

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΘ'

Παρασκευή 31 Οκτωβρίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 12ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου Αττικής, το 1ο Γυμνάσιο Δάφνης, ανθυπασιπιστές του Πολεμικού Ναυτικού του Κέντρου Εκπαίδευσης «ΠΑΛΑΣΚΑ» και άτομα από το Πνευματικό Κέντρο Χολαργού, σελ.1236,1239,1243,1248,1253,1256

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη.

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα: «Οι επιπτώσεις της παγκόσμιας χρηματοοικονομικής κρίσης και η πολιτική της κυβέρνησης», σελ.1233

3. Επί του Κανονισμού, σελ.1245,1257

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ.1229

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ.1230

3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 3 Νοεμβρίου 2008, σελ.1232

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση Πρότασης Νόμου.

Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα και είκοσι ένας Βουλευτές του κόμματός της κατέθεσαν πρόταση νόμου: "Για την προστασία του λαϊκού εισοδήματος, την κατάργηση της έμμεσης φορολογίας στο πετρέλαιο θέρμανσης και στα είδη λαϊκής κατανάλωσης και την κατάργηση των διοδίων», σελ.1258

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α., σελ.1243,1250,1254

ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ Γ., σελ.1248,1249,1254

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ., σελ.1233,1250,1257

ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ.1245,1247,1256,1257

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ., σελ.1236,1238,1239,1252

ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α., σελ.1239,1253

Β. Επί του Κανονισμού:

ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ.1245

ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ.1245,1257

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΘ'

Παρασκευή 31 Οκτωβρίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 31 Οκτωβρίου 2008, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.17' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Νικόλαο Καντερέ, Βουλευτή Νομού Αττικής, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές, Α' Πειραιώς κ. ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ, Β' Πειραιώς κ. ΒΑΡΒΑΡΑ (ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ και Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου Πειραιά-Αττικής και Νήσων καταγγέλλει την απόφαση της ανακρίτριας που ερευνά το δυστύχημα στο πλοίο «FRIENDSHIP GAZ» να απαγορεύσει στον εκπρόσωπο των εργαζομένων να παραβρεθεί στη διαδικασία της πραγματογνωμοσύνης.

2) Οι Βουλευτές, Κερκύρας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ και Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η κ. Αικατερίνη Βαρέλη, κάτοικος Κέρκυρας, ζητεί να της χορηγηθεί φάρμακο που είναι απαραίτητο για τη θεραπευτική αγωγή της κόρης της.

3) Οι Βουλευτές, Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και Α' Αθηνών κ. ΕΥΘΑΛΙΑ (ΛΙΛΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα των Επαγγελματιών, Βιοτεχνών, Εμπόρων και Αυτοκινητιστών ζητεί την ικανοποίηση φορολογικών, συνταξιοδοτικών και λοιπών αιτημάτων των μελών του

4) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Πύλης Τρικάλων ζητεί την επίλυση προβλημάτων της σχολικής κοινότητας του δήμου του.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ρίου Νομού Αχαΐας ζητεί τη διόρθωση της ονομασίας του ανισόπεδου κόμβου στην περιοχή του Δρεπάνου.

6) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ - ΗΛΙΑΣ

ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ και Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιθάκης διαμαρτύρεται για το κλείσιμο του υποπρακτορείου της Δ.Ε.Η. στο νησί.

7) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία έγγραφα τα οποία αναφέρονται στην επικίνδυνη παραμονή κρατουμένου στο Ψυχιατρείο Κορυδαλλού.

8) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συμβασιούχων Πυροσβεστών Πυρόσβεσης Διάσωσης ζητεί την προκήρυξη τετρακοσίων θέσεων πυροσβεστών με προϋπόθεση την εικοσιτετράμηνη εμπειρία στην πυρόσβεση-διάσωση.

9) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας-Θράκης ζητεί τη μονιμοποίηση των δημοσιογράφων που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των προγραμμάτων της Ε.Τ.3.

10) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Λήμνου ζητεί τη θέσπιση ευνοϊκών φορολογικών μέτρων για τους κατοίκους των ακριτικών περιοχών κ.λπ..

11) Οι Βουλευτές, Λέσβου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ και Β' Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Πέτρας Νομού Λέσβου ζητεί την πλήρη επάνδρωση του λιμενικού Σταθμού Μήθυμνας.

12) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μανουσάκης Χρήστος ζητεί την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών στους εργαζόμενους στις προγραμματικές συμβάσεις στην Παιδόπολη της Νεάπολης Νομού Λασιθίου Κρήτης.

13) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Καβουσίου ζητεί να περιοριστεί η βόσκηση μόνο εντός των ορίων των κτηνοτροφικών ζωνών της περιοχής κ.λπ..

14) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Τ.Ο.Ε.Β. Μεραμβέλλου Νομού Λασιθίου ζητεί οικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση

αρδευτικού αγωγού.

15) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αλεξίου Βασίλης, κάτοικος Φαρσάλων, καταγγέλλει την καταστρατήγηση διατάξεων που αφορούν στο όριο στρεμμάτων γης για την καταβολή αποζημιώσεων εξαιτίας πυρκαγιάς.

16) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Νομού Λασιθίου ζητεί την έγκριση υπερωριών για το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου κ.λπ..

17) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Πάτκου Ευγενία ζητεί τη διαλεύκανση υπόθεσης που αναφέρεται σε παράνομη επιστροφή Φ.Π.Α. από Δ.Ο.Υ. της Θεσσαλονίκης.

18) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πύργου Μονοφατισίου, Δήμου Αστερουσίων Ηρακλείου Κρήτης ζητεί την επαναλειτουργία των καταστημάτων Ο.Τ.Ε. και Δ.Ε.Η. στην περιοχή.

19) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Τυλίσου Νομού Ηρακλείου Κρήτης ζητεί την άμεση απομάκρυνση κεραίων κινητής τηλεφωνίας από το Πάρκο της Κέρης και την περαιτέρω αξιοποίηση του.

20) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην άμεση ανάγκη εκτέλεσης έργων ύδρευσης και αποχέτευσης στην περιοχή του Δήμου Ασίνης Νομού Αργολίδος.

21) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συμβασιούχων Εργαζομένων Πυροσβεστικού Σώματος των Νομών Αργολίδας και Αρκαδίας ζητεί την προκήρυξη τετρακοσίων θέσεων στην Πυροσβεστική Υπηρεσία για την πρόσληψη προσωπικού με προϋπόθεση, την εικοσιτετράμηνη εμπειρία στην πυρόσβεση-διάσωση.

22) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολιτικών Υπαλλήλων Υπουργείου Δημόσιας Τάξης Περιφέρειας Πελοποννήσου ζητεί τη χορήγηση στα μέλη του επιδόματος ειδικών συνθηκών εργασίας.

23) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Δημοσιογράφων Ιδιοκτητών Επιστημονικού Περιοδικού Τύπου Ελλάδος ζητεί τη μη μεταβολή του ειδικού τιμολογιακού καθεστώτος που διέπει τις αποστολές Εφημερίδων και Περιοδικών εκδοτών.

24) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών, Βιοτεχνών, Εμπόρων Ελλάδος ζητεί την ικανοποίηση ασφαλιστικών, φορολογικών και λοιπών προβλημάτων των μελών της.

25) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Βασίλειος Χατζηπέτρου, κάτοικος Γιαννιτσών, ζητεί την επίλυση υγειονομικού προβλήματος.

26) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συμβασιούχων Πυροσβεστών Πυρόσβεσης-Διάσωσης ζητεί την επίλυση εργασιακών προβλημάτων των μελών της.

27) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Pascal Ntambue Nseha, μετανάστης από το Κογκό, ζητεί ενημέρωση για την άδεια παραμονής του στην Ελλάδα.

28) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγιεινής ζητεί τη λήψη μέτρων για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας των Κέντρων Πρόληψης.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 7048/22-2-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φίλιππου Πετσάλνικου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1162/12-5-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φ. Πετσάλνικος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων αναλαμβάνει, στο πλαίσιο των εγκεκριμένων πιστώσεών του την εκτέλεση Εγγειοβελτιωτικών Έργων μεγάλης κλίμακας, εντάσσοντάς τα σε Συλλογικές Αποφάσεις Έργων και Μελετών.

Όσον αφορά την ένταξη έργων υποδομής στην 4η Προγραμματική Περίοδο 2007-2013, δεν έχει ξεκινήσει ακόμη. Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καταγράφονται όλες οι προτάσεις έργων που υποβάλλονται από τους αρμόδιους φορείς. Με βάση τις προτεραιότητες και το συνολικό προϋπολογισμό του Προγράμματος για τη χρηματοδοτική περίοδο 2007 - 2013 εξετάζονται σε συσκέψεις κυρίως στις έδρες των Περιφερειών (μία για κάθε Νομό) με την παρουσία της Πολιτικής Ηγεσίας του Υπουργείου, του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, των Νομαρχών, των Δημάρχων και των φορέων των αγροτών της υπόψη Περιφέρειας και εν συνεχεία θα αξιολογηθούν τα αιτήματα κατασκευής έργων υποδομών Αγροτικής Ανάπτυξης.

Ανάλογα με το βαθμό προτεραιότητας και ωφέλειας για τους αγρότες, την ωριμότητα που παρουσιάζουν τα έργα, τις αδειοδοτήσεις, θα προταθούν για ένταξη στο πρόγραμμα της περιόδου αυτής, εκείνα τα έργα που κρίνονται ως πλέον απαραίτητα. Η οριστικοποίηση των έργων που θα ενταχθούν στην 4η Προγραμματική Περίοδο 2007-2013 θα αποφασισθεί αμέσως μετά την ολοκλήρωση της αξιολόγησής τους, σε συνεργασία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με τους εμπλεκόμενους φορείς στο πλαίσιο των οικονομικών προτεραιοτήτων και δυνατοτήτων του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης 2007-2013 «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ».

**Ο Υπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»**

2. Στην με αριθμό 8591/14-3-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Πλεύρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1583/12-5-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Πλεύρης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α) Για τα πρόστιμα που επιβάλλονται σε παραβάσεις καταλληλότητας κρεάτων, υπεύθυνες είναι οι κατά τόπους Νομαρχίες.

Β) Η Διεύθυνση Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δεν έχει στη διάθεσή της συνολικά στοιχεία ελέγχων στην επικράτεια για το έτος 2007.

Τα αρμόδια κτηνιατρικά κλιμάκια ελέγχου της Νομαρχίας Πειραιά προχώρησαν σε 3 κατασχέσεις ακατάλληλων για κατανάλωση κρεάτων, συνολικού βάρους 5.132 κιλών. Βάσει της κτηνιατρικής έκθεσης κατασχέσεως των 500 κιλών κατεψυγμένου γύρου χοιρινού του εργαστηρίου Κούτρα Θεοδώρου, πραγματοποιήθηκε δεσμευτική δειγματοληψία μόνο για τη συγκεκριμένη ποσότητα η οποία μετά από θετικό εργαστηριακό έλεγχο σε *Salmonella* spp (1 από τα 5 δείγματα βρέθηκε θετικό) κρίθη-

κε ακατάλληλη για κατανάλωση και μη ασφαλής, χαρακτηρίστηκε ως υλικό κατηγορίας 3 ζωικών υποπροϊόντων και οδηγήθηκε σε βιομηχανική μονάδα διαχείρισης ζωικών υποπροϊόντων για καταστροφή με αποτέφρωση.

Τα υπόλοιπα κατασχεμένα προϊόντα είχαν ελλιπή σήμανση ως προς τη χώρα προέλευσης και την ημερομηνία λήξης των προϊόντων.

Η Διεύθυνση Κτηνιατρικής της Νομαρχίας Πειραιά εισηγήθηκε για τον κ. Θ. Κούτρα υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 13 του Ν.2538/92 "Περί Διοικητικών Κυρώσεων" και του Π.Δ/τος 79/07 άρθρο 29, παρ. 2,3, την επιβολή χρηματικού προστίμου 5000 ευρώ.

Ο Υπουργός
A. KONTOS

3. Στην με αριθμό 6466/15-2-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1084/12-5-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Κεγκέρογλου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σχετικά με την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων Ενιαίας Ενίσχυσης των δικαιούχων η διαδικασία αυτή, γίνεται παράλληλα με την υποβολή της ενιαίας αίτησης κάθε έτος μέσω της Ένωσης στην οποία ανήκει κάθε παραγωγός με βάση την διαδικασία που έχει προσδιορισθεί από τον Οργανισμό Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.), όπως ακριβώς γίνονταν συστηματικά όλα τα τελευταία χρόνια λειτουργίας του Ο.Σ.Δ.Ε..

Το ύψος της αμοιβής κατά δικαιούχο αγρότη προσδιορίζεται συνολικά κατ' αρχήν από την Π.Α.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ. και εξειδικεύεται με απόφαση του Δ.Σ. των Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών χωρίς να έχει επ' αυτού καμία συμμετοχή ή παρέμβαση η Κυβέρνηση ή το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Υπάρχουν περιπτώσεις Ε.Α.Σ. που δεν ακολουθούν τα ανώτατα όρια της Π.Α.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ. και έχουν μειωμένο τιμολόγιο αμοιβών. Έτσι θα μπορούσε να γίνει και σε άλλες Ε.Α.Σ. που πάντως καθορίζουν μόνες τους το τιμολόγιο. Η διαδικασία αυτή κινείται στο πλαίσιο συνεργασίας Νομικού Προσώπου (Ε.Α.Σ.) και φυσικών προσώπων - αγροτών μελών τους οι οποίοι εκλέγουν τις διοικήσεις κάθε Ε.Α.Σ. και δεν υπάρχει καμία δυνατότητα παρέμβασης υπαγόρευσης ή δέσμευσης των Ε.Α.Σ. από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Οι Ε.Α.Σ. απασχολούν προσωπικό και μάλιστα επιπλέον του μόνιμου και καταβάλλουν συγκεκριμένες αμοιβές για την εργασία της ενεργοποίησης και ακόμη έχουν υποβληθεί σε δαπάνες για αγορά - συντήρηση μηχανογραφικής υποδομής και ως εκ τούτου οφείλουν να εξασφαλίσουν την κάλυψη των εξόδων αυτών.

Κατά την περίοδο προ της Ενιαίας Ενίσχυσης (μέχρι 31/12/2005), κάποιος αγρότης που ήταν π.χ. ελαιοπαραγωγός, καλλιεργητής αροτραίων καλλιεργειών και ησχολείτο επιπλέον με την εκτροφή αιγοπροβάτων υπέβαλε ξεχωριστή αίτηση για την επιδότηση ελαιολάδου, αίτηση - δήλωση Ο.Σ.Δ.Ε. (αροτραίων καλλιεργειών) και Ο.Σ.Δ.Ε. (αιγοπροβείου), δηλαδή κατέβαλλε τρεις αμοιβές ενώ στο πλαίσιο της Ενιαίας Ενίσχυσης καταβάλλει μόνον μια για την αίτηση ενεργοποίησης των ατομικών του δικαιωμάτων αφού τα καθεστώτα αυτά περιλαμβάνονται στην Ενιαία Ενίσχυση της νέας Κ.Α.Π. που αποφασίστηκε το 2003. Είναι δεδομένο ότι τα ποσά που εισέπρατταν οι Ε.Α.Σ. επί πολλά χρόνια μέχρι το 2005 με τα ισχύοντα μέχρι τότε, ήταν σημαντικά μεγαλύτερα από όσα εισέπραξαν αθροιστικά για την διαδικασία ενεργοποίησης το 2006.

Η διαδικασία συμπλήρωσης και υποβολής της αίτησης Ενιαίας Ενίσχυσης δεν διαφέρει σε τίποτα από την υπάρχουσα έως σήμερα διαδικασία υποβολής δήλωσης Ο.Σ.Δ.Ε. και μάλιστα είναι σε εξελιγμένη απλούστερη μορφή. Καθ' όλη δε τη διάρκεια των προηγούμενων ετών οι αγρότες κατέβαλλαν την αντίστοιχη δαπάνη στην Ένωσή τους, η οποία εκτελούσε τη σχετική εργασία και εισέπραττε το αντίστοιχο ποσό. Οι Ενώσεις δε, είχαν ορίσει με δική της κάθε μια εξειδικευμένη απόφαση το ύψος της αμοιβής τους με βάση τη δαπάνη συνεκτιμώντας και

τις οικονομικές δυνατότητες των μελών τους, στη σχετική διαδικασία, το Κράτος δεν παρενέβαινε και ούτε μπορούσε να παρέμβει.

Τέλος σε συνεργασία με την ΠΑΣΕΓΕΣ αναζητείται η πλέον ενδεδειγμένη λύση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ όπως είναι ευνόητο δεν υπάρχει δυνατότητα παρέμβασης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στις διαμορφωμένες συνεργασίες Ε.Α.Σ. και μελών τους υπό τις προϋποθέσεις που τα δύο συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν.

Πέραν τούτου τυγχάνει ευνόητο ότι οι διαδικασίες διενέργειας διεθνούς διαγωνισμού για την ανάδειξη αναδόχου του σχετικού έργου, εάν και εφόσον καταστεί δυνατή η λύση που προτείνεται, απαιτούν χρονικό διάστημα αρκετών μηνών και πάντως για την ενεργοποίηση δικαιωμάτων ενιαίας ενίσχυσης του έτους 2008, δεν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις, ώστε έγκαιρα να έχουν ολοκληρωθεί οι προβλεπόμενες διαδικασίες.

Ο Υπουργός
A. KONTOS

4. Στην με αριθμό 5985/8-2-2008 ερώτηση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και Βουλευτή κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1011/12-5-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Μικρό μέρος του Ευρωπαϊκού Αγροτικού Κεφαλαίου για την Αγροτική Ανάπτυξη (ΕΑΦΡΔ) που αφορά Επιχειρησιακά Προγράμματα συγκεκριμένων Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), έμεινε πράγματι αδιάθετο. Ως εκ τούτου η Ε.Ε. αποφάσισε, με δική της αποκλειστικά πρωτοβουλία, τη μεταφορά των συγκεκριμένων πόρων από το έτος 2007 στο έτος 2008 για συγκεκριμένα όμως Επιχειρησιακά Προγράμματα των Κρατών - Μελών, μεταξύ των οποίων δεν περιλαμβάνεται η Ελλάδα.

Για την αποφυγή παρερμηνειών, θα θέλαμε να καταστεί σαφές ότι σε καμία περίπτωση δεν θίγονται κοινοτικοί πόροι των Ελληνικών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων, των οποίων το επίπεδο απορρόφησης και λειτουργίας είναι σε πολύ ικανοποιητικό επίπεδο, όπως έχει άλλωστε παραδεχθεί κατ' επανάληψη η Ε.Ε..

Ο Υπουργός
A. KONTOS

5. Στην με αριθμό 2894/15-12-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 469/12-5-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Σκουλάς, σας πληροφορούμε τα εξής:

Μετά την εφαρμογή της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) από το 2006 και την πλήρη αποδέσμευση των ενισχύσεων από την παραγωγή ελαιολάδου, οι ελαιοπαραγωγοί έχουν ενταχθεί στην Ενιαία Ενίσχυση με βάση το μέσο όρο των ενισχύσεων που έλαβαν την περίοδο αναφοράς 1999, 2000, 2001 και 2002.

Σύμφωνα με τους Κοινοτικούς Κανονισμούς οι πληρωμές Ενιαίας Ενίσχυσης, και των ειδικών καθεστώτων 2007, πραγματοποιούνται από 01-12-2007 έως 30-06-2008 και εφόσον έχουν ολοκληρωθεί οι προβλεπόμενοι επιτόπιοι και διοικητικοί έλεγχοι.

Μετά την ολοκλήρωση των σχετικών Διοικητικών Πράξεων και των απαιτούμενων ελέγχων από τον Οργανισμό Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.), την Πέμπτη 20 Μαρτίου πιστώθηκαν οι τραπεζικοί λογαριασμοί και των υπολειπομένων 40.000 δικαιούχων Ενιαίας Ενίσχυσης του 2007, με ποσόν που ανήλθε σε 105,5 εκατ. ευρώ. Ήδη, στις 13 Δεκεμβρίου 2007, νωρίτερα από κάθε άλλη χρονιά, πραγματοποιήθηκε η πληρωμή της Ενιαίας Ενίσχυσης του 2007 σε 820.000 δικαιούχους με συνολικό ποσό 1 δις. 750 εκατ. ευρώ που αναφέρονταν στο 97,5% των

δικαιούχων. Από την πληρωμή εκείνη είχαν εξαιρεθεί ορισμένοι δικαιούχοι με λανθασμένο Α.Φ.Μ. ή αριθμό τραπεζικού λογαριασμού και μερικές ειδικές περιπτώσεις λαθών εισαγωγής στοιχείων των παραγωγών στο Σύστημα, που προϋπέθεταν την διενέργεια Διοικητικών Πράξεων στον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. προ της εξόφλησής τους.

Ο Υπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

6. Στην με αριθμό 2744/3-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Μωραΐτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 450/12-5-08 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θ. Μωραΐτης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με τους Κοινοτικούς Κανονισμούς οι πληρωμές Ενιαίας Ενίσχυσης και των ειδικών καθεστώτων 2007, πραγματοποιούνται από 01-12-2007 έως 30-06-2008 και εφόσον έχουν ολοκληρωθεί οι προβλεπόμενοι επιτόπιοι και διοικητικοί έλεγχοι.

Μετά την ολοκλήρωση των σχετικών Διοικητικών Πράξεων και των απαιτούμενων ελέγχων από τον Οργανισμό Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.), την Πέμπτη 20 Μαρτίου πιστώθηκαν οι τραπεζικοί λογαριασμοί και των υπολειπομένων 40.000 δικαιούχων Ενιαίας Ενίσχυσης του 2007, με ποσόν που ανήλθε σε 105,5 εκατ. ευρώ. Ήδη, στις 13 Δεκεμβρίου 2007, νωρίτερα από κάθε άλλη χρονιά, πραγματοποιήθηκε η πληρωμή της Ενιαίας Ενίσχυσης του 2007 σε 820.000 δικαιούχους με συνολικό ποσό 1 δις. 750 εκατ. ευρώ που αναφέρονταν στο 97,5% των δικαιούχων. Από την πληρωμή εκείνη είχαν εξαιρεθεί ορισμένοι δικαιούχοι με λανθασμένο Α.Φ.Μ. ή αριθμό τραπεζικού λογαριασμού και μερικές ειδικές περιπτώσεις λαθών εισαγωγής στοιχείων των παραγωγών στο Σύστημα, που προϋπέθεταν την διενέργεια Διοικητικών Πράξεων στον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. προ της εξόφλησής τους.

Ο Υπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 3 Νοεμβρίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 180/24-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριου Αυγενάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη χρηματοδότηση αναβάθμισης της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο Νομό Ηρακλείου κ.λπ.

2. Η με αριθμό 164/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ίδρυση «Διεθνούς Μεταμοσχευτικού Κέντρου» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 181/24-10-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφίας Καλαντίδου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την απόλυση εργαζομένων από την ΕΤ3 κ.λπ..

4. Η με αριθμό 176/24-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Δραγασάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την πώληση της Εθνικής Ασφαλιστικής κ.λπ..

5. Η με αριθμό 175/24-10-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Δήμητρας Αράπογλου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την πρόσληψη οδηγών, συνοδών για το Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Κωφών-Βαρήκων Αργυρούπολης κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 169/24-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπήλιου Λιβανού προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την εφαρμογή ολοκληρωμένου σχεδίου για την προώθηση της υγιεινής διατροφής στις παιδικές ηλικίες κ.λπ..

2. Η με αριθμό 184/24-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκερογλου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την ίδρυση Εφετείου στο Ηράκλειο κ.λπ..

3. Η με αριθμό 183/24-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Πρωτούλη προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων στο Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης Α.Μ.Ε.Α. στο Γαλάτσι κ.λπ..

4. Η με αριθμό 179/24-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Περικλή Κοροβέση προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τη θέση της χώρας μας για τη Διεθνή Απαγόρευση των Όπλων Διασποράς κ.λπ..

5. Η με αριθμό 173/24-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις αποζημιώσεις του ΕΛ.Γ.Α. στους παραγωγούς που επλήγησαν από βροχοπτώσεις κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, χειροκροτούμενος από τους Βουλευτές του κόμματός του)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, με θέμα: «Οι επιπτώσεις της παγκόσμιας χρηματοοικονομικής κρίσης και η πολιτική της Κυβέρνησης».

Σύμφωνα με το άρθρο 142, παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής, η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι είκοσι πέντε λεπτά της ώρας, του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των Προέδρων των άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων είκοσι λεπτά της ώρας και των Υπουργών δέκα λεπτά της ώρας.

Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για δεκαπέντε λεπτά της ώρας ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά της ώρας οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί.

Στη συζήτηση συμμετέχουν έως δύο Υπουργοί. Ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά της ώρας. Ο χρόνος ομιλίας του Υπουργού που παρεμβαίνει στο στάδιο των κυρίων αγορεύσεων ή των δευτερολογιών, πριν ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις ή οι δευτερολογίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων περιορίζεται στο ήμισυ του χρόνου που δικαιούται.

Ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα τη σημερινή συζήτηση για το πιο σοβαρό, το πιο κρίσιμο ζήτημα της περιόδου που διερχόμαστε: την οικονομική κρίση, που πλήττει ολόκληρη την παγκόσμια κοινότητα, πιέζει σοβαρά τις ευρωπαϊκές οικονομίες, συγκλονίζει τις οικονομίες γειτονικών χωρών και έχει επιπτώσεις και στην ελληνική οικονομία, επηρεάζει τη ζωή όλων των πολιτών.

Οι επόμενοι μήνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά και τα επόμενα χρόνια σε μεγάλο βαθμό εξαρτώνται από την υπευθυνότητα που επιδεικνύουμε στο διάστημα αυτό.

Αυτή την ώρα το συμφέρον κάθε οικογένειας, κάθε πολίτη, κάθε επιχείρησης είναι άμεσα συναρτημένο με τις αντοχές και με την προσαρμοστικότητα της οικονομίας μας.

Αυτή την ώρα, περισσότερο από ποτέ, ατομική και συλλογική πρόοδος πάνε μαζί. Οι πολίτες απαιτούν από όλους απόδειξη ευθύνης, απόδειξη αφοσίωσης στην αντιμετώπιση των προβλημάτων τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πιο μεγάλα οικονομικά προβλήματα για την παγκόσμια κοινότητα εκπορεύονται εδώ και καιρό από δύο σοβαρές αιτίες. Η πρώτη ταυτιζόταν με τις αλυσιδωτές εκρήξεις που σημειώνονταν στις διεθνείς τιμές των ενεργειακών πόρων, των πρώτων υλών και των βασικών τροφίμων. Η δεύτερη εντοπιζόταν κυρίως στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, όπου είχε ξεσπάσει η μεγάλη χρηματοπιστωτική κρίση με την κατάρρευση της πολύπλοκης δευτερογενούς αγοράς των στεγαστικών δανείων_επωάζονταν ωστόσο και σε πολλά άλλα τραπεζικά συστήματα, στην Ευρώπη αλλά και στην Ασία, ιδίως μάλιστα σ' εκείνα που είτε είχαν εκτεθεί σοβαρά σε αμερικανικά «τοξικά παράγωγα», όπως ονομάζονταν, είτε είχαν δανείσει επισφαλώς πολύ περισσότερα από το κεφάλαιό τους.

Έως τα τέλη του καλοκαιριού η Ευρωζώνη αντιμετώπιζε τις συνέπειες της πρώτης αιτίας. Η ακρίβεια έγινε καυτό κοινωνικό πρόβλημα, η οικονομική δραστηριότητα υποχωρούσε, οι διεθνείς οργανισμοί προεξόφλουν ότι ο πληθωρισμός θα εξελισσόταν στο μεγαλύτερο πρόβλημα για ολόκληρο τον κόσμο.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, για να συγκρατήσει τις πληθωριστικές πιέσεις, ανέβαζε σταδιακά το παρεμβατικό επιτόκιο: από το 2% που ήταν το 2003, στο 4,25% τον περασμένο Ιούλιο. Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν στις πιο ισχυρές ευρωπαϊκές οικονομίες, στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, είχε ήδη αρχίσει να μειώνεται.

Σ' αυτό το δυσμενές περιβάλλον, η χρηματοπιστωτική κρίση

που συγκλόνιζε την Αμερική πέρασε στην Ευρώπη και απλώθηκε στην Ασία. Μέσα σε ελάχιστο χρόνο κατέρρευσαν παγκόσμιοι χρηματοοικονομικοί κολοσσοί, και κινδυνεύουν πολλοί άλλοι. Οι διεθνείς τραπεζικές αγορές πάγωσαν. Οι τράπεζες μείωσαν τον μεταξύ τους δανεισμό, ενώ οι καταθέτες προχωρούσαν σε μαζικές αναλήψεις. Η ρευστότητα στην αγορά και η πίστωση στην οικονομία περιορίστηκαν δραματικά. Η εμπιστοσύνη στις χρηματοπιστωτικές αγορές κλονίστηκε και τα χρηματιστήρια πέρασαν σε κατάσταση ελεύθερης πτώσης.

Δημιουργήθηκε, έτσι, ένα πρωτόγνωρο κλίμα γενικευμένης αβεβαιότητας, που μεταφερόταν από χώρα σε χώρα. Οι κίνδυνοι αφορούσαν πλέον όχι μόνο τα επενδυτικά χαρτοφυλάκια, αλλά και τους καταθέτες, τους δανειολήπτες, τις επιχειρήσεις, τα νοικοκυριά, την πραγματική οικονομία.

Σε ολόκληρη την ευρωπαϊκή ήπειρο οι πολίτες, πέρα από την οργή για την έκρηξη της ακρίβειας, άρχισαν να αισθάνονται άγχος για τις δανειακές υποχρεώσεις τους, φόβο για τις καταθέσεις τους, ανησυχία για την επιβίωση της επιχείρησής τους, ανασφάλεια για την εργασία τους. Το πρόβλημα, οικονομικό αλλά και βεβαίως κοινωνικό, απαιτούσε από την πρώτη στιγμή διεθνή συνεργασία, απαιτούσε και απαιτεί πολιτικές που ενισχύουν το αίσθημα ασφάλειας για τον επενδυτικό κόσμο, για τους καταθέτες, για τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες και τους εργαζόμενους. Απαιτούσε και απαιτεί πολιτικές με γνώμο στα μεσαία και ασθενέστερα οικονομικά στρώματα: τον χαμηλόμισθο, τον χαμηλοσυνταξιούχο, τον άνεργο. Αυτή είναι η προτεραιότητά μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διεθνής κρίση προκάλεσε ήδη πολλαπλές -πολλές φορές δραματικές- επιπτώσεις σε όλες τις οικονομίες του κόσμου. Επιβάρυνε και επιβαρύνει σοβαρά και τη δική μας οικονομία. Στο πρώτο εννιάμηνο του χρόνου προκάλεσε μείωση στα έσοδα του Κράτους και ανατροπή σε βασικές παραδοχές του Προϋπολογισμού_ προκάλεσε σημαντική άνοδο στο κόστος του δανεισμού_ προκάλεσε έκρηξη της ακρίβειας, αλλά και επιβράδυνση στο ρυθμό της ανάπτυξης.

Παρ' όλα αυτά, η ελληνική οικονομία αποδείχθηκε ανθεκτικότερη σε σχέση με πολλές άλλες. Κι αυτό χάρη στη μεταρρυθμιστική στρατηγική που ακολουθούμε, την ήπια δημοσιονομική προσαρμογή, την αναπτυξιακή πολιτική που έφερε μεγάλες επενδύσεις και συνέβαλε στο να διπλασιαστούν οι καθαρές ενάρξεις νέων επιχειρήσεων, τη νέα εξαγωγική πολιτική που οδήγησε σε σημαντική αύξηση των εξαγωγών μας, την προώθηση δημοσίων έργων σε ολόκληρη τη χώρα, τις διεθνείς ενεργειακές συμφωνίες για τους αγωγούς πετρελαίου και φυσικού αερίου, που έδωσαν κύρος και νέα γεωπολιτική σπουδαιότητα στην πατρίδα μας και, ταυτόχρονα, άνοιξαν το δρόμο για μεγάλες επενδύσεις και νέες θέσεις εργασίας.

Η οικονομία μας κατάφερε έτσι να διατηρήσει έναν από τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρωζώνη, να μειώνει την ανεργία, να διαθέτει με ένα λόγο ισχυρές αντοχές.

Αμέσως μετά την επέλαση της χρηματοοικονομικής κρίσης στην Ευρώπη, έχοντας πλήρη επίγνωση της κατάστασης, προχωρήσαμε σε μία μεζονος σημασίας πολιτική δέσμευση: βεβαιώσαμε ότι οι καταθέσεις των πολιτών, σε όλες τις τράπεζες που λειτουργούν στην Ελλάδα, είναι απόλυτα εγγυημένες. Ήμασταν από τους πρώτους στην Ευρωζώνη που έδρασαν τόσο άμεσα, τόσο έγκαιρα, τόσο αποφασιστικά.

Στη συνεδρίαση του ECOFIN, πρωτοστατήσαμε στην απόφαση να αυξήσουν τα κράτη-μέλη της Ένωσης τη νομική εγγύηση για την προστασία των καταθέσεων. Ανακοινώσαμε αμέσως την απόφασή μας αυτή και προχωρήσαμε, από την επομένη κιόλας, στην κατάθεση σχετικής νομοθετικής ρύθμισης.

Το Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων εγγυάται για κάθε καταθέτη, σε κάθε τράπεζα, ποσό 100.000 ευρώ, αντί των 20.000 ευρώ που ίσχυε έως τη στιγμή εκείνη.

Ήμασταν και είμαστε έτοιμοι να πάρουμε κάθε αναγκαίο μέτρο για να αποτρέψουμε δυσμενείς επιπτώσεις στους πολίτες, στις επιχειρήσεις, στους καταθέτες.

Προχώρησαμε ταυτόχρονα σε μέτρα αυξημένης προστασίας για τους δανειολήπτες. Απαγορεύσαμε, ανάμεσα στ' άλλα, τον πλειστηριασμό της μοναδικής κατοικίας για χρέη που δεν υπερβαίνουν τις 20.000 ευρώ. Απαγορεύσαμε τους πλειστηριασμούς

ακινήτων σε τιμή κατώτερη της αντικειμενικής τους αξίας. Καθιερώσαμε την υποχρεωτική διεξαγωγή των πλειστηριασμών στα κατά τόπους ειρηνοδικεία.

Λίγες μέρες αργότερα, στην ιστορική συνάντηση των «16» στο Παρίσι, οι χώρες της Ευρωζώνης συμφωνήσαμε ομόφωνα σ' ένα σύνολο κοινών εργαλείων, από τα οποία η κάθε μία μπορούσε να επιλέξει εκείνα που ταιριάζουν καλύτερα στις δικές της περιστάσεις.

Σ' αυτό το πλαίσιο, η Κυβέρνηση σε συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδος οριστικοποίησε το ελληνικό σχέδιο, ύψους 28 δισεκατομμυρίων ευρώ, και κατέθεσε ειδική νομοθετική ρύθμιση, που περιλαμβάνει:

1. Παροχή εγγυήσεων του Δημοσίου στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για τη σύναψη μεσομακροπρόθεσμων δανείων.

2. Διάθεση ομολογιακών τίτλων του Δημοσίου για την αύξηση της ρευστότητας στη διατραπεζική αγορά. Υπογραμμίζω ότι το προϊόν από τη ρευστοποίηση των τίτλων αυτών, που φθάνει τα 8 δισεκατομμύρια ευρώ, θα κατευθύνεται αποκλειστικά στην ενίσχυση της χρηματοδότησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και στη χορήγηση στεγαστικών δανείων με ανταγωνιστικούς όρους.

3. Συμμετοχή του Δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο των πιστωτικών ιδρυμάτων, με την αγορά προνομιούχων μετοχών για την ενίσχυση της κεφαλαιακής τους βάσης. Τονίζω ότι η συμμετοχή αυτή του Δημοσίου είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη συμμετοχή των πιστωτικών ιδρυμάτων στα δύο προηγούμενα μέρη του σχεδίου.

Υπογραμμίζω ακόμη ότι δημιουργείται Συμβούλιο Εποπτείας, με αρμοδιότητα να συντονίζει την εφαρμογή του σχεδίου προς όφελος της οικονομίας και της κοινωνίας.

Σημειώνω επιπλέον ότι κανένα από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, κατά τη συμμετοχή του στο σχέδιο, δεν μπορεί να διανέμει ως μέρισμα περισσότερα από το 35% των κερδών του.

Επίσης, ύστερα από συνεννόηση με την Τράπεζα της Ελλάδος, μπαίνουν αυστηρότεροι όροι στη λειτουργία των τραπεζών:

- Ζητείται αύξηση των κεφαλαίων τους.

- Ζητείται να προσαρμόσουν την πιστωτική επέκτασή τους στο εξωτερικό, ανάλογα με τις εκεί καταθέσεις.

- Ζητείται να συνεχίσουν την πιστωτική επέκτασή τους στο εσωτερικό (την αύξηση δηλαδή των δανείων) τουλάχιστον κατά 10% για το 2009.

Οι όροι αυτοί συμβάλλουν στην αποτροπή των κινδύνων που έρχονται μέσα από το διεθνές περιβάλλον. Απαντούν στα κρίσιμα ζητήματα που εγείρονται από την έλλειψη ρευστότητας, από τον κλονισμό των χρηματοπιστωτικών αξιών, από το πέρασμα της κρίσης στις οικονομίες της ευρύτερης περιοχής μας.

Εντάσσονται δηλαδή σ' ένα ευρύτερο σχέδιο, που στόχο έχει να αντιμετωπίσουμε τους δυσμενείς αυτούς παράγοντες, που γίνονται ήδη αισθητοί στην οικονομία μας.

Το πλαίσιο που θεσπίζουμε είναι απολύτως αναγκαίο για την προστασία της πραγματικής οικονομίας: αποβλέπει στη στήριξη των επενδύσεων και της απασχόλησης_ συμβάλλει στη μείωση των διατραπεζικών επιτοκίων και, κατ' επέκταση, των επιτοκίων για τα δάνεια στα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις_ ταυτόχρονα, προβλέπει ουσιαστική διασφάλιση του Δημοσίου.

Υπογραμμίζω ότι η συμμετοχή του Δημοσίου στο κεφάλαιο των τραπεζών, μέσω των προνομιούχων μετοχών, συνοδεύεται από τον ορισμό εκπροσώπου του, ο οποίος θα έχει καθοριστικό λόγο για δύο κρίσιμα ζητήματα:

πρώτον, για τη διανομή των κερδών στους υπόλοιπους μετόχους, που θα περιοριστεί έτσι ώστε να ενισχυθούν τα κεφάλαια των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων_ και δεύτερον, για τις αμοιβές των ανώτατων στελεχών τους, που δεν θα ξεπερνούν, σε καμία περίπτωση, εκείνη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Τα πάσης φύσεως μπόνους καταργούνται κατά την εφαρμογή του σχεδίου.

Αυτή είναι η αλήθεια, η πλήρης αλήθεια για τη σημαντική αυτή παρέμβαση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Και όμως, λέγεται από διάφορους ότι δίνουμε 28 δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες. Ε, δεν δίνουμε! Όποιος ισχυρίζεται

κάτι τέτοιο, ψεύδεται και παραπλανά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρη. Η αλήθεια αυτή δεν μπορεί να διαστρεβλώνεται από οποιοσδήποτε σκοπιμότητες. Το είπαμε και το επαναλαμβάνω: Δεν χαρίζεται τίποτα σε καμία τράπεζα. Δεν διατίθεται από τον Προϋπολογισμό ούτε ένα ευρώ. Δεν ζημιώνεται, αλλά κερδίζει το Δημόσιο. Δεν πληρώνουν, αλλά κερδίζουν οι φορολογούμενοι, καθώς μειώνονται οι πιέσεις στα επιτόκια των δανείων που χορηγούνται στα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις_ κερδίζουν, διότι διασφαλίζονται τόσο οι καταθέσεις, όσο και η χρηματοδότηση των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών, κυρίως για την αγορά κατοικιών_ κερδίζουν, διότι στηρίζεται η οικονομική δραστηριότητα και η δυνατότητα διατήρησης των θέσεων εργασίας_ κερδίζουν, διότι με την εφαρμογή του σχεδίου οι τράπεζες θα πληρώνουν κάθε χρόνο ποσό που θα φθάνει τα 500 εκατομμύρια ευρώ. Τα χρήματα αυτά, που είναι επιπλέον έσοδα για τον Προϋπολογισμό, θα χρησιμοποιούνται για την ενίσχυση του Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής και των δημοσίων επενδύσεων. Και αυτό θέλω να το τονίσω:

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Η Κυβέρνηση έρχεται αρωγός στο τραπεζικό σύστημα, όπως γίνεται από τις περισσότερες κυβερνήσεις σ' όλο τον κόσμο. Η στήριξη αυτή, με τον τρόπο που γίνεται, θωρακίζει την πραγματική οικονομία, στηρίζει τον πολίτη να μη χάσει το σπίτι του για το δάνειο που πήρε, να μη χάσει τις καταθέσεις που μάζεψε με τους κόπους μιας ζωής, να μη χάσει την επιχείρησή του, επειδή δεν θα έχει τη δυνατότητα πίστωσης, να μη χάσει τη δουλειά του. Με μία φράση: Σκοπός είναι η προστασία της πραγματικής οικονομίας, της παραγωγικής δραστηριότητας, της απασχόλησης. Κάνουν τεράστιο λάθος όσοι λαϊκίζουν, αγνοώντας τους σοβαρούς κινδύνους που απειλούν την κοινωνία. Τα μεσαία και ασθενέστερα στρώματα θα προστατευθούν με υπεύθυνες και συγκροτημένες πολιτικές, και όχι με κραυγές δημαγωγίας και επιπόλαιες κορώνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παγκόσμια οικονομική κρίση μπήκε ήδη σε μια νέα φάση απρόβλεπτης διάρκειας και έντασης. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στην τελευταία έκθεσή του τονίζει ότι τόσο οι ΗΠΑ, όσο και η Ευρώπη, «έχουν εισέλθει στο χείλος της ύφεσης». Προβλέπει ότι την επόμενη χρονιά το Α.Ε.Π. στις ΗΠΑ θα αυξηθεί μόνο κατά 0,1%, και στην Ευρωζώνη μόνο κατά 0,2%. Μεγάλες ευρωπαϊκές οικονομίες, όπως της Αγγλίας, είναι ήδη στον φαύλο κύκλο της ύφεσης. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο -πρώτη φορά μετά το 1976- επεμβαίνει για να διασώσει χώρες της Ευρώπης που αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της χρεοκοπίας, όπως η Ισλανδία, η Ουκρανία, η Ουγγαρία. Σε όλο τον κόσμο υποχωρεί η κατανάλωση, περιορίζεται η παραγωγή, αποδυναμώνεται το εμπόριο, συρρικνώνεται η οικονομική δραστηριότητα.

Διεθνούς εμβέλειας επιχειρήσεις -αυτοκινητοβιομηχανίες, μεταλλουργικές επιχειρήσεις και όχι μόνο- προαναγγέλλουν δραστική μείωση των εργασιών τους και μαζικές απολύσεις εργαζομένων.

Στην Αμερική, μέσα σ' ένα μήνα, χάθηκαν περίπου 170.000 θέσεις εργασίας. Στην Ευρώπη προαναγγέλλονται απολύσεις 1.000.000 εργαζομένων. Σε ολόκληρο τον κόσμο, όπως εκτιμά ο Διεθνής Οργανισμός Εργασίας, θα χάσουν τη δουλειά τους έως το τέλος του 2009 περίπου 20.000.000 άνθρωποι.

Το αμέσως επόμενο διάστημα προβλέπεται εξαιρετικά δύσκολο για ολόκληρη την παγκόσμια κοινότητα. Εύκολες λύσεις δεν υπάρχουν. Τα αποτελέσματα, ωστόσο, θα είναι πιο άμεσα και πιο ουσιαστικά, εφόσον οι λύσεις είναι κοινές στο ευρύτερο διεθνές περιβάλλον.

Γι' αυτό ακριβώς ο ευρωπαϊκός συντονισμός, με πυρήνα την Ευρωζώνη, είναι σήμερα πιο αναγκαίος παρά ποτέ. Δημαγωγικές τοποθετήσεις έξω από το πλαίσιο αυτό, δεν είναι μόνο ανεδαφικές, είναι επικίνδυνες.

Η δική μας θέση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρη: αξιοποιούμε στο ακέραιο την παρουσία μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωζώνη_ είμαστε σε στενή συνεργασία με τους εταίρους μας και αναπτύσσουμε στοχευμένες πρωτοβου-

λίες.

Στη Σύνοδο Κορυφής των «16», στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη συνάντησή μου με τον Πρωθυπουργό της Βρετανίας, με το Διοικητή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ζήτησα να προτάξουμε τις ανάγκες της πραγματικής οικονομίας, τις ανάγκες των ανθρώπων που πλήττονται από την κρίση.

Στο πρόσφατο Συμβούλιο Κορυφής αποφασίσαμε -και με δική μας εισήγηση- να εφαρμοστούν στο μέγιστο δυνατό βαθμό οι ευελιξίες που προβλέπει το Σύμφωνο Σταθερότητας σε εξαιρετικές περιστάσεις, όπως η σημερινή, ευελιξίες που θα επιτρέψουν τη διοχέτευση περισσότερων πόρων από τους Κρατικούς Προϋπολογισμούς στην ανάπτυξη και το κοινωνικό κράτος.

Σημειώνω, ακόμα, την απόφαση για την ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με προνομιακά δάνεια από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, που συνολικά θα φτάσουν τα 30 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σημειώνω τόσο τη μείωση των επιτοκίων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, όσο και τη μείωση του ευρωπαϊκού διατραπεζικού επιτοκίου, που ακολούθησε τη Συνάντηση Κορυφής των «16».

Είναι εξελίξεις που επιδιώκουμε να συνεχιστούν, καθώς επιφυλάσσουν ανακούφιση στους δανειολήπτες, αλλά και ευχερέστερη χρηματοδότηση κάθε αναπτυξιακής πρωτοβουλίας.

Σημειώνω, ακόμα, την εξουσιοδότηση που δόθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επεξεργαστεί και να παρουσιάσει στο Συμβούλιο Κορυφής συγκροτημένο σχέδιο για τη στήριξη των επενδύσεων, της ανάπτυξης, της απασχόλησης.

Σ' αυτό το πλαίσιο, εργαζόμαστε συστηματικά με στόχο την αντιμετώπιση της επερχόμενης ύφεσης, του φάσματος της ανεργίας, της ανασφάλειας και των κινδύνων που απειλούν όλους τους Ευρωπαίους πολίτες.

Συμβάλλουμε και θα συνεχίσουμε να συμβάλλουμε με ουσιαστικές προτάσεις στο πλαίσιο της Ένωσης, αποβλέποντας στην ενίσχυση των δημοσίων επενδύσεων και τη διεύρυνση των κοινωνικών δαπανών για τους οικονομικά ασθενέστερους.

Η κρίση αυτή είναι πρωτοφανής, και αν χρειαστεί, πρέπει να μπορούμε να αναστείλουμε προσωρινά τους κανόνες εκείνους που εμποδίζουν την ανάπτυξη αποτελεσματικότερων κινήσεων.

Οι πολίτες πολύ καλά αντιλαμβάνονται τις ριζικές ανατροπές που συντελούνται στο διεθνές περιβάλλον. Αντιλαμβάνονται τις επιπτώσεις από την εισαγόμενη κρίση, επιπτώσεις που αφορούν τη ροή κεφαλαίων, τις επενδύσεις και τον τουρισμό.

Και όμως, κάποιοι αρνούνται να συνειδητοποιήσουν ότι τα πάντα γύρω μας αλλάζουν με πρωτόγνωρες ταχύτητες. Κάποιοι παραμένουν αιχμάλωτοι σε μια μικροκομματική αντίληψη μηδενισμού.

Και ρωτώ: Μπορούν να αντιμετωπίσουν την κρίση εκείνοι που ούτε την είδαν ούτε την κατάλαβαν; Μπορούν να δώσουν λύσεις εκείνοι που, αντί για συγκροτημένες θέσεις, καταφεύγουν σε ευχολόγια; Μπορούν να προτείνουν λύσεις εκείνοι που βρίσκονται σε διαρκή σύγχυση; Μπορούν, έχοντας τις αντιλήψεις αυτές, να πάρουν θέσεις ευθύνης, όπως απαιτούν οι περιστάσεις;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνουν μεγάλη ζημιά στην οικονομία όσοι δημοσκοπούν και λαϊκίζουν. Αποδεικνύονται, άλλη μία φορά, κατώτεροι των περιστάσεων - αυτή είναι η αλήθεια!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άμεση προτεραιότητά μας είναι να περιορίσουμε, όσο είναι δυνατόν, τις συνέπειες της κρίσης τόσο στην εθνική οικονομία, όσο και στα οικονομικά του κάθε νοικοκυριού. Επικεντρώνουμε τις πολιτικές μας στην πραγματική οικονομία, στην ανάπτυξη, στην απασχόληση.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό -και δεν πρέπει να διαφεύγει την προσοχή κανενός- το γεγονός ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προβλέπει για την Ευρωζώνη ανάπτυξη 0,2% και για την Ελλάδα 2%. Στόχος μας τώρα είναι να υπερβούμε την πρόβλεψη αυτή. Απόφασή μας είναι να προχωρήσουμε στη μεταρρυθμιστική στρατηγική με εντατικότερους ρυθμούς, με ευελιξία, επιμονή και μεθοδικότητα. Και αυτό το τονίζω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στρατηγική αυτή, που χθες ήταν επιβεβλημένη, έγινε σήμερα περισσότερο από επιτακτική,

τόσο για τη θωράκιση της οικονομίας μας απέναντι στους εξωγενείς κραδασμούς, όσο και για τη διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, την αύξηση των επενδύσεων και την εισροή κεφαλαίων.

Κατευθύνουμε σταθερά την πολιτική μας σε δράσεις που στόχο έχουν να ενισχυθούν οι ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού και να θωρακιστεί η απασχόληση. Η ανεργία είναι το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα. Πετύχαμε ήδη τη μείωσή της στο 7% τον περασμένο Ιούλιο και επιμένουμε στην ίδια κατεύθυνση.

Πρώτη προτεραιότητα είναι η στήριξη αναπτυξιακών πρωτοβουλιών. Αυτός άλλωστε είναι και ο βασικός στόχος των μέτρων για το χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Προκηρύσσονται, στο μεταξύ, από τον ΟΑΕΔ πάνω από 50.000 θέσεις εργασίας μέχρι το τέλος του χρόνου, και άλλες 140.000 μέσα στο 2009. Επαναπροσδιορίζονται τα προγράμματα του ΟΕΚ, έτσι ώστε να ανακουφιστούν οι οφειλότες και να ενισχυθεί ο κλάδος της οικοδομής. Ενεργοποιείται το Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, με πρώτο βήμα τη χορήγηση επιδόματος θέρμανσης. Προετοιμάζονται μέτρα ενίσχυσης των οικονομικά ασθενέστερων, με βάση συγκεκριμένα εισοδηματικά κριτήρια. Απόφασή μας είναι να αξιοποιήσουμε στο ακέραιο τόσο τα κοινοτικά προγράμματα, όσο και κάθε περιθώριο του Προϋπολογισμού.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, δίνουμε προτεραιότητα στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για μια εξωστρεφή αναπτυξιακή δυναμική. Κινούμαστε σε δύο κατευθύνσεις: αφενός δίνουμε μάχη με τα προβλήματα που μας κληροδότησαν οι κυβερνήσεις του χθες, και αφετέρου στηρίζουμε με συνέπεια και μεγαλύτερη ένταση τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας.

Εκπονήσαμε ολοκληρωμένο χωροταξικό σχεδιασμό, έτσι ώστε να γνωρίζει ο καθένας τι και πού μπορεί να επενδύσει χωρίς καθυστερήσεις, αλλά με σεβασμό στο περιβάλλον. Πρόκειται για μεγάλη διαρθρωτική παρέμβαση, που επιλύει εκκρεμότητες του προηγούμενου αιώνα.

Εκπονούνται υποστηρικτικές παρεμβάσεις στους τομείς που πιέζονται περισσότερο: στον αγροτικό τομέα -που είναι πάντα στις πρώτες προτεραιότητές μας και μόνιμη έγνοια μας-, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στον τουρισμό.

Παρατείνεται η ισχύς του αναπτυξιακού νόμου, που προβλέπει αυξημένα κίνητρα αναπτυξιακών επενδύσεων.

Προωθούνται, με τη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, υποδομές που φτάνουν ήδη τα 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ.

Εφαρμόζεται το μεγαλύτερο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων που γνώρισε ποτέ ο τόπος, για τη δημιουργία αναπτυξιακών και κοινωνικών υποδομών.

Προχωράει η κατάρτιση του Κτηματολογίου, ενός έργου εξαιρετικής σημασίας.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, δίνουμε έμφαση στον έλεγχο των δαπανών και το δραστικό περιορισμό της κρατικής σπατάλης. Νέοι φόροι δεν πρόκειται να υπάρξουν. Προτάσσουμε, ταυτόχρονα, τις μεταρρυθμίσεις που είναι αναγκαίες για τη βελτίωση της ανταγωνιστικής λειτουργίας των αγορών.

Απόφασή μας είναι να βάλουμε τέλος στις μονοπωλιακές καταστάσεις, που αυξάνουν το κόστος διαβίωσης και συμπιέζουν την απασχόληση. Σχεδιάζεται για το σκοπό αυτό σταδιακή απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματιών, με χρονοδιαγράμματα μεταβατικής περιόδου, χωρίς απότομες ανατροπές.

Δημιουργείται Υπηρεσία Εποπτείας της Αγοράς, με ευρείες αρμοδιότητες. Ενισχύεται η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Προετοιμάζονται νέες ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση των στρεβλώσεων στην αγορά καυσίμων.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, προτάσσουμε τις μεταρρυθμίσεις για την αναβάθμιση της αποτελεσματικότητας του Κράτους και την εξυγίανση του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Κάνουν τεράστιο λάθος όσοι επιχειρούν να αξιοποιήσουν τη χρηματοπιστωτική κρίση, για να αναβιώσουν παρωχημένα ιδεολογήματα.

Προχωρούμε σταθερά στην εφαρμογή του σχεδίου μας για την Ολυμπιακή, και συνεχίζουμε, όπως ακριβώς δεσμευτήκαμε, με το πρόγραμμα εξυγίανσης του ΟΣΕ. Απαλλάσσουμε, έτσι, τους φορολογούμενους από ζημιές που φτάνουν τα 2,7 εκατομμύρια ευρώ την ημέρα.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, επιμένουμε στις μεταρρυθμίσεις για την ποιοτική βελτίωση της Παιδείας και την αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού της.

Προσανατολίζουμε την εκπαίδευση στις νέες τεχνολογίες, στις «πράσινες ειδικότητες», στα επαγγέλματα του μέλλοντος.

Ρωτώ ωστόσο: Είναι πολιτική για την παιδεία οι «ασκήσεις επαναστατικής γυμναστικής»; Είναι δυνατόν να επικροτούνται οι καταλήψεις και να μην καταδικάζονται οι καταστροφές στα σχολεία; Μπορεί να υπάρχει έστω και ίχνος εμπιστοσύνης σ' εκείνους που αναίρουν το βράδυ όσα οι ίδιοι προτείνουν το πρωί;

Αντιλαμβάνομαι καλά ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν θέλει και δεν μπορεί να συμβάλει στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, δεν θέλει να συμπράξει σε δράσεις ενίσχυσης της απασχόλησης. Δεν κατανοώ όμως καμιά προσπάθεια διαστρέβλωσης και στείρας αντίδρασης. Δεν μπορεί από τη μια να μοιράζονται ευχές για αύξηση της απασχόλησης, και από την άλλη να υποκινούνται αντιδράσεις απέναντι σε κάθε μεταρρύθμιση που δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας. Δεν μπορεί από τη μια να συνομολογείται η ανάγκη για αλλαγές, και από την άλλη να υποστηρίζονται ομάδες βολεμένων στην ιδιοτελή επιδίωξή τους να μην αλλάξει τίποτα. Δεν μπορεί καμιά υπεύθυνη πολιτική δύναμη να συντάσσεται με μεθοδεύσεις που αποβλέπουν στον εκβιασμό της κοινωνίας. Αυτές τις συμπεριφορές, ειδικά αυτή την περίοδο, δεν τις αντέχει ο τόπος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε σαφείς απόψεις και ξεκάθαρο σχέδιο. Η ελεύθερη οικονομική δραστηριότητα δεν μπορεί να υποκύπτει ούτε στην απληστία ούτε στην κερδοσκοπία. Ελεύθερη οικονομία δεν σημαίνει ασυδοσία. Λύσεις δεν βρίσκονται ούτε μέσ' από ακραίες κρατικίστικες αντιλήψεις ούτε μέσ' από νεοφιλελεύθερους δογματισμούς_ δεν βρίσκονται ούτε με την υποταγή των κομμάτων σε συνεχιζικά συμπεριφέροντα ούτε με ιδεοληψίες που ανήκουν στο παρελθόν.

Εκείνο που χρειάζεται σε διεθνές επίπεδο, είναι μια νέα αρχιτεκτονική στο οικοδόμημα της παγκόσμιας οικονομίας, που να βασίζεται σε ισχυρούς κανόνες. Εκείνο που χρειάζεται σε εθνικό επίπεδο, είναι ευελιξία, αποφασιστικότητα και ρεαλισμός.

Η εφαρμογή υπεύθυνης οικονομικής πολιτικής είναι υποχρέωση που μας αφορά όλους. Τα υπουργεία και οι δημόσιοι οργανισμοί έχουν εντολή να κλείσουν ασφικτικά τη στρόφιγγα της σπατάλης. Τα συνδικάτα οφείλουν να σκεφτούν όχι μόνο τα μέλη τους, αλλά και τους άνεργους, αυτούς που έχουν και το μεγαλύτερο πρόβλημα. Οι επιχειρήσεις να συμβιβαστούν με την ιδέα χαμηλότερου κέρδους, χωρίς απολύσεις αλλά και με γνώμονα το σεβασμό στον καταναλωτή. Όλοι να αποδείξουμε αυξημένη αίσθηση κοινωνικής ευθύνης, έμπρακτη αλληλεγγύη.

Αυτή είναι η πρόκληση σήμερα, και απέναντι στην πρόκληση αυτή οι ευθύνες είναι για όλους τεράστιες. Το διακύβευμα μας τόσο ανεξέλεγκτης και πολυδιάστατης οικονομικής κρίσης δεν είναι οι συνέπειες για μια κυβέρνηση. Το διακύβευμα την ώρα αυτή είναι να περάσει η χώρα το σκοτεινό μονοπάτι των διεθνών κραδασμών και της παγκόσμιας ύφεσης με τις μικρότερες επιπτώσεις. Το διακύβευμα είναι η στήριξη της πραγματικής οικονομίας, της ανάπτυξης, της απασχόλησης_ είναι η ενίσχυση του αισθήματος ασφάλειας κάθε οικογένειας και κάθε επιχείρησης_ είναι η ενεργητική συμμετοχή στη διαμόρφωση μιας κοινής ευρωπαϊκής αντίστασης.

Η οικονομική μας στρατηγική είναι ξεκάθαρη. Εξαντλούμε τα περιθώρια για την έμπρακτη έκφραση της μέγιστης δυνατής κοινωνικής ευαισθησίας. Υπηρετούμε με υπευθυνότητα τη σταθερότητα της οικονομίας, σ' ένα διεθνές περιβάλλον που τη στιγμή αυτή μοιάζει με κινούμενη άμμο. Προστατεύουμε τον πολίτη και θωρακίζουμε τη χώρα από σοβαρούς οικονομικούς κινδύνους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε αποφασισμένοι να οδηγούμε την Ελλάδα μετέχοντας στον πυρήνα των ευρωπαϊκών αποφάσεων. Είμαστε αποφασισμένοι να εργαζόμαστε εντατικά, για να έχει ο τόπος τις μικρότερες συνέπειες από την κρίση. Είμαστε αποφασισμένοι να αναπτύξουμε κάθε εφικτή πρωτοβουλία για να στηρίξουμε τον αγρότη, τον μικρομεσαίο επιχειρηματία, τον χαμηλόμισθο, τον χαμηλοσυνταξιούχο, τον

άνεργο. Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε τις μεταρρυθμίσεις για να διασφαλίσουμε μια καλύτερη επόμενη ημέρα. Αυτή είναι η δέσμευσή μας: δέσμευση πολιτικής και κοινωνικής ευθύνης.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι εννιά μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δάσκαλοι από το 12ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου Αττικής.

Καλωσορίζουμε τα παιδιά στη Βουλή των Ελλήνων, τους ευχόμαστε καλή πρόοδο και να είναι καλότυχα.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ στο Βήμα τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γιώργο Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι για όλους μας η ώρα της ευθύνης. Ο Έλληνας πολίτης ζητά, και δικαίως, να του μιλήσουμε υπεύθυνα και ειλικρινά. Να μιλήσουμε για τους κινδύνους στους οποίους είμαστε εκτεθειμένοι, να παρουσιάσουμε τις θέσεις μας, να δώσουμε προοπτική, διεξοδο, ελπίδα.

Με αυτό το αίσθημα ευθύνης, απευθύνομαι σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων. Που είναι όμως η ευθύνη της Κυβέρνησης; Ακούγοντας σήμερα τη δική σας ομιλία, ο πολίτης θα αισθάνεται ακόμα μεγαλύτερη ανασφάλεια, διότι περιγράψατε βεβαίως με ρόδινα χρώματα τις δικές σας πολιτικές, για να κρύψετε ακριβώς τις αδυναμίες σας, τις πολιτικές σας, πίσω από τη διεθνή κρίση. Η κρίση είναι πρωτοφανής, αλλά πρωτοφανής είναι και η υποκρισία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Διότι την ανασφάλεια, την βιώνουμε εδώ και πολλά χρόνια. Το κατάφερε η σημερινή Κυβέρνηση και αυτό. Η Ελλάδα μπαίνει θαλασσοδαρμένη στο μάτι του κυκλώνα, αθωράκιστη από τις πολιτικές σας που εκτίναξαν την ακρίβεια, εξαντλημένη από τις συνεχείς σας άδικες φοροεπιδρομές, αθωράκιστη από την απουσία δημόσιων επενδύσεων.

Ανύπαρκτες οι επενδύσεις για μια σύγχρονη, ποιοτική αγροτική οικονομία. Λαθεμένα κίνητρα, που γονατίζουν τον τουρισμό, αντί να αξιοποιούν τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα.

Ανύπαρκτη η ανάπτυξη εναλλακτικών και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν πολλές θέσεις εργασίας και ποιοτικές θέσεις εργασίας.

Καταφέρατε ακόμα να εισπράξουμε κόκκινη κάρτα από τον ΟΗΕ, για τη μη συμμόρφωσή μας στο Πρωτόκολλο του Κιότο.

Την ίδια στιγμή, η ελληνική οικογένεια είναι εξαντλημένη από τη συνεχή απαξίωση της δημόσιας υγείας, της δημόσιας παιδείας, της πρόνοιας για τον άνεργο, το συνταξιούχο, το μετανάστη, το άτομο με αναπηρία. Δυσκολεύονται πια τα νοικοκυριά να επιβιώσουν. Ασφυκτούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και χωρίς παραγωγική ταυτότητα η χώρα μας, η ανταγωνιστικότητά στον ιδιωτικό τομέα έχει φθάσει στο ναδίρ.

Είχαμε προβλέψει τον κίνδυνο και είχαμε προτρέψει την Κυβέρνηση να πάρει μέτρα. Η Κυβέρνηση, όμως, είναι εγκλωβισμένη σε ιδεολογήματα και στη στήριξη συγκεκριμένων συμφερόντων. Περιγράφει τις πολιτικές ως να ζει εκτός της χώρας και να μην έχει καμμία ευθύνη. Έτσι, συνεχίζει την πολιτική της εκποίησης της δημόσιας περιουσίας, της φοροεπιδρομής στα νοικοκυριά.

Σήμερα, η χρηματοπιστωτική κρίση αγγίζει την πραγματική οικονομία. Εθνικές οικονομίες καταρρέουν, καθημερινά ανακοινώνονται μειώσεις παραγωγής και απολύσεις. Η ύφεση είναι ορατή. Την ίδια ώρα, υπάρχουν και διεθνείς εντάσεις, που δημιουργούν νέες αστάθειες στη Λατινική Αμερική, στη Μέση Ανατολή, στον Καύκασο.

Τι έφταξε, αγαπητοί συνάδελφοι, που φθάσαμε έως εδώ;

Σήμερα πια, όλοι ξέρουμε. Η κρίση έχει σαφές ιδεολογικό και πολιτικό πρόσημο. Την υπογράφει η Διεθνής της νεοδεξιάς, της νεοσυντήρησης, του νεοφιλελευθερισμού. Αυτά, που εσείς εκπροσωπείτε εδώ και πολλά χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια στον πλανήτη μας, πίσω από το ιδεολόγημα το δικό σας και των συναδέλφων σας της ίδιας απόχρωσης, πίσω από το ιδεολόγημα της ελευθερίας της αγοράς, κρύφθηκαν συμφέροντα, καρτέλ, η συγκέντρωση του πλούτου, η συγκέντρωση της εξουσίας, η συγκέντρωση των medial! Ένα κατεστημένο που αιχμαλώτισε το κράτος, υπονόμωσε τους δημοκρατικούς θεσμούς, όπου συγκεντρώθηκαν τεράστιες εξουσίες στα χέρια λίγων. Θέλησε αυτό το κατεστημένο να αποφασίζει για τις τύχες του πλανήτη, με αδιαφάνεια, αγνοώντας τον πολίτη, τις κοινωνίες, τα πραγματικά προβλήματα, την κλιματική αλλαγή, τη φτώχεια, τον αναλφαριθμητισμό, τις πανδημίες, την ανισότητα. Πίσω από τις θεωρίες αυτές, παραδόθηκαν τα πάντα στα μεγάλα συμφέροντα. Εκποιήθηκαν δημόσιοι πλούτοι, δημόσιες επιχειρήσεις, δημόσια γη, δημόσια περιουσία και τα ιδιοποιήθηκαν οι ισχυροί και οι «ημέτεροι». Η υπονόμηση της δημοκρατίας και της ουσιαστικής συμμετοχής του πολίτη είχε ως αποτέλεσμα να καταλήξουμε ακριβώς σε αυτήν τη νοσηρή κατάσταση. Να κερδοσκοπούν κάποιοι παρασιτικά, με άδulo χρήμα, αυτό που δεν μπαίνει στην πραγματική οικονομία, στην παραγωγική οικονομία. Να δημιουργούνται ανεξέλεγκτοι φορολογικοί παράδεισοι και off-shore εταιρείες, όπως μας έχετε υποδείξει και εσείς και οι Υπουργοί σας. Όλοι ξέρουμε το ρόλο που έπαιξαν τα περιβόητα παράγωγα, τα συνθετα δομημένα ομόλογα, ως οχήματα απίθανης κερδοσκοπίας. «Όπλα μαζικής καταστροφής», τα ονόμασε ένας γνωστός διεθνής επενδυτής. Τα δομημένα ομόλογα, τα θυμάστε; Δηλαδή, υπεύθυνες για τη διεθνή κρίση είναι πολιτικές, ταυτόσημες με αυτές που ακολουθεί, τα τελευταία πέντε χρόνια στη χώρα μας, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αναλογιστείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, τι θα είχε συμβεί σήμερα, εάν εμείς, το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, δεν είχαμεβάλει φρένο στην Κυβέρνηση σε ό,τι αφορά τα ομόλογα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εάν δεν είχαμε εμείς προειδοποιήσει πολύ νωρίς για τους κινδύνους που διατρέχαμε, όταν εσείς επενδύατε τα χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων στα δομημένα ομόλογα.

Γελάτε, αλλά αυτά είναι χρήματα του ελληνικού λαού. Πώς τολμάτε να γελάτε γι' αυτές τις πράξεις και τα εγκλήματα τα οποία εσείς κάνετε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Γιατί, για να μην ξεχνιόμαστε, πρωτοπόροι εισαγωγείς στη χώρα μας των «τοξικών» δομημένων ομολόγων, ήσασταν εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, με το Υπουργείο Οικονομικών, με τον Υπουργό Οικονομικών, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, τις διορισμένες σας διοικήσεις στα ταμεία, με ένα κεντρικά οργανωμένο σχέδιο για τη λεηλασία των αποθεματικών των ταμείων. Αποκαλύψαμε την πολιτική σας και με την επιμονή μας, την καθημερινή μας κριτική, σας σταματήσαμε. Τότε, μας κατηγορούσατε για λαϊκισμό, για σκανδαλολογία, όπως και σήμερα μας κατηγορείτε για λαϊκισμό. Σήμερα, θα έπρεπε να ζητήσετε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Χωρίς τη δική μας επιμονή, θα είχαν καταρρεύσει τα ταμεία,θα είχαν χάσει οι συνταξιούχοι και οι εργαζόμενοι τις αποταμιεύσεις μιας ολόκληρης ζωής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, αυτό το μοντέλο σας χρεοκόπησε. Οι νεοφιλελεύθερες και συντηρητικές κυβερνήσεις έφεραν την κρίση. Οι σοσιαλιστικές θα φέρουν τη λύση. Γι' αυτό και πριν από μερικές βδομάδες, η Σύνοδος Κορυφής της Ευρωζώνης επιβεβαίωσε τον καθοριστικό ρόλο που μπορούν και πρέπει να παίξουν τα κράτη και οι κυβερνήσεις στην εποπτεία των αγορών, στη διασφάλιση δημοσίων αγαθών, στην προστασία του πολίτη. Παράδειγμα είναι η αποδοχή από τη συντηρητική Ευρωπαϊκή Ένωση του πλαισίου προτάσεων Μπράουν. Σηματοδοτεί μια στροφή, έστω και ήπια, προς ένα νέο δρόμο για έξοδο από την κρίση.

Δείχνει ότι υπάρχει και ότι υπήρχε εναλλακτική πορεία, για μια νέα συμφωνία εμπιστοσύνης με τον πολίτη. Αναδεικνύει την ανάγκη μιας ευνομούμενης πολιτείας, που βάζει την αγορά, αλλά και το κράτος, στην υπηρεσία του πολίτη και όχι τον πολίτη στην υπηρεσία της αγοράς και ενός πελατειακού και αυταρχικού κράτους.

Γι' αυτό το λόγο, τίθεται σήμερα ένα θεμελιώδες ερώτημα. Για ποιο κράτος μιλάμε; Για ποιο κράτος μιλάμε σήμερα; Μιλάμε για ένα δημοκρατικό κράτος, που θα εγγυάται την αυτονομία της πολιτικής, που θα εμπνέεται από αρχές, κανόνες, νέες αντιλήψεις και πρακτικές. Ένα δημοκρατικό κράτος κοντά στον πολίτη, που βάζει κανόνες στην αγορά, που θα αντιπαραθέτει τη διαφάνεια, τη λογοδοσία, το δημόσιο συμφέρον, απέναντι στην ασυδοσία και την απληστία των κερδοσκοπών. Που ασκεί αποτελεσματική επιτέλους εποπτεία, που προασπίζει την κοινωνική συνοχή, που σέβεται την αξιοπρέπεια και τον άνθρωπο.

Εσείς, παραμένετε αμετανόητοι, όπως φάνηκε και από την ομιλία του Πρωθυπουργού σας, του Αρχηγού σας. Συνεχίζετε, με την εκποίηση του πλούτου και στρατηγικών επιχειρήσεων. Καταφέρατε μ' αυτό τον τρόπο να αποδυναμώσετε τη χώρα σε μια εποχή κρίσιμη, να αποδυναμώσετε τη χώρα από σημαντικότερα εργαλεία εθνικού σχεδιασμού.

Αυτή τη στιγμή που χρειάζεται η πολιτεία, το κράτος, να παίξει καθοριστικό ρόλο στο σχεδιασμό της οικονομίας, εσείς έχετε αποδυναμώσει το έθνος από καθοριστικά στρατηγικά εργαλεία σχεδιασμού, περιφερειακού σχεδιασμού και σχεδιασμού για μια νέα προοπτική της «πράσινης ανάπτυξης», με τον Ο.Τ.Ε., με την Εθνική Τράπεζα, την οποία βάλατε σε επισφαλή θέση, σε κίνδυνο, παρά τις προειδοποιήσεις μας, τοποθετώντας τεράστιο κεφάλαιο στην Τουρκία, με την Αγροτική Ασφαλιστική που εκποιείτε.

Παραμένετε αμετανόητοι. Δεν βλέπετε τίποτα. Δεν ακούτε κανέναν. Αυτό το δημοκρατικό κράτος, και δεν θέλετε, και δεν μπορείτε να το φτιάξετε. Μόνο για την επανίδρυση είσατε ικανοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια οι τράπεζες επωφελήθηκαν από την πολιτική σας. Επωφελήθηκαν με δισεκατομμύρια ευρώ, που τους χαρίσατε στην κυριολεξία και τα μεταφέρατε στους ώμους του ασφαλιστικού συστήματος, στις πλάτες των εργαζομένων.

Λίγο πριν τη φετινή Δ.Ε.Θ., ο Υπουργός Οικονομίας ανακοίνωσε και νέους φόρους και τώρα, διαπραγματεύεται με τις τράπεζες για το πώς θα στηρίξει, όχι το τραπεζικό σύστημα και τη ρευστότητα, αλλά τους μεγαλομετόχους και τις διοικήσεις τους.

Βρήκε 28.000.000.000 ευρώ, χρήματα του ελληνικού λαού. Διαθέτει 28.000.000.000 ευρώ χωρίς διαφάνεια, χωρίς κανόνες, χωρίς κανείς να ξέρει το πραγματικό μέγεθος του προβλήματος της κάθε τράπεζας, χωρίς καμία εγγύηση ότι αυτοί οι πόροι θα φτάσουν στον φορολογούμενο, τον εργαζόμενο, τον δανειολήπτη, τον παραγωγό, τον μικρομεσαίο επιχειρηματία. Γιατί οι τράπεζες αποκτούν μια μοναδική ευκαιρία να «ξεφορτώσουν» στο δημόσιο ό,τι θεωρούν προβληματικό, ακόμα και το τοξικό στοιχείο του ενεργητικού τους.

Ποιες είναι οι εγγυήσεις ότι αυτό δεν θα γίνει, με το ελληνικό δημόσιο, τον ελληνικό λαό να αναλαμβάνει πλήρως τον πιστωτικό κίνδυνο; Καμμία εγγύηση επίσης δεν υπάρχει, ότι οι τράπεζες δεν θα κερδοσκοπήσουν με τα χρήματα αυτά του ελληνικού λαού, που δίνετε, αντί να τα διοχετεύσουν για τη στήριξη της πραγματικής οικονομίας.

Δυστυχώς, ακολουθείτε την ίδια πολιτική που οδήγησε την παγκόσμια οικονομία σε κρίση. Με πλήρη αδιαφάνεια, με διμερείς συμβάσεις, που όλοι οι όροι τους καθορίζονται με αδιαφανείς αποφάσεις των τραπεζών και του Υπουργού Οικονομίας.

Και χθες, εξαγγείλατε ένα συμβούλιο εποπτείας-εφαρμογής, που δεν ξέρουμε τι θα είναι. Αλήθεια, αν κόπτεστε τόσο για τη διαφάνεια και τη λογοδοσία, γιατί δεν συμμετέχουν σ' αυτό εκπρόσωποι των παραγωγικών τάξεων, των εργαζομένων ή και μιας διακομματικής εποπτείας;

Γι' αυτό και με απόλυτη αίσθηση ευθύνης απέναντι στον ελληνικό λαό, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει ένα καθαρό και δυνατό «όχι» σ' αυτό το σχέδιο νόμου. Λέμε «όχι» στο νομοσχέδιο της Νέας

Δημοκρατίας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και πάλι, σας προειδοποιούμε. Η διαφορά μας είναι ριζική. Εμείς δεν θα αφήσουμε την κρίση αυτή να την πληρώσει η οικογένεια και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Δεν θα αφήσουμε να κάνουν νέα, εγκληματική και άνιση ανακατανομή εισοδήματος και εξουσίας, με το άλλοθι της κρίσης. Δεν θα αφήσουμε να ευνοήσετε την κερδοσκοπία, αντί της πραγματικής οικονομίας.

Εμείς, δείχνουμε έναν άλλο δρόμο. Έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες και ρεαλιστικές προτάσεις, που συμπυκνώνονται σε πέντε λέξεις: Ασφάλεια, ανάπτυξη, αναδιανομή, διαφάνεια, προοπτική. Σήμερα, είναι η ώρα να προχωρήσει η Ελλάδα στο δικό της δρόμο, αλλά το δρόμο του δημοκρατικού σοσιαλισμού. Χρειάζεται ένα νέο σύμφωνο εμπιστοσύνης, διότι απ' αυτή την κρίση θα βγούμε όλοι μαζί. Θα βγούμε, όταν δουλέψουμε συλλογικά και πάρουμε αποφάσεις, με γνώμονα το συμφέρον του κάθε Έλληνα και Ελληνίδας. Με αίσθημα ευθύνης, προτείνουμε μέτρα που θα προστατεύσουν την ελληνική οικογένεια, θα στηρίξουν την ελληνική επιχείρηση, θα στηρίξουν την ελληνική οικονομία. Ζητάμε να ενισχυθούν οι ασθενέστερες ομάδες του πληθυσμού, να αυξηθεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, να επαναφέρει η Κυβέρνηση το αφορολόγητο για τους ελεύθερους επαγγελματίες, να μειωθεί –τώρα, μεσοστής της κρίσης, είναι ακόμα πιο σημαντική αυτή η πρότασή μας– το φορολογικό βάρος για τα μεσαία και φτωχότερα εισοδηματικά στρώματα. Και γι' αυτό, ζητάμε να αποσυρθεί το σχέδιο προϋπολογισμού του 2009.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Προτείνουμε, συγκεκριμένα, πέντε δέσμες μέτρων. Η πρώτη αφορά τη στήριξη στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, για να επανέλθει η ρευστότητα στην αγορά. Προτείνουμε στήριξη, με ξεκάθαρους κανόνες και με την ενεργό εποπτεία της πολιτείας.

Δεύτερον, το δημόσιο να στηρίζει μόνο εκείνες τις τράπεζες που έχουν ανάγκη και μόνον εφόσον οι βασικοί μέτοχοί τους θα συμμετάσχουν σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, βάζοντας και αυτοί το χέρι στην τσέπη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Όπου το δημόσιο συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο των τραπεζών, ζητάμε, απαιτούμε, την ενεργό παρουσία εκπροσώπων του στο διοικητικό συμβούλιο. Δεν θα είναι διακοσμητικοί, όπως εσείς είπατε. Θα έχουν λόγο και ρόλο για τις στρατηγικές αποφάσεις και πολιτικές των τραπεζών, για να εγγυηθούν ότι οι αποφάσεις αυτές βοηθούν την πραγματική οικονομία. Και κοροϊδεύετε τον κόσμο, όταν λέτε ότι αυτοί θα είναι εκεί ουσιαστικά για να δούνε τους μισθούς των διοικητών. Ξέρετε ότι ο μισθός του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας φθάνει κοντά στις 400.000 ευρώ το χρόνο και τώρα εσείς, αυτές τις μέρες, αυξήσατε τους μισθούς στους διοικητές των ασφαλιστικών ταμείων; Μα, ποιον κοροϊδεύετε επιτέλους; Μας λέτε άλλα και στην πράξη άλλα κάνετε, τα τελευταία πέντε χρόνια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Στην πρότασή μας, στη δέσμη αυτή, προτείνουμε την παροχή ρευστότητας, με την ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας, με τη δημιουργία ειδικού ταμείου αναχρηματοδότησης των τραπεζών. Αυτό θα παρέχει ρευστότητα, με όρο την αναχρηματοδότηση ή την παροχή νέων δανείων, με ευνοϊκούς όρους προς τις μικρομεσαίες και εξαγωγικές επιχειρήσεις.

Αλλαγή του σημειρίου αναποτελεσματικού πλαισίου εποπτείας του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Δεν μπορούν να έχουν εγγυήσεις μόνο οι τράπεζες. Χρειάζονται εγγυήσεις και οι καταθέτες, όπως βεβαίως και τα ασφαλιστικά ταμεία, ώστε να μην υποχρεωθούν να ρευστοποιούν μετοχές τους, καταγράφοντας απώλειες δισεκατομμυρίων ευρώ.

Η δεύτερη δέσμη μέτρων αφορά τη στήριξη των ασθενέστερων ομάδων. Τους πιο ευάλωτους. Πρέπει να τους στηρίξουμε. Προτείνουμε με νόμο τη χορήγηση εκτάκτου επιδόματος αλληλεγγύης, επιδόματος θέρμανσης, αύξηση του συντελεστή επιστροφής του Φ.Π.Α. στους αγρότες από το 7% στο 11%, χορήγηση του Ε.Κ.Α.Σ. σε επιπλέον τριακόσιες χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους, με διεύρυνση των κριτηρίων για τους δικαιούχους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του Προέδρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε μερικά λεπτά ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Πολύ ευχαρίστως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Η τρίτη δέσμη είναι η υγιής επιχειρηματικότητα, ένα νέο παραγωγικό πρότυπο, ειδικά για τη μικρή και μεσαία επιχείρηση, που θα διασφαλίσει θέσεις εργασίας, με επαναφορά του αφορολόγητου για τους ελεύθερους επαγγελματίες, με την ενίσχυση του συστήματος εγγυοδοσίας για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις, δίνοντας περίοδο χάριτος, τουλάχιστον ενός έτους, σε επιχειρήσεις με ετήσιο κύκλο εργασιών μικρότερο των 300.000 ευρώ. Να πληρώνουν μόνο τους τόκους του δανείου, ενισχύοντας τις δημόσιες επενδύσεις, ειδικότερα στο νέο παραγωγικό πρότυπο της «πράσινης ανάπτυξης» και να μη χαθούν τα χρήματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ενώ πρέπει επιτέλους να ενεργοποιηθεί το Ε.Σ.Π.Α..

Η τέταρτη δέσμη μέτρων αφορά την αντιμετώπιση της ανεργίας, με επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών για την επαγγελματική ένταξη των νέων για τέσσερα χρόνια. Πλήρες πρόγραμμα επιδοτούμενης κοινωνικής εργασίας, ειδικά για τους απολυμένους μεγάλης ηλικίας. Αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 70% του βασικού μισθού, σε σύνδεση με το πρόγραμμα επιδοτούμενης εργασίας και επανακατάρτισης.

Η πέμπτη δέσμη μέτρων αφορά τους καταναλωτές και τους δανειολήπτες. Έχουμε καταθέσει επανειλημμένως τις προτάσεις μας γι' αυτή την κατηγορία των πολιτών.

Μιλάμε επίσης για την κατάργηση του νόμου της Νέας Δημοκρατίας για τη φορολόγηση στα ακίνητα και επαναφορά της φορολόγησης της μεγάλης ακίνητης περιουσίας...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

...εκεί που τώρα εσείς φορτώνετε σε εκατομμύρια νοικοκυριά το χαράτσι του Ε.Τ.Α.Κ.. Επιβαρύνετε την ελληνική οικογένεια και τους κοροϊδεύετε και από πάνω.

Αυτές είναι οι προτάσεις μας. Προτάσεις δικαιοσύνης, αλληλεγγύης, ανάπτυξης και προοπτικής.

Στην Νέα Υόρκη, όπου συγκάλεσα το προεδρείο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, αξιολογήσαμε ότι δεν ζούμε σε μια εποχή αλλαγών, αλλά σε μια αλλαγή εποχής. Δεν μπορούμε να μείνουμε απλοί παρατηρητές. Δυστυχώς, η Ελλάδα είναι απύουσα και θα πληγούν συμφέροντά μας.

Ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, έχω πάρει πρωτοβουλία για τη δημιουργία της Επιτροπής Στίγκλιτς. Σήμερα καλούμαστε, η ανθρωπότητα και οι προοδευτικοί σοσιαλιστές, οι δημοκράτες ανά τον κόσμο, να εξανθρωπίσουμε την παγκοσμιοποίηση με μια σοσιαλδημοκρατική, εναλλακτική πρόταση στη διεθνή οικονομική κρίση.

Ήδη, υποστηρίζουμε ένα σύστημα παγκόσμιας δημοκρατικής διακυβέρνησης, με τη δημιουργία ενός παγκόσμιου οργανισμού για τη χρηματοπιστωτική εποπτεία και σταθερότητα. Με θαρραλέες πολιτικές ενάντια στην κλιματική αλλαγή, με την επιβολή αυστηρών κανόνων λειτουργίας για τις εξωχώριες εταιρείες και τους φορολογικούς παραδείσους, με αποτελεσματική εποπτεία των παραγώγων, των «τοξικών», δηλαδή, δομημένων χρηματοπιστωτικών προϊόντων, με συντονισμένες πολιτικές για την ανάπτυξη, τη συνοχή, την αντιμετώπιση της φτώχειας.

Όμως, η διεθνής κρίση προσφέρει ευκαιρία, αλλά και υποχρέωση, στην Ευρώπη να παίξει ρόλο. Πρώτα απ' όλα, με τη θέπιση νέων κανόνων διαφάνειας, ελέγχου και εποπτείας. Με ενίσχυση του εποπτικού ρόλου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Δεύτερον, δεν μπορεί η Ευρώπη, να είναι μια Ευρώπη μόνο της αγοράς ή του ενιαίου νομίσματος. Προτείνουμε ένα ευρωπαϊκό ταμείο για την αντιμετώπιση της κρίσης, που πρέπει να συνδεθεί με πολιτικές ανάπτυξης, κοινωνικής συνοχής και συγκλίσης.

Τρίτον, προτείνουμε μια Ευρώπη, που θα έχει παγκόσμια πρωτοπορία σε καινοτομία, σε νέες τεχνολογίες, σε νέα προϊόντα, επενδύοντας κεφάλαια στην παιδεία, την έρευνα, την «πράσινη ανάπτυξη», με αύξηση του κοινοτικού προϋπολογισμού, με

διεύρυνση των στόχων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης και της εργασίας.

Τέταρτον, προτείνουμε να αλλάξουν οι όροι, τουλάχιστον να επανεργηθούν οι όροι του Συμφώνου Σταθερότητας, για να γίνει ένα σύμφωνο βιώσιμης ανάπτυξης, απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας. Όχι για να γίνει καταναλωτική σπατάλη, όπως κάνει η Κυβέρνηση. Αλλά για να εξαιρεθούν, με νέες προδιαγραφές, οι δημόσιες επενδύσεις, να εξαιρούνται δράσεις για την παιδεία και την αειφόρο ανάπτυξη, από την μέτρηση του επιτρεπόμενου ελλείμματος. Ρυθμίσεις για ένα νέο χρονοδιάγραμμα για το μηδενισμό του ελλείμματος, θέτοντας εκ νέου το αίτημα για την εξαίρεση από το έλλειμμα των αμυντικών δαπανών, ώστε να μπορούν τα κράτη-μέλη και, βεβαίως, η Ελλάδα, να συμβάλλουν στην αναπτυξιακή ανάκαμψη, στη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής.

Πέμπτον, προτείνουμε μια Ευρώπη με κοινή εξωτερική και αμυντική πολιτική.

Αυτές τις θέσεις, κυρίες και κύριοι, μπορεί να προωθήσει η Ελλάδα. Με μια προϋπόθεση: Να έχει μια κυβέρνηση που χαίρει εκτίμησης και αξιοπιστίας στην υπόλοιπη Ευρώπη, που δεν έβαλε την Ελλάδα, όπως έκανε ο Υπουργός σας των Οικονομικών και ο Πρωθυπουργός σας, σε μία μόνιμη επιτήρηση, που δεν βρίσκεται στα πρόθυρα να χάσει τις αγροτικές επιδοτήσεις, από την κακοδιαχείριση και τη ρουσφετολογία, που δεν εγκαλείται...

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ: (Δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κοιτάξτε, κοιτάξτε, πού έχετε πάει εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, την Ελλάδα.

Ρωτήστε έξω τον κόσμο, ποια ήταν η Ελλάδα του 2004 και ποια είναι η Ελλάδα του 2008.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Να έχει μια κυβέρνηση που δεν εγκαλείται για τις μεροληπτικές της πολιτικές για το περιβάλλον, που δεν χάνει κονδύλια αναπτυξιακά από την ανικανότητα να προωθήσει το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και το Ε.Σ.Π.Α., που δεν καταδικάζεται για την ανικανότητά της να προστατεύσει τα δάση μετά από τις μεγάλες πυρκαγιές, όπως αναφέρουν πια εκθέσεις της Ένωσης.

Χρειάζεται μια κυβέρνηση που έχει ικανότητα, εμπειρία, θάρρος και δυναμική και μπορεί να διαπραγματευτεί. Και αυτή δεν είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Είναι μια κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μία νέα κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. που απέδειξε ότι η Ελλάδα μπορεί, με σκληρή διαπραγμάτευση, να καταφέρει τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα, τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης, την ένταξή μας στην Ο.Ν.Ε., την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και, αύριο, μια κοινωνική και «πράσινη» Ευρώπη.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτά πρεσβεύει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Μια δυναμική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη και μια ισχυρή Ευρώπη στον κόσμο.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι, θέλω να τονίσω ότι, σε μια συγκυρία κρίσιμη, ζητείται η κινητοποίηση όλων των δυνάμεων του ελληνισμού, η ευρύτερη συναίνεση της κοινωνίας, η αξιοπιστία, υπεύθυνη, διαφανής και σοβαρή λειτουργία των θεσμών και του κράτους, η ισχυρή παρουσία μας στο εξωτερικό.

Το πιο επικίνδυνο είναι ότι, δυστυχώς, η Κυβέρνησή σας, η Κυβέρνηση αυτή, με τις πράξεις της, με τις αντιλήψεις της, έχει καταφέρει το αντίθετο. Έχει διχάσει με τις πολιτικές της, έχει υπονομεύσει την αξιοπιστία των θεσμών, έχει απαξιώσει την εικόνα της χώρας μας διεθνώς, έχει υπονομεύσει την εμπιστοσύνη του λαού στην ίδια του την πολιτεία. Κυβέρνηση αλληλοσπαρασσόμενη, ασυντόνιστη, με συγκρούσεις Υπουργών γύρω από μέτρα ευκαιριακά.

Εικόνα διάλυσης. Βλέπει ο λαός μία Κυβέρνηση, που όχι μόνο ανέχεται, αλλά παράγει φαινόμενα κακοδιαχείρισης του δημοσίου πλούτου, παράγει διαφθορά. Εικόνα αδιαφάνειας και συγκάλυψης. Βλέπει μια Κυβέρνηση ο λαός, που δεν διατάζει να υπονομεύει θεσμούς και αρχές, όπως της δικαιοσύνης, πρωτοδόνοντας έτσι την αλαζονεία, την αсуδοσία της εξουσίας,

της εξουσίας των ισχυρών, απέναντι στους νόμους και τις αρχές. Εικόνα ζούγκλας, εικόνα τελικά παράλυσης.

Δεν είναι ώρα να σκέφτεστε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, πώς θα χρησιμοποιήσετε την κρίση, για να καλύψετε τη δική σας ανικανότητα και τις δικές σας πολιτικές. Είναι ώρα να μιλήσουμε ειλικρινά στον ελληνικό λαό. Το συμπέρασμα είναι απλό: Η σημερινή Κυβέρνηση, δυστυχώς για τη χώρα, δεν είναι σε θέση να διαχειριστεί τη χρηματοπιστωτική κρίση που περικυκλώνει την πατρίδα μας. Η Κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει την ύφεση, την ανεργία, τη νέα φτώχεια που μας απειλεί. Ο λαός ο ελληνικός έχει εξαντληθεί από τις πολιτικές της σημερινής Κυβέρνησης. Μαζί, έχει εξαντληθεί και η εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού προς την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είναι ώρα να διαμορφώσουμε ένα κράτος που θα σέβεται, θα στηρίζει, θα προστατεύει τον πολίτη. Μια νέα κοινωνική συμφωνία, συμφωνία εμπιστοσύνης, στην οποία θα συμπράξουμε όλοι και από την οποία θα κερδίσουμε όλοι, εργαζόμενοι, κράτος, υγιής και παραγωγική επιχειρηματικότητα. Να συμφωνήσουμε σε αμοιβαίες δεσμεύσεις, για να πάμε τη χώρα μπροστά.

Αυτός ο δρόμος προϋποθέτει μία άλλη, αξιόπιστη Κυβέρνηση. Εμείς καταθέσαμε τις προτάσεις μας. Σήμερα είναι η ώρα της ευθύνης για όλους μας. Κι εμείς είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε τη δική μας. Αυτό το μπορούμε, το έχουμε αποδείξει.

Σας ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, καθίστε στις θέσεις σας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ πολύ να καθίσετε στις θέσεις σας. Δεν ολοκληρώθηκε η συνεδρίαση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Καρυπίδη, παρακαλώ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, εβδομήντα έξι ανθυπασιπαστές του Πολεμικού Ναυτικού του Κέντρου Εκπαίδευσης «ΠΑΛΑΣΚΑ», συνοδευόμενοι από το Διευθυντή Σπουδών της Σχολής τους.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ θερμά! Ακούστηκαν και ο Πρωθυπουργός και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με σεβασμό από όλους. Σας παρακαλώ πάρα πολύ, μη μετακινείστε από τα έδρανά σας. Σας παρακαλώ πολύ! Μας βλέπει ο ελληνικός λαός και βλέπει αυτούς που αποχωρούν. Σας παρακαλώ θερμά!

Ορίστε, κυρία Γενική Γραμματέα, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να ξεκινήσω παίρνοντας θέση στο ζήτημα με ποια πολιτική γραμμή το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αντιμετωπίζει την παγκόσμια κρίση, την επίδραση στην Ελλάδα και κυρίως πώς προετοιμαζόμαστε για την κρίση που θα ξεσπάσει και στην Ελλάδα. Ακόμα δεν έχει έλθει, αλλά επέρχεται.

Η δική μας θέση είναι η εξής: Πρέπει να πάρουν θέση μάχης οι εργατοϋπάλληλοι, οι μικροί επιχειρηματίες, οι ελευθεροπαγγελματίες που υπέφεραν ή που θα δεχθούν τις συνέπειες της κρίσης, γενικά οι αυτοαπασχολούμενοι, η φτωχή αγροτιά, η νεολαία βεβαίως και οι γυναίκες. Πρέπει να πάρουν θέση μάχης, συμμαχίας και συνολικής αντεπίθεσης. Να μη δεχθούν όχι μόνο τα μέτρα που πρότεινε σήμερα ο κύριος Πρωθυπουργός για την αντιμετώπιση της κρίσης, αλλά να μη δεχθούν επί-

σης και τη συνολική πολιτική που ακολουθείται, παίρνοντας υπόψη ότι θα εφαρμοσθούν και μέτρα, στο όνομα της κρίσης, που είχαν προαποφασισθεί.

Και βεβαίως, θα πρέπει να αποστασιοποιηθούμε εδώ από προτάσεις παγίδες, ψευτοαντιπολιτευτικές, οι οποίες προσπαθούν να διαχωρίσουν την πολιτική στον εξανθρωπισμό της παγκοσμιοποίησης ή στο μη εξανθρωπισμό της, στον εξανθρωπισμό της αγοράς ή στο μη εξανθρωπισμό της. Επίσης, ορισμένα από αυτά τα ζητήματα ακούσαμε και στην ομιλία του κ. Παπανδρέου.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είπατε ότι τα χρήματα που δίνετε στις τράπεζες, τα 28.000.000.000 ευρώ, τα δίνετε για δύο σκοπούς. Πρώτον για να βοηθήσετε τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες και δεύτερον για να μη δέχονται πίεση οι δανειολήπτες. Όλοι εμείς δηλαδή που έχουμε στεγαστικά ή επισκευαστικά ή άλλα δάνεια.

Κύριε Πρωθυπουργέ, θα σας πω το εξής ερώτημα και θα ήθελα απάντηση σε αυτό. Ενδεχομένως να μη το έχετε υπόψη σας, ίσως το ξέρει η κ. Πετραλιά. Σήμερα άκουσα –δεν ξέρω αν αυτό έγινε χθες ή προχθές, γιατί χθες το βράδυ γύρισα από την Κύπρο– ότι η Εθνική Τράπεζα σταματάει τη συνεργασία της με τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, την επιδότηση του επιτοκίου –που η επιδότηση του επιτοκίου ήταν σημαντική και έτσι στα δάνεια της Εργατικής Κατοικίας είναι 300 ευρώ, αντί να είναι 450– και θέλει καινούργιο συμβόλαιο.

Και όταν ρωτήθηκε ο εκπρόσωπος της Εθνικής Τράπεζας αν αυτό μπορεί να το κάνουν και οι άλλες τράπεζες, βεβαίως, ο ίδιος είπε ότι πιθανόν και όχι, πιθανόν και ναί. Πάντως, απ' ό,τι φαίνεται, από τη στιγμή που άρχισε η Εθνική, αν υπάρχουν άλλες συμβάσεις του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας με τις τράπεζες για την επιδότηση του επιτοκίου, όλα αυτά θα αναθεωρηθούν. Και αυτά, ενώ οι τράπεζες έχουν πάρει τα 28.000.000.000 ευρώ. Και αν δεν τα έχουν πάρει ζεστά, θα τα πάρουν εντός λίγων ημερών.

Είπατε και κάτι άλλο. Ποιους μικρομεσαίους εννοείτε; Εννοείτε επιχειρηματίες που δεν είχαν εφεδρικά κεφάλαια, που κινούνται μέσα στα πλαίσια της κυρίαρχης πολιτικής και ορισμένων μεσαίους για τους οποίους στο κάτω-κάτω ασκείτε και μία πολιτική συμπαγών. Άλλωστε, τα μονοπώλια δεν μπορούν να ζήσουν και χωρίς τη «στεφάνη» ορισμένων μεσαίων επιχειρηματιών. Ο μικρέμπορας, ο μικρός επιχειρηματίας στο μαγαζάκι της γειτονιάς δεν πρόκειται βεβαίως να πάρει ούτε ένα ευρώ. Ούτε τους σώζετε με το να τους δώσετε κάποιο επίδομα των 1.000 ευρώ.

Εμείς τουλάχιστον απορρίπτουμε –και το λέω και για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και για όσους το υποστηρίζουν– τα ταμεία και τα επιδόματα φτώχειας. «Είναι στάχτη στα μάτια».

Και μ' αυτήν την έννοια, ακριβώς για να ενταχθούν και μέσα στη σημερινή συζήτηση, θα ήθελα να καταθέσω συγκεκριμένες προτάσεις νόμου που άλλωστε ήδη έχουμε καταθέσει –επανα-καταθέτουμε και καινούργιες– που απαντάνε στο εξής πρόβλημα: Ποια γραμμή πάλης πρέπει να ακολουθήσουν και τι πρέπει να διεκδικήσουν οι εργαζόμενοι απέναντι στην κρίση;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Αυτές βεβαίως είναι οι προτάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, βγαλμένες και μέσα από την εμπειρία της πάλης. Δεν είναι προτάσεις μόνο μέσα από τα γραφεία του Περισού. Και μιλάμε για την προστασία του λαϊκού εισοδήματος, την κατάργηση της έμμεσης φορολογίας στο πετρέλαιο θέρμανσης και στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, την κατάργηση των διοδίων, μιλάμε για τα μέτρα για την προστασία των ανέργων και τη διασφάλιση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και τη διεύρυνση των ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και ακόμα για ένα σύνολο προτάσεων που αφορά τους δανειολήπτες.

(Στο σημείο αυτό η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προτάσεις νόμων, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας παρακαλώ, τα καταθέτω και εφόσον έχω το χρόνο,

μπορώ να τα αναπτύξω.

Επίσης, καταθέτω και τις παρατηρήσεις του Προέδρου της Επιτροπής Ελέγχου των Τραπεζών –είναι Ολλανδός– στο Παγκόσμιο Συνέδριο Ελέγχου των Τραπεζών στις Βρυξέλλες, στις 24 Σεπτεμβρίου 2008.

(Στο σημείο αυτό η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες παρατηρήσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο άνθρωπος λέει την αλήθεια. Όχι μόνο μιλάει για την κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος –που δεν είναι μόνο αυτό– και λέει ότι ήταν αναμενόμενη, αλλά λέει ακόμα ότι δεν πρόκειται αυτό το σύστημα να απαλλαγεί από τις κρίσεις. Αυτό άλλωστε που λέμε και εμείς. Και, μάλιστα, κάνει την εξής παρομοίωση: Όπως στην Ολλανδία πριν από πεντακόσια χρόνια κάναμε ένα φράγμα. Αυτό το φράγμα όμως κράτησε. Όταν έπεσε το φράγμα, κάναμε ένα καινούργιο. Γι' αυτό, μετά από την πάροδο κάποιων χρόνων πρέπει να εκσυγχρονίζουμε τα φράγματα. Έτσι πρέπει να ξέρουμε ότι και το χρηματοπιστωτικό σύστημα θα έχει την αβεβαιότητα, την επισφάλεια, είναι σύμφυτο με το καπιταλιστικό σύστημα –και αφού έχει κρίση το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, δεν θα έχει η καρδιά του–; Και λέει ο άνθρωπος –ο Πρόεδρος της Επιτροπής Ελέγχου των Τραπεζών στις Βρυξέλλες– ότι κάθε φορά πρέπει να βρίσκουμε τα κατάλληλα φράγματα.

Και τα «φράγματα», βεβαίως, είναι αυτά που είπε και ο κύριος Πρωθυπουργός, αυτά που λέει δηλαδή και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, αυτά που λέει και η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο σοσιαλιστής Μπράουν και ο ακραίος Μπους. Και πρόκειται για «φράγματα» υπέρ της κερδοφορίας. Και τα λέει ο Πρόεδρος που ελέγχει τις τράπεζες.

Κύριε Πρωθυπουργέ, μας μιλήσατε για την κρίση. Από πού προήλθε αυτή η κρίση; Μας περιγράψατε τα συμπτώματά της, όχι την αιτία. Και όταν ξέρουμε ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια και οι τράπεζες, αλλά και τα διεθνή μονοπώλια είχαν τεράστια κερδοφορία –αυτά βγαίνουν από όλα τα στατιστικά στοιχεία τα οποία ακριβώς αποδεικνύουν ότι η κρίση έρχεται ύστερα από μεγάλη κερδοφορία– αυτά τα κεφάλαια και τα κέρδη εξανεμίστηκαν; Μα, δεν εξανεμίζονται! Μετατρέπονται σε άυλα προϊόντα; Μα, δεν είναι δυνατόν! Και μιλάμε και για πραγματικά κεφάλαια. Πού πήγαν αυτά;

Αυτά υπάρχουν. Το αντίθετο δεν είναι έλλειψη κεφαλαίων. Υπάρχει υπερπροσφορά κεφαλαίων και εμπορευμάτων, τα οποία όμως δεν μπορούν είτε να επενδυθούν για να βγάλουν κέρδη με τον ίδιο τρόπο που έβγαζαν, είτε να καταναλωθούν τα εμπορεύματα με τον ίδιο τρόπο που καταναλώνονταν, διότι ανάμεσα στα άλλα έχει υποσκαφτεί και η δυνατότητα των εργαζομένων να τα αγοράζουν. Όμως, έχουμε και υπερπαραγωγή κεφαλαίων και υπερπαραγωγή εμπορευμάτων.

Αυτή είναι η ουσία της κρίσης. Και σε τελευταία ανάλυση, η κρίση έχει στο υπόβαθρό της, την εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας και των άλλων εργαζομένων από το κεφάλαιο ή η γνωστή αντίθεση, δηλαδή από τη μία μεριά κοινωνικοποιείται η παραγωγή και από την άλλη το αποτέλεσμα, το παίρνουν δηλαδή οι λίγοι. Και αυτοί οι λίγοι δεν είναι ούτε πέντε οικογένειες ούτε πέντε νεοφιλελεύθεροι δεξιόι σοσιαλιστές. Το κεφάλαιο είναι, η αστική τάξη.

Όμως, να ρωτήσω και κάτι άλλο τον κ. Παπανδρέου. Λέει ότι η κρίση αυτή προέκυψε τα τελευταία πέντε χρόνια. Και μάλιστα, αν κατάλαβα καλά, ότι τα τελευταία πέντε χρόνια ακολουθείται μία πολιτική όπου η αγορά, λέει, «κατατρώει» τον άνθρωπο.

Μα, όλα τα χρόνια –για να μην πάω από γενέσεως του καπιταλισμού, αλλά από τα μέσα της δεκαετίας του '80, όταν έγινε η προσαρμογή στην Ενιαία Εσωτερική Αγορά προπαραμονές του Μάαστριχτ, το οποίο γέννησε τη Συνθήκη της Λισαβώνας, το Σύμφωνο Σταθερότητας κ.λπ.– αυτή η πολιτική δεν ήταν πολιτική η οποία καταργούσε συνειδητά κάποιους τυπικούς ελέγχους, κάποιες κρατικομονοπωλιακές ρυθμίσεις, κάποιες κρατικές παρεμβάσεις; Είναι δυνατόν να λειτουργήσει η αγορά χωρίς κρατική παρέμβαση; Και τότε και σήμερα και αύριο θα λειτουργεί με κρατική παρέμβαση. Είναι άλλο πράγμα η έκταση

της κρατικής επιχειρηματικής δραστηριότητας και άλλο πράγμα η κρατική παρέμβαση. Μα, όλα έγιναν με νόμους και αποφάσεις χωρίς το κράτος;

Και ο κ. Παπανδρέου τα ανακάλυψε τα τελευταία πέντε χρόνια. Τι είναι η Ενιαία Εσωτερική Αγορά; Τι είναι το Σύμφωνο Σταθερότητας; Για να μιλήσουμε για την ευρωπαϊκή πλευρά.

Επίσης και με την ευκαιρία για να συμπληρώσω ό,τι αφορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα ήθελα να πω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει να φορολογηθεί το κεφάλαιο. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έφθασε τη φορολογία στο 45%. Άρχισε από 60% η φορολογία, πήγε στα 45% επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και 35% επί Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία την πάει στο 25%. Η Νέα Δημοκρατία αύριο την πάει στο 15%. Και το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο πρόγραμμά του έλεγε ότι θα την πάει στο 25%, ότι θα μειώσει τη φορολογία. Γι' αυτό μιλάμε για «ψευτο-Αντιπολίτευση». Με συγχωρείτε, δεν λέμε ότι οι προθέσεις σας είναι ψεύτικες, αλλά ότι τα επιχειρήματα είναι «πλάνα».

Ο κ. Πρωθυπουργός έχει ξεκαθαρίσει –όπως το ξεκαθάρισε και στο Κατάρ– μαζί με τους επιχειρηματίες ότι «πάμε βουρ» για ιδιωτικοποιήσεις. Δηλαδή, θα συνεχιστεί η ίδια πολιτική που γέννησε αυτή την κατάσταση, πολιτική για την κερδοφορία, πολιτική στα άκρα, κ.λπ. Και με την ευκαιρία, το είπε εδώ. Ό,τι έχει απομείνει όρθιο ύστερα από την πολύχρονη διακυβέρνηση –αρχικά από τη Νέα Δημοκρατία, μετά από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τώρα πάλι από τη Νέα Δημοκρατία– βγαίνει στο σφυρί. Η Αγροτική Ασφαλιστική, η Εθνική Ασφαλιστική και όλες αυτές οι ασφαλιστικές εταιρείες πουλιούνται, πέρα από την Ολυμπιακή. Και το θέμα για μας δεν είναι αν πουλιέται η Ολυμπιακή σε έναν Άραβα. Αυτό είναι το θέμα; Το θέμα είναι ότι πουλιέται, ότι ιδιωτικοποιείται, ότι στην ουσία κλείνει. Δεν μας απασχολεί η εθνικότητα του κυρίου. Ούτε εμείς κάνουμε διαχωρισμό. Δηλαδή, αν την έπαιρνε ένας Έλληνας επιχειρηματίας τι διαφορά θα είχε; Θα ήταν καλύτερος από τον επιχειρηματία του Κατάρ; Είναι «ανθρώπινοι», δηλαδή, οι Έλληνες επιχειρηματίες; Όποτε θέλουν πουλάνε, όποτε θέλουν κλείνουν και όποτε θέλουν αγοράζουν.

Αν δεν παρέμβει το κίνημα να σταματήσει, αυτό που συμβαίνει τώρα όταν η κρίση θα ξεσπάσει στην Ελλάδα, τα πράγματα θα είναι ακόμα χειρότερα. Γιατί η κρίση δεν έχει έρθει ακόμα στην Ελλάδα.

Και θα ήθελα να σας θυμίσω και κάτι άλλο. Τα ίδια μέτρα δεν πήραν το 1999, όταν είχαν κρίση οι «ασιατικές τίγρεις»; Αν θέλετε, η ίδια λογική δεν ήταν στην αντιμετώπισή της; Εκεί πάμε. Και εδώ που τα λέμε, δεν υπάρχουν και άλλα μέτρα για το κεφάλαιο. Τα ίδια πράγματα έκαναν. Να ψάξουν να βρουν έναν παγκόσμιο οργανισμό να λύσει το ζήτημα. Να κάνουν ρυθμίσεις για διαφάνεια, έλεγχο στις τράπεζες κ.λπ. και πού θα τοποθετούνται τα χρήματα.

Μαζεύτηκαν οι επτά. Δεν τα βρήκαν μεταξύ τους ούτε πρόκειται να τα βρουν, αφού ο καθένας κοιτάζει τη δική του αγορά και κοιτάζει τι να «φάει» από την αγορά του άλλου. Ενωμένοι είναι μόνο εναντίον των λαών. Μάλιστα έγινε ειδική σύνοδος για να βοηθήσουν τη Βραζιλία, που τότε ήταν σε κρίση. Ούτε εκεί τα συμφώνησαν.

Κατά την περίοδο των ασιατικών κρίσεων άρχισε ο προβληματισμός για τον έλεγχο και τη δημιουργία παγκόσμιου οργανισμού με βελτιωμένα συστήματα πληροφόρησης και μηχανισμούς πρόβλεψης και διάγνωσης και κυρίως με πολιτικές αρμοδιότητες παρέμβασης –αυτά που λέει η παγκόσμια διακυβέρνηση στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Παπανδρέου– και ταυτόχρονη ύπαρξη μόνιμου ταμείου έκτακτης ανάγκης, ώστε να διαμορφωθούν μηχανισμοί παρέμβασης στον κύκλο της κρίσης, επιβράδυνσης ή ανακοπής της γενικευμένης επέκτασης. Για να μας τα φέρετε εσείς, που είστε μέσα στα κέντρα εξουσίας, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από εδώ και από εκεί. Πείτε μας; Έγιναν αυτά; Απέδωσαν; Δεν πρόκειται να υπάρξει ενιαίο μέτρο αντιμετώπισης της κρίσης. Θα υπάρχει ενιαία στρατηγική, αλλά ο καθένας θα κοιτάζει για «πάρτη» του.

Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να ρωτήσω: Γιατί γίνεται τόση φασαρία; Βεβαίως, το καταλαβαίνουμε. Υπάρχει μία διάκριση: Οι τράπεζες από τη μία πλευρά και οι βιομήχανοι από την άλλη. Πού είναι δηλαδή το τραπεζικό κεφάλαιο; Δεν έχει βιομηχανικό κεφάλαιο; Μπορούν οι βιομήχανοι να ζήσουν χωρίς τις τράπε-

ζες και οι τράπεζες χωρίς να χρησιμοποιούν τα υπερκέρδη του βιομηχανικού κεφαλαίου –και όχι μόνο– και να τα βγάζουν στην κυκλοφορία του χρήματος και να «τζίράρουν» για ακόμη περισσότερα υπερκέρδη μέσα στην κυκλοφορία του χρήματος;

Ακούω και το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και άλλους να λένε να πάνε σε αυτούς που θέλουν να κάνουν επενδύσεις. Μα, αυτοί που τώρα έκαναν επενδύσεις έκαναν την Ελλάδα να έχει ρυθμό ανάπτυξης πολύ πάνω από το μέσο ευρωπαϊκό. Αλλά τελικά και πάλι θα πέσουμε στον κύκλο της κρίσης. Και τότε, όταν οι ρυθμοί ανάπτυξης ήταν 6%-8%, πάλι, όσον αφορά τους εργαζόμενους έπρεπε να σφίξουν το ζωνάρι, για να επιτύχουν τους ρυθμούς ανάπτυξης. Αλλά και τώρα που πέφτουν οι ρυθμοί ανάπτυξης, –για να μην τους χάσουμε– επαναλαμβάνεται ακόμα πιο έντονα το ίδιο σενάριο.

Σε τελευταία ανάλυση, ό,τι μέτρο παίρνετε είναι σε βάρος των εργαζομένων και υπέρ της κερδοφορίας. Υπάρχει διαχωριστική γραμμή. Δεν υπάρχει ούτε μισό μέτρο για τους εργαζόμενους που να αποτελεί φάρμακο!

Τώρα που γίνεται αυτή η συζήτηση να σας πω και για τις μετοχές. Αρχίζουν: Πιο ευέλικτο σύμφωνο σταθερότητας. Προσωρινά αυτά. Και μάλιστα ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., αν κατάλαβα καλά από κάποια στελέχη του, λέει να καταργηθεί το σύμφωνο σταθερότητας. Το σύμφωνο σταθερότητας από «παρθενογένεση βγήκε»; Άμα καταργήσεις το σύμφωνο σταθερότητας, καταργείς και την ευρωζώνη. Και αν καταργήσεις αυτά, καταργείς και το Μάαστριχτ. Άμα είστε σύμφωνοι γι' αυτά, πάρα πολύ ωραία. Εμείς έχουμε μία τέτοια κατεύθυνση ριζικής αναμέτρησης με αυτήν την πολιτική.

Για να δούμε τι γίνεται αυτές τις μέρες που –υποτίθεται– υπάρχει κρίση, δεν υπάρχει χρήμα και πέφτει η αξία του Χρηματιστηρίου. Πάλι συνεχίζεται μαζικό ξεπούλημα μετοχών. Μεγάλοι ξένοι θεσμικοί, «μεγαλολαντζιέρηδες» αναζητούν ρευστό. Ψάχνουν για νέες ευκαιρίες στις συνθήκες της κρίσης. Εδώ βγήκαν οι χρηματιστές στην τηλεόραση και έλεγαν: «Τώρα έπεσαν οι μετοχές και γι' αυτό ελάτε να πάρετε, αφού θα αυξηθούν». Το ίδιο βιολί εν ολίγοις, συνεχίζεται.

Στην Τράπεζα της Ελλάδος επεξεργάζονται τελικές και ιδιαίτερα καθοριστικές ρυθμίσεις που αφορούν «τη μοιρασιά του πακέτου», τις προμήθειες, τη συμμετοχή του κράτους στο μετοχικό κεφάλαιο των τραπεζών για όσο διάστημα κριθεί αναγκαίο. Αυτό τελικά θα γίνει.

Ο όμιλος «MARFIN» –η Τράπεζα του ομίλου θεωρείται κυπριακή και δεν υπάγεται στο πρόγραμμα της ελληνικής κυβέρνησης– επιταχύνει τις διαδικασίες για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κατά 5.000.000.000 ευρώ. Κάνει μάλιστα και εξαγορές.

Μπορείτε δηλαδή να μου πείτε πώς θα ρυθμίσετε την αγορά, όταν υπάρχουν μονοπώλια, τα οποία είναι δυνατό; Πώς θα τη ρυθμίσετε την αγορά; Το μόνο που κάνετε είναι να ρυθμίζετε το άδειασμα της τσέπης των εργαζομένων. Αυτό ρυθμίζεται εύκολα.

Να μου πείτε πώς θα τα ρυθμίσετε όλα αυτά τα θέματα που αφορούν την αγορά. Με τι; Με νόμους; Υπάρχουν υπερνόμοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το θεσμικό πλαίσιο. Τι θα κάνετε; Και αυτός ο διαχωρισμός «από εκεί οι βιομήχανοι, από εδώ η τράπεζα», τι είναι; Το ένα προέκταση του άλλου. Μέσα στην τράπεζα υπάρχει βιομηχανικό κεφάλαιο. Ή τα ανακάλυψαν τα golden boys.

Αν πάτε σε μια επιχείρηση σύγχρονη μεσαίου μεγέθους, θα βρείτε ένα-δύο προσωπάρες που παίρνουν τεράστιο μισθό και μπορεί να προέρχονται και μέσα από τους εργάτες. Τα «golden boys» κάνουν τη «βρώμικη» δουλειά για τους μετόχους και τους ιδιοκτήτες που δεν συμμετέχουν άμεσα στη διοίκηση της επιχείρησης. Αυτοί κάνουν την υψηλή εποπτεία.

Κατ' αρχάς, έχουν πενήντα επιχειρήσεις, διακόσια πλοία, τριάντα ξενοδοχειακά συγκροτήματα. Ο κάθε μεγαλομέτοχος θα βάλε αυτοί τους ανθρώπους να τα διαχειριστούν και θα τους δώσει χρήμα, για να έχουν συμφέρον και να μην πουληθούν στον ανταγωνιστή.

Όχι ότι τα εγκρίνουμε εμείς όλα αυτά, αλλά δεν μπορεί τις αναπόφευκτες συνέπειες από ένα σύστημα που στηρίζεται στην ταξική εκμετάλλευση να το φέρνετε σαν αιτία της κρίσης. Και

άμα περικοπούν δηλαδή οι μισθοί; Να περικοπούν, καμμία αντίρρηση! Αν περικοπούν δηλαδή οι μισθοί των στελεχών τι έγινε; Θα τα δώσετε στους εργαζόμενους; Όχι. Θα μείνουν περισσότερα κέρδη στους μετόχους. Τέτοια ανακατανομή θα γίνει. Μήπως θα ρίξουν τα επιτόκια; Δηλαδή, όλα αυτά τα μέτρα τα οποία προτείνονται είναι κοροϊδία.

Εμείς προτείνουμε μέτρα, τα οποία εάν περάσουν, θα χάσουν τα μονοπώλια. Η Κυβέρνηση προτείνει μέτρα, τα οποία μπορεί να αναζωογονήσουν, να βοηθήσουν την κερδοφορία και να προετοιμαστεί ο επόμενος κύκλος της κρίσης. Και τα μέτρα που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ζεστό χρήμα στους βιομήχανους. Απλώς η Κυβέρνηση τα δίνει μέσω τράπεζας και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα υπόσχεται άμεσα. Στην ίδια λογική κινούνται και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Το κύριο είναι λέει να κάνει επενδύσεις. Μα, όλα τα χρόνια δεν γίνονταν επενδύσεις; Αυτή η «πλάνα» λογική, όταν αυξάνονται οι επενδύσεις ζουν καλύτερα οι εργαζόμενοι! Ε, δεν είναι έτσι. Ποια είναι η γενική πορεία των εργαζομένων;

Εμείς, προτείνουμε μέτρα τα οποία θα τα πληρώσουν από την τσέπη τους οι τράπεζες και τα μονοπώλια. Θα μου πείτε, θα τα διεκδικήσει η Κυβέρνηση; Βεβαίως, όχι αλλά τουλάχιστον αυτή πρέπει να είναι η γραμμή πάλης των εργαζομένων. Δεν μπορεί να είναι διαφορετικά όσον αφορά στο ζήτημα αυτό. Παραδειγματος χάρη, όταν λέμε μέτρα προστασίας υπέρ των ανέργων, εννοούμε αυτά τα μέτρα που θα τους ενισχύουν σε όλη τη διάρκεια της ανεργίας τους και μιλάμε για πολύ υψηλά επιδόματα, στο 80% των μισθών. Όπως επίσης οι δανειολήπτες να πάρουν να δίνουν ό,τι χρωστάνε στα δάνεια, να ανασταλούν δηλαδή τα χρέη τους. Και όταν λέμε προστασία των δανειοληπτών, εννοούμε και πρόγραμμα λαϊκής κατοικίας για τα νέα ζευγάρια. Αυτά, δηλαδή, τα χρήματα δίνονται στις τράπεζες για να ενθαρρύνουν ξανά τον πολίτη, να πηγαίνουμε με λίγα λόγια στις τράπεζες να ξαναδανειζόμαστε. Αυτό το «αλισβέρισι» γίνεται. Αυτά εμείς κυριολεκτικά τα απορρίπτουμε.

Στην Ελλάδα η κρίση θα έρθει. Και μην πείτε για τα «Golden Boys» και τα «τοξικά» ομόλογα των τραπεζών, γιατί οι τράπεζες που είναι στην Ελλάδα δεν είχαν μπει σ' αυτή τη λογική, όχι γιατί δεν θέλουν τέτοια, αλλά έκαναν χρυσές δουλειές στα Βαλκάνια. Δεν είχαν λόγο να πάνε να κάνουν επενδύσεις ή να δανείσουν επενδυτές οι οποίοι δεν είχαν εφεδρικά κεφάλαια και δεν είχαν ενδεχομένως και τη λογική ενός ασφαλούς προγραμματισμού για τα μέτρα τους. Και η κρίση θα έρθει ακριβώς γιατί κτυπάει τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία. Και βεβαίως δεν θα είναι εισαγόμενη η κρίση. Είναι ακριβώς όλος ο προσανατολισμός του ελληνικού κεφαλαίου, η εξωστρέφεια όπως λέγεται. Αυτά έχει και η εξωστρέφεια. Και όταν μάλιστα μιλάμε για επενδύσεις με κριτήριο το κέρδος και τότε οι επενδύσεις αυτές στρεβλώνουν ακόμα περισσότερο τη διάρθρωση της ελληνικής οικονομίας.

Για πάρτε σαν παράδειγμα τη «SIEMENS». Η «SIEMENS» μέσα στην Ελλάδα είναι μία επιχείρηση κερδοφόρα, ζωντανή, σύγχρονη. Οι εργαζόμενοι φορούσαν άσπρες μπλούζες πάταγαν κουμπιά. Γιατί έκλεισε; Απλώς γιατί η «SIEMENS» αποφάσισε να συγκεντρώσει την προσοχή της στη Ρουμανία και στη Βραζιλία. Εκεί τη συνέφερε. Γιατί δεν βρέθηκε επενδυτής να πάρει αυτή την επιχείρηση που είναι σύγχρονη; Τι να την κάνει; Αφού κάνει εξαρτήματα τηλεπικοινωνιακού υλικού της «SIEMENS». Τι να την κάνει; Να την πάρει για να κάνει καρφίτσες; Αφού ό,τι παρήγαγε ήταν για τη «SIEMENS». Η «SIEMENS» τώρα τα δίνει αλλού.

Αυτή την ανάπτυξη προβλέπετε. Αυτή η ανάπτυξη θα φέρει κρίση στην Ελλάδα η οποία θα είναι βαθεία. Υπάρχουν τα ελλείμματα, υπάρχουν τα χρέη. Κτυπάει ήδη τις κατασκευές, θα κτυπήσει τη ναυτιλία, κτυπάει τον τουρισμό, θα τον κτυπήσει ακόμα περισσότερο και ποιος ξέρει ακόμα τι άλλο.

Και με αυτήν την έννοια οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι σε θέση μάχης. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι εγγύηση στην υπεράσπιση των συμφερόντων τους αλλά, και σε μια συνεπή αντιπολίτευση. Ακριβώς, αν θέλετε, αυτή είναι η διαχωριστική γραμμή. Είναι συνάρτηση της αντιπαράθεσης με την εργοδοσία. Καμμία συναίνεση και καμμία εργασιακή ειρήνη. Μόνον αγώνας με όλες τις μορφές πάλης.

Κύριε Πρωθυπουργέ, πιάσατε τώρα σε ένα γυμνάσιο μια

ομάδα που πήγε και έσπασε ότι βρήκε μέσα στο σχολείο. Συνήθως, αυτές οι ομάδες είναι έξω από τα γυμνάσια και τα λύκεια. Σας ωφελούν αυτές οι ομάδες. Είτε συνειδητά είτε ασυνειδητά είναι χέρι βοήθειας και δεν πιάνονται ποτέ. Και είναι ενήλικοι οι περισσότεροι. Κάτι ξέρουμε και εμείς.

Εμείς υποστηρίζουμε όλες τις μορφές πάλης. Καμμία μορφή πάλης δεν μπορεί να μπει εμπόδιο, βεβαίως, με απόφαση των εργαζομένων με περιφρούρηση από τις προβοκάτισες. Η επίθεση είναι τέτοια που απαιτεί όλες τις μορφές πάλης χωρίς καμμία εξαίρεση. Βεβαίως, απαιτεί συμμετοχή των εργαζομένων στη λήψη αποφάσεων, στην πραγματοποίηση των διάφορων μορφών πάλης. Αν θέλετε και σε τελευταία ανάλυση να φύγουν από τη μέση όλοι εκείνοι οι οποίοι εντάσσονται στον συνδικαλιστικό αγώνα στην αντιπαράθεση ΠΑ.ΣΟ.Κ.-Νέας Δημοκρατίας ή στις εντυπώσεις για κυβερνήσεις συνεργασίας. Τέτοια έχουμε. Αν θέλετε ηγεσίες που δυσφημούν τους αγώνες, ναι, έχουμε. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι φταίνε οι εργαζόμενοι ή οι συνδικαλιστικοί αγώνες. Αγώνες για τα «μάτια του κόσμου» έχουμε. Αγώνες για να μαζέψουμε ψήφους στις επόμενες εκλογές, έχουμε. Αλλά αυτό το κάνουν οι κορυφές. Ο απλός κόσμος μπαίνει στον αγώνα με καλή προαίρεση, με καλή πρόθεση. Μα, τι νομίζετε, δεν θα μπει τώρα για να αντιπαλέψει τα κέντρα ελευθέρων σπουδών; Μπορεί να ανεχθεί αυτήν την κατάσταση, που τάχα τακτοποιεί και ρυθμίζει τα δεδομένα;

Χθες το βράδυ είδα στην τηλεόραση ότι έκλεισαν οι σχολές του Τ.Ε.Ι. Πειραιά λόγω έλλειψης χρήματος. Δεν ξέρω, ειλικρινά σας λέω, η διοίκηση πώς το αποφάσισε και τι έγινε. Είναι ή δεν είναι αντικειμενικό το γεγονός; Είναι.

Οι εργαζόμενοι στο «ΑΤΤΙΚΟ» νοσοκομείο κατάργησαν τις εφημερίες, γιατί είναι επικίνδυνες. Δεν κάνουν απεργία, έχουν βρει μορφές πάλης τέτοιες που βοηθάνε να ασκήσουν πίεση. Ένα νοσοκομείο που έπρεπε να έχει πλήρες προσωπικό από τη στιγμή που ξεκινούσε και με πρόσχημα τώρα το Α.Σ.Ε.Π. κωλυσιεργεί τάχα να μη γίνουν στις προσλήψεις ρουσφέτια! Γίνονται και με το Α.Σ.Ε.Π. τα ρουσφέτια. Διορίζονται κάπου εκατό και μετά πηγαίνουν για απόσπαση οι ενενήντα. Έτσι γίνεται.

Επομένως, τι θα κάνει ο κόσμος στο όνομα της κρίσης; «Τα κεφάλια έξω», λέμε εμείς. Καμμία πρόταση της Κυβέρνησης δεν πρέπει να γίνει αποδεκτή. Αλλά και όλα αυτά, τάχα, ότι υπάρχει μία σοσιαλδημοκρατική παραλλαγή λίγο ή περισσότερο Κέινς, αυτά είναι πρώτα-πρώτα πράγματα, τα οποία συνέβησαν στο παρελθόν και έδωσαν ό,τι έδωσαν. Τώρα έχουν εξαντληθεί όλα αυτά. Επομένως είναι διεκδίκηση, είναι θέμα συσχετισμού δύναμης και σε τελευταία ανάλυση βεβαίως είναι θέμα συνολικής ρήξης και σύγκρουση με την κυρίαρχη πολιτική. Δεν είναι θέμα αν έχεις προτάσεις δέκα σελίδες ή τριάντα. Το θέμα είναι αν είσαι με τα μονοπώλια ή με το λαό. Αν θέλετε, τώρα πια τέλειωσε η παγκοσμιοποίηση και η Ευρωπαϊκή Ένωση που θα μας έσωζε. Όλα αυτά έχουν εκλείψει.

Θα τελειώνω, λέγοντας το εξής: Γίνεται και αυτό, θα το πω, το κερδοσκοπικό. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μία αντικειμενική αναγκαιότητα, αλλά ξέρετε, τώρα κυριαρχούν οι σοσιαλδημοκράτες και δεν πάμε καλά. Τώρα κυριαρχούν οι συντηρητικοί, οι νεοφιλελεύθεροι δεν πάμε καλά. Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν καθορίζεται από την πλειοψηφία των κυβερνήσεων. Καθορίζεται από την ουσία και τα ίδια τα χαρακτηριστικά της. Είναι διακρατική ένωση καπιταλιστικών κρατών, τα οποία υποχρεούνται μάλιστα να ακολουθούν τις σύγχρονες επιλογές του καπιταλιστικού κράτους, όπως ιδιωτικοποιήσεις, ανατροπή εργασιακών σχέσεων κ.λπ.. Αυτά τώρα που λέγονται ότι άμα κυριαρχήσουν οι «Θαπατέρο» κάτι αλλάζει και άμα κυριαρχήσουν οι «Μέρκελ» θα αλλάξει κάτι άλλο, δεν ισχύουν. Έχουμε σοσιαλδημοκράτες που έκαναν νεοφιλελεύθερη πολιτική και στην Ελλάδα και παντού και νεοφιλελεύθερους που ακολούθησαν, ας το πω έτσι, σοσιαλδημοκρατική πολιτική. Τουλάχιστον πρέπει να δεχθούμε έτσι όπως είναι τα πράγματα και όχι να τα παραφράζουμε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θεωρούμε ότι είναι εγγύηση. Είμαστε ένα κόμμα με πείρα, αταλωμένο. Ξέρουμε να τα βγάζουμε πέρα και στις ανηφόρες και στις κατηφόρες. Κι αυτό που παίζει πρωτεύοντα ρόλο είναι «τα κεφάλια του λαού έξω». Και να βγουν στην πάλη όσοι πολίτες δεν έχουν βγει ακόμα. Σε

τέτοιες συνθήκες ή κάνεις ένα βήμα μπροστά ή κάνεις δύο πίσω. Και εμείς είμαστε αισιόδοξοι ότι η συσσωρευμένη πείρα δεν θα αφήσει το λαϊκό κίνημα, δεν θα το αδρανοποιήσει στην πιο επικίνδυνη φάση που βρισκόμαστε τώρα και που έχουμε ζήσει την τελευταία εικοσαετία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Παπαρήγα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και ένας συνοδός-δάσκαλος από το 12ο Δημοτικό Σχολείο (Β' Τμήμα) Ιλίου Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):

Δεν ξέρω αν η συνεδρίαση η δική μας σήμερα είναι ιστορική, όπως είπε ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σίγoura, όμως, είναι πάνω σε μία ιστορική καμπή της ανθρωπότητας και της χώρας μας. Αλλά εγώ θα ήθελα να είναι η συνεδρίαση αυτή και πρακτική.

Και ξεκινάω με ένα ερώτημα, κύριε Πρωθυπουργέ ή κύριε Υπουργέ Οικονομίας. Περιμένουμε μία απάντηση σήμερα εδώ για το γεγονός αυτό, το οποίο είναι ακραία προκλητικό για τις σημερινές συνθήκες. Και είναι δυστυχώς και ένα δείγμα της κυβερνητικής πολιτικής, δηλαδή όσον αφορά τις εγκυκλίους και τις χρεώσεις που ήδη φεύγουν από το Υπουργείο Οικονομικών, στις περιπτώσεις της πρώτης κατοικίας, που εφόσον υπήρχε ένας ιδιοκτήτης απαλλάσσονταν, εφόσον όμως έχει γίνει το έγκλημα της συνιδιοκτησίας του άνδρα με τη γυναίκα του, τότε ο ένας από τους δύο επιβαρύνεται. Είναι μία βαριά επιβάρυνση δίπλα στο «κτηματούχιο», δίπλα στις κρατήσεις που κάνουν οι τράπεζες όταν το σπίτι έχει αποκτηθεί με δάνειο και στρέφεται ενάντια σε κάθε ιδέα της οικογένειας. Δηλαδή λείει η Κυβέρνηση, σε μία τέτοια εποχή κιόλας, ότι «κοίτα να δεις, το σπίτι θα γράφεται στο όνομα του άνδρα».

Περιμένουμε μία διασαφήνιση. Αυτή είναι μία ακραία κατάσταση, έχει δημιουργήσει κατακραυγή. Και θέλουμε τουλάχιστον αυτή η συνεδρίαση να έχει και ένα πρακτικό αποτέλεσμα, πέρα από τις σκέψεις και τις ιδέες που θα πει ο καθένας μας σ' αυτό το μεγάλο ζήτημα, το οποίο δεν είναι μόνον κρίση, δεν είναι μόνον παγκόσμια κρίση, είναι μία βαθιά κρίση του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού με την ακραία μορφή που έχει πάρει, χωρίς κανέναν έλεγχο των αγορών, της αποδόμησης του κοινωνικού κράτους και των ιδιωτικοποιήσεων. Και ξέρετε, στις δύσκολες στιγμές και τις προσωπικές και τις κοινωνικές και κάθε ομάδας έρχονται και κάποιες στιγμές ανθρωπίνες, οι οποίες ίσως δίνουν, αν θέλετε, το βάθος και τη σημασία της εξέλιξης καλύτερα από οικονομικές αναλύσεις.

Και εγώ, κύριε Πρωθυπουργέ, θα ήθελα να σας θυμίσω –γιατί είμαι σίγουρος ότι το ξέρετε– τον έλεγχο που υπέστη ο πρώην Πρόεδρος της FEDERAL RESERVE, της αμερικανικής κεντρικής τράπεζας στην Αμερικάνικη Βουλή, όπου είπε «όχι μόνο κάναμε λάθος, αλλά όλη η ζωή μου σε σχέση με τις απόψεις που είχα για την οικονομία της ελευθερίας της αγοράς, της αγοράς χωρίς ελέγχους, ήταν λάθος». Και περιμένουμε έστω στη δευτερολογία σας να σας ακούσουμε.

Αν νομίζετε εσείς ότι με όλες αυτές τις εξελίξεις που λαμβάνουν χώρα, τις αιτίες και τα αποτελέσματα που έχουμε, ότι κάποιες από τις βασικές θέσεις της Νέας Δημοκρατίας υπήρξαν λάθος, η χώρα μας δεν μπορεί να κινείται με την ίδια φιλοσοφία και την ίδια αντίληψη. Και αυτό θα περιμέναμε από τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Η Ελλάδα έγινε ανεξάρτητη το 1830, δεν έγινε το 2004. Έχει ιστορία και πίσω από το 2004. Και έχουμε μέτρα –και υπερέβαλε σε ακρότητα η Νέα Δημοκρατία– υπέρ των αγορών χωρίς έλεγχο, υπέρ της εξαφάνισης της δημόσιας παροχής και εποπτείας σε κεντρικούς τομείς της οικονομίας, όπως είναι οι τράπεζες, σωρευτικά από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εγώ θέλω να θυμίσω αυτό που είπε ο Παναγιώτης Λαφαζάνης στην εισήγησή του στο νομοσχέδιο για την «προ-

στασία των δανειοληπτών», ότι υπήρξαν εισπράξεις από ιδιωτικοποιήσεις τραπεζών από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. 7.000.000.000 ευρώ και από τη Νέα Δημοκρατία 3.000.000.000 ευρώ. Θέλω να πω ότι πρέπει να συναισθανόμαστε και να περιμένουμε να ακούσουμε –άλλωστε επιτρέπεται στον καθένα και δεν μπορεί να αποκλείσουμε την πιθανότητα λάθους και δεν θα ήταν κανένας από εμάς στην πολιτική αν δεν έκανε και λάθος– ένα στοχασμό, μία σκέψη, έναν προβληματισμό, σε σχέση με την πορεία του κάθε χώρου.

Μ' αυτήν την έννοια θέλω να πω ότι στοιχεία που βλέπουμε στην πολιτική της Ελλάδας, είναι ακριβώς τα στοιχεία εκείνα που οδήγησαν στην εκδήλωση αυτής της εκρηκτικής κρίσης. Αν το δείτε, είναι ακριβώς ο μηδενισμός του κοινωνικού κράτους στην Αμερική, όπου στην Ελλάδα και σ' άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουμε την αποδόμησή του, το μηδενισμό.

Η χρηματιστική κρίση, δηλαδή η παραγωγή σωρευτικών χρεογράφων, παραγωγών, ένα σύστημα ασύλληπτου τζόγου, στήθηκε πάνω στα στεγαστικά δάνεια, τα οποία είχαν δοθεί στην Αμερική, δηλαδή, στη φτωχολογία της Αμερικής σε εκατομμύρια πολίτες, οι οποίοι καλούνταν –είχαν ανάγκη στέγης και έπρεπε να είχαν το κράτος δίπλα– με κάθε τρόπο από τις τράπεζες να πάρουν το δάνειό τους, όπως εδώ αφήνουμε να γίνεται με τις πιστωτικές κάρτες, την άλλη φούσκα, που θα είναι διεθνής και θα σκάσει και στην Ελλάδα. Και όταν αδυνατούν να ανταπεξέλθουν σ' αυτά τα δάνεια, αυτοί που θα έπρεπε να είχαν Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας δίπλα τους και κοινωνικό κράτος, βλέπουμε να καταρρέει όλο αυτό το σύστημα, το οποίο συμπαρασύρει την παγκόσμια οικονομία και όσους ακολούθησαν αυτόν το δρόμο. Και σκέφτομαι τη νεολαία τη δικιά μας, τη νεολαία της χώρας μας και τα μικρότερα ακόμη παιδιά και τις εικόνες –που μπορεί να είναι εικόνες του μέλλοντος– που βλέπουν έξω από την Ουάσιγκτον, έξω από τη Νέα Υόρκη, έξω από το Σικάγο –στη χώρα εκείνη, που πριν από λίγο έστειλε μη επανδρωμένο σταθμό στον Άρη, στη χώρα εκείνη, η οποία είχε τη δυνατότητα να δίνει τρισεκατομμύρια για να κάνει πολέμους στα Βαλκάνια, στο Αφγανιστάν, στη Γιουγκοσλαβία– να κατασκηνώνουν μέσα σε σκηνές, χωρίς γιατρό, χωρίς μισθό, χωρίς φαί, δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι. Αυτή είναι η Αμερική. Αυτή την Αμερική βλέπουμε.

Είναι περίεργο ότι αυτήν την εκδήλωση της κρίσης, με τη χρηματιστηριακή φούσκα που αναπτύχθηκε, την έχουν περιγράψει και αν θέλετε την έχουν κριτικάρει πολλοί. Ακούσαμε τον κ. Παπανδρέου, τον Στίγκλιτς, τον Κουρούκμα, τον Ζάκς, πρώην μεγαλοκερδοσκόποι, όπως ο Σόρος κ.λπ.. Είναι εντυπωσιακό όμως, πως αυτό το παιχνίδι σε βάρος της παγκόσμιας οικονομίας, δεν το έχει περιγράψει κανείς τόσο καλά, πριν καν πάρει αυτήν την τερατώδη ανάπτυξη που πήρε σήμερα, όσο ο Μαρξ –και γι' αυτό υπάρχει επικαιρότητα του Μαρξισμού και η πορεία προς το μέλλον, είναι και επιστροφή στο Μαρξ μ' ένα κριτικό φυσικά τρόπο και με τις σημερινές συνθήκες– όταν μιλούσε για το χρήμα που κλωσάει χρήμα, χρήμα που γεννάει από μόνο του χρήμα, χωρίς να παράγεται τίποτα μέσα στην κερδοσκοπία, όταν μιλάει για την ηγεσία των εποχών, που κυριαρχεί απόλυτα το χρηματιστικό κεφάλαιο, η οποία είναι στους δρόμους. Σήμερα είναι στους δρόμους, δεν ξέραμε ποιος κυβερνούσε αυτόν τον κόσμο.

Ποιοι κανόνιζαν; Ερχόντουσαν εδώ οι γιάπες της «MERRIL LYNCH» και της «GOLDMAN SACHS» και μας έβαζαν «Α» ή «Α+» ή «Α-». Και δεν έβαζαν στον εαυτό τους τίποτα και στις μεγάλες τράπεζες. Και παρήλαυνε η πολιτική ηγεσία σε προσοχή στα συνέδρια του «ECONOMIST», αυτού του «ευαγγελίου» του νεοφιλελευθερισμού, από τα οποία ευτυχώς η Αριστερά απουσίαζε.

Έλεγε για τους διοικητές και τους συμβούλους των χρηματιστηριακών εταιρειών, οι οποίες καταληστεύουν και τους ίδιους τους μετόχους τους για αυτοπλουτισμό.

Έλεγε, ακόμη, ότι όταν ζούμε σε κοινωνίες όπου επικρατεί το χρηματιστηριακό κεφάλαιο, το να παράγει προϊόντα για την κοινωνία, για να ζει ο καθένας καλύτερα, είναι ένα εμπόδιο, μία άχρηστη επιβάρυνση η οποία πρέπει να μειωθεί όσο γίνεται περισσότερο.

Σ' αυτήν την κρίση ζούμε. Και είναι μία κρίση διαρκείας.

Εγώ θέλω να πω στους συμπολίτες μας το εξής: Είμαστε ακόμη σαν μία μέρα πριν την καταιγίδα, που μπορεί να έχει ακόμη ήλιο, να φυσάει αεράκι και να παίζουμε τάβλι στο καφενείο. Η καταιγίδα, όμως, έρχεται και να γραφονται σ' όλα τα άρθρα και σ' όλο τον Τύπο τον αμερικάνικο και τον ευρωπαϊκό. Και δεν είναι απλώς μία χρηματιστηριακή κρίση. Είναι μία κρίση που έχει σχέση με το κοινωνικό κράτος –από εκεί ξεκίνησε– είναι μία κρίση που έχει σχέση με τη διεθνή πολιτική. Δεν μπορεί οι πόλεμος του Ιράκ να στοιχίζει περισσότερο απ' όσο στοιχίζει παγκοσμίως μέχρι τώρα αυτή η κρίση, να έχει φτάσει τα 5.000.000.000 ευρώ, όταν οι υπολογισμοί που έκανε η Τράπεζα της Αγγλίας μέχρι τώρα ήταν για 2,8 τρισεκατομμύρια ευρώ.

Είναι μία κρίση περιβαλλοντική. Χθες δόθηκε η έκθεση του «Lilium Planet» για το 2008. Με βάση τα στοιχεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, το ετήσιο οικολογικό έλλειμμα είναι 4.000.000.000.000 ευρώ, δηλαδή το πόσο καταναλώνουμε τις δυνατότητες του πλανήτη, πάνω από τα όρια της βιώσιμης και της μακροπρόθεσμης ανάπτυξης.

Είναι μία κρίση αξιών. Δεν μπορεί σήμερα να συνεχίσουμε μ' αυτόν τον ατομισμό, με αυτό το «κέρδισε», το «γέμισε την τσέπη σου» και το «να μη σε ενδιαφέρει τι γίνεται ο άλλος». Και αυτό το έχουμε περάσει παντού, στην παιδεία μας, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Είμαστε σ' ένα σταυροδρόμι. Και πρέπει να το καταλάβουμε αυτό. Μπορεί να μην παίρνει ακόμα τις εκρηκτικές διαστάσεις. Και δεν τις είχε πάρει από την αρχή η κρίση του '29, που έφερε φασισμούς, που έφερε παγκόσμιους πολέμους, που έφερε, από την άλλη, κοινωνικό κράτος σε ένα βαθμό και σ' όρια, που έφερε τις ιδέες του σοσιαλισμού.

Ζούμε, λοιπόν, σε μία μεγάλη κρίση, σ' ένα μεγάλο σταυροδρόμι. Κι έχει σημασία το τι θα κάνουμε. Δεν είναι απλά τα ζητήματα. Είναι ζητήματα σε βάθος.

Γι' αυτό θέλω να πω, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι πιστεύω –έναν όρος που είχα χρησιμοποιήσει για το δικοματισμό– πως είστε μία Κυβέρνηση στο τέλος της εποχής, όχι μόνο γιατί το πολιτικό σύστημα εξαντλήθηκε στη χώρα μας, αλλά και γιατί οι βασικές αρχές και η βασική φιλοσοφία, στην οποία στηριχθήκατε, είναι πλέον καταστροφική. Κι όχι μόνο εσείς ως κόμμα, αλλά, θα έλεγα, όλο το σύστημα του δικοματισμού.

Η Ελλάδα σε μία καινούργια εποχή, σε μία δύσκολη εποχή πρέπει να κάνει τη μεγάλη στροφή και μάλιστα πάρα πολύ έγκαιρα. Δεν το είπατε σήμερα. Το μοτίβο και το θεμέλιο πάνω στο οποίο στηρίζονταν η πολιτική σας, ήταν το «λιγότερο κράτος». Όλο το σύστημα των μεταρρυθμίσεων, είχε ένα κοινό παρονομαστή. Και αυτός ήταν το «λιγότερο κράτος».

Και η απάντηση που παίρνετε από τους προϊσταμένους σας, τους ιδεολογικούς, τους πολιτικούς, μέσα στα συστήματα του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι: «Χρειαζόμαστε σήμερα περισσότερο κράτος». Και η απάντηση που βγαίνει, εκ των πραγμάτων, είναι περισσότερο κράτος, κράτος όχι τρωκτικών βέβαια και κομματικών στρατών, αλλά κράτος κοινωνικό, αποτελεσματικό, ευέλικτο, ελεγχόμενο, διαφανές, δίπλα στον πολίτη. Γι' αυτό κιόλας νομίζουμε ότι πρέπει να γίνουν μία σειρά σοβαρές αλλαγές σ' όλα τα επίπεδα.

Ξεκινάω από το διεθνές επίπεδο. Δεν μπορεί να υπάρχουν άφωνες κυβερνήσεις. Δεν μπορεί να δέχονται οι κυβερνήσεις να κατασπαταλώνται τα χρήματα στους εξοπλισμούς. Είναι αδιανόητο αυτό. Βλέπουμε σήμερα το δράμα που ζει το Κονγκό και τη νέα γενοκτονία, σε μία περιοχή, που κοντεύει να δώσει όσους νεκρούς έχει δώσει ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος. Και βλέπουμε επίσης και τους εμπόρους όπλων. Βλέπουμε τις τεράστιες δαπάνες στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και αλλού.

Εμείς ζητάμε να παρέμβει –όπως προειδοποιούν πάρα πολλοί σημερινοί άνθρωποι σοφοί– η χώρα μας στα ζητήματα εξοπλισμού και κάνουμε την πρόταση στις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης και σ' εσάς. Δεν περιμένουμε ανταπόκριση βέβαια. Μία πρόταση που την κάνουμε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στις άλλες δυνά-

μεις της Αντιπολίτευσης. Ζητάμε να μειωθούν στο μισό οι δαπάνες για τους εξοπλισμούς στην Ελλάδα. Εάν έχουμε όλους τους Υπουργούς Άμυνας στη Θεσσαλονίκη να ακούν τις καμπάνες του Αγίου Δημητρίου –καλό αυτό, καλή πρωτοβουλία– σημαίνει ότι υπάρχει ένα άλλο κλίμα και ότι υπάρχουν άλλες προτεραιότητες. Ζητάμε ριζική τομή, μείωση των δαπανών για τις Ένοπλες Δυνάμεις, για τους εξοπλισμούς στη χώρα μας και αξιοποίηση αυτού του τεράστιου ποσού –που θα απελευθερωθεί στη χώρα, που έχει τις υψηλότερες κατά κεφαλήν δαπάνες σ' όλο το ΝΑΤΟ και σ' όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση– σε κοινωνικούς στόχους.

Ζητάμε μέτρα για την αντιμετώπιση της κερδοσκοπικής κίνησης κεφαλαίων. Όλο το σύστημά σας για το πώς θα αξιοποιηθεί και πώς θα είναι μοχλός το Χρηματιστήριο Αθηνών, που στηρίχθηκε, μετά τη γνωστή κρίση που είχαμε κατά τη διάρκεια της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή μετά; Στα διάφορα heads funds, τα οποία μέσα σε δυο μέρες εξαφανίζονται, χωρίς κανένα εμπόδιο, χωρίς κανέναν έλεγχο, χωρίς κανένα τέλος, ούτε το τέλος που πληρώνεται για το κτηματόσημο. Οι πολίτες, ζητάνε διεθνείς ελεγκτικούς μηχανισμούς στις κινήσεις κεφαλαίου και τίμημα γι' αυτές τις κινήσεις κεφαλαίου. Μία πολιτική ενέργειας, μία πολιτική οικολογίας, συνολική, μέσα στο πλαίσιο της οποίας θα ενταχθεί η εξοδος από την κρίση.

Επαναλαμβάνω, πρόταση προς τις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, κυρίως, κοινή πρωτοβουλία, για μείωση των δαπανών για εξοπλισμούς στο μισό και απελευθέρωση αυτών των πόρων για το κοινωνικό κράτος.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τώρα, κύριε Πρωθυπουργέ, ή κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, να κάνω μία παράκληση. Πέστε στον κ. Μπαρόζο, στον Πρόεδρο της Επιτροπής, να σταματήσει αυτόν τον τουρισμό της κρίσης. Η ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είχε καταλάβει τίποτα. Επέμενε στις πολιτικές τις αντιπληθωριστικές όταν ερχόταν η ύφεση. Είχε τα υψηλότερα επιτόκια. Είχε ένα ευρώ, που δεν έκανε διεισδυτικά τα προϊόντα τα ευρωπαϊκά σ' άλλες αγορές. Ας σταματήσει να περιφέρεται από το Πεκίνο στο Παρίσι και την Ουάσιγκτον και ας κατανοήσουμε όλοι ότι θέλει μια τομή στις πολιτικές και στις ηγεσίες και στη χώρα μας και σ' όλους τους οργανισμούς.

Το Σύμφωνο Σταθεροποίησης δεν υπάρχει, έχει δολοφονηθεί. Και αυτοί που του δώσανε τη χαριστική βολή, ήταν οι ίδιες οι κυβερνήσεις οι οποίες το είχαν στηρίξει. Ο κ. Μπράουν, ο οποίος παρουσιάζεται, ως σωτήρας, ήταν ο Υπουργός των Οικονομικών της χώρας εκείνης, που στηρίχτηκε στον εναγκαλισμό με τις Ηνωμένες Πολιτείες στα πιο επικίνδυνα επισφαλή προϊόντα και βλέπουμε σήμερα, να καταρρέει όλο το τραπεζικό του σύστημα και όλη η οικονομία του.

Έδωσαν σε τράπεζες, δεκαπλάσια και εικοσαπλάσια ποσά από αυτά που έδωσαν στην Ολυμπιακή Αεροπορία. Δεν μπορούμε να ακούσουμε ξανά εδώ ότι δεν υπάρχουν δαπάνες και δυνατότητες του προϋπολογισμού για την υγεία, για την ασφάλιση, για την κοινωνική στήριξη, για την παιδεία, γιατί υπάρχει το Σύμφωνο Σταθερότητας. Καταργήθηκε για τις τράπεζες, να καταργηθεί για όλους. Το ίδιο με τις κρατικές ενισχύσεις, το ίδιο με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, που ήταν έξω από κάθε ιδέα ανάπτυξης και προφύλαξης.

Έρχομαι στο θέμα της παρέμβασης για τις τράπεζες. Άκουσα και τις δικές σας τοποθετήσεις με τα κριτήρια που μαζεύετε τα 28.000.000.000 ευρώ και άκουσα και τις τοποθετήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είπαν «να, αλλά με διαφάνεια και εγγυήσεις». Η δική μας απάντηση είναι: «Όχι, ούτε με διαφάνεια, ούτε με εγγυήσεις». Αυτά τα 28.000.000.000 ευρώ εάν επιμερίζονταν στον ελληνικό λαό, θα ήταν 3.000 ευρώ στον καθένα. Δεν μπορεί ο θύτης να επιβραβεύεται. Ξέρουμε πως λειτουργούν οι έλεγχοι και ξέρουμε ότι η πληροφόρηση για τα οικονομικά στοιχεία, πάρα πολλές φορές είναι –σκοπίμα, από πρόθεση ή από έλλειψη ικανών μηχανισμών– εντελώς εξευπραγματική.

Εδώ μας ζητάτε έναν ληστή, που έκλεψε ένα περίπτερο και έχασε τα λεφτά στην πόκα, να έλθει να τον πληρώσει ο ελληνικός λαός από τη φορολογία του. Είναι απαράδεκτο. Είναι ένα σκάνδαλο πάνω στο σκάνδαλο αυτό. Η απάντησή μας είναι: «Όχι, στα 28.000.000.000». Οι τράπεζες σήμερα είναι ο υπ' αριθμόν «1» εχθρός του λαού. Πρέπει να ανταποκριθείτε στην

ανικανότητά τους να παίξουν ένα ρόλο και απέναντι στα λάθη πολιτικής, που έγιναν με τις ιδιωτικοποιήσεις.

Εμείς ζητάμε εθνικό τραπεζικό σύστημα και ζητάμε, ως άμεσα μέτρα, οποιαδήποτε τράπεζα ζητήσει τη συμμετοχή του δημοσίου, διότι δεν μπορεί να αντέξει, αμέσως να εθνικοποιείται.

Επίσης ζητάμε επανεθνικοποίηση της Εθνικής Τράπεζας, που μαζί με την Αγροτική και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, μπορούν να είναι ένας αξιόλογος πυρήνας σταθερότητας που θα λειτουργήσει μ' άλλα κριτήρια, κριτήρια κοινωνικά, που δεν θα αυξάνει τα περιθώρια κέρδους, σε μία στιγμή που έχουμε τέτοια προβλήματα με τα επιτόκια, σ' ένα τραπεζικό σύστημα, το οποίο θα είναι αναπτυξιακό.

Ζητάμε -και είναι νίκη όλων των εργαζομένων το ότι δεν προχώρησε η ιδιωτικοποίηση της «Εθνικής Ασφαλιστικής»- να γίνει το ίδιο και με την «Αγροτική Ασφαλιστική».

Σε σχέση με τα θέματα εργασίας, είναι εξωφρενικό αυτό που γίνεται. Είχαμε ένα σύστημα που έκανε πλασματικό χρήμα. Το χρήμα αυτό κυκλοφορούσε και διεκδικούσε το πολύ μεγάλο κομμάτι από την πίτα της παγκόσμιας, της ευρωπαϊκής, της εθνικής παραγωγής. Οι εργαζόμενοι, αντιμετωπίστηκαν με άρσεις κεκτημένων, με μείωση των δικαιωμάτων τους, με μειώσεις των μισθών, με μειώσεις των ασφαλιστικών καλύψεων που είχαν. Τώρα βλέπουμε την ιδεολογία ότι ζούμε σε προβληματική εποχή και επομένως χρειαζόμαστε λιγότερους εργάτες και κοιτάξτε να δείτε στη Γερμανία, που συμφώνησαν σ' εκείνο το εργοστάσιο να παίρνουν είκοσι μεροκάματα και όχι είκοσι πέντε και ότι μόνο έτσι θα αντέξει η οικονομία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Είναι απαράδεκτη αυτή η ιδεολογία. Αυτές οι ιδέες είναι προκλητικές και επιβαρύνουν τα θύματα, της μέχρι τώρα πορείας.

Εμείς πιστεύουμε ότι χρειάζονται μία σειρά ειδικά μέτρα -θα τα καταθέσω στα Πρακτικά- όπως 200 ευρώ μηνιαία ενίσχυση στους μισθούς και στις συντάξεις και 80%, το επίδομα ανεργίας, σε σχέση με τον ανειδίκευτο εργάτη.

Πιστεύουμε όμως, επειδή είναι κοινή διαπίστωση και ήδη γίνεται και μέσα στην κοινωνία, ότι το πρόβλημα της ανεργίας είναι μία από τις σοβαρότερες εκδηλώσεις της κρίσης και πιστεύουμε ότι χρειάζεται, πριν να είναι αργά, ένα έκτακτο πρόγραμμα δημιουργίας θέσεων εργασίας. Θέλει μία συζήτηση.

Πιστεύω ότι πρέπει να είναι ένα μεγάλο πρόγραμμα για πενήντα χιλιάδες και πάνω θέσεις. Ας γίνει μια συζήτηση, προκειμένου να μην την πληρώσουν οι εργαζόμενοι και -θα έλεγα- περισσότερο απ' όλους οι νέοι.

Σε σχέση με τους μικρομεσαίους, θα καταθέσω τις προτάσεις μας. Τις είχαμε διατυπώσει και με συνέντευξη τύπου, που έδωσε ο Γιάννης Δραγασάκης και ο Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Και θα ήθελα καταλήγοντας, να απευθυνθώ και πάλι στη νεολαία. Γιατί μιλάμε για το μέλλον, μιλάμε, για το αν θα συνεχίσουμε με τον ίδιο τρόπο ή αν θα κάνουμε μια μεγάλη τομή. Και να πω ότι αυτό το σύστημα της ελεύθερης αγοράς είναι αυτό που τους έχει πετάξει απ' έξω ή τους επιβάλλει τους όρους τους, αυτό, που τους μαθαίνει να ζήσουν ως τρωκτικά και παράσιτα, αυτό, που τους μαθαίνει ότι ο εργοδότης μπορεί να σε κλέβει και ότι αν θες να επιβιώσεις, κλέψε και εσύ, αυτό, που κάνει νέους ανθρώπους με διδακτορικά ή με τρεις -τέσσερις γλώσσες, να ψάχνουν να ζήσουν με φροντιστήρια από εδώ και από εκεί στην Αττική ή οπουδήποτε αλλού, παίρνοντας 7 ευρώ την ώρα, αυτό, που τους κάνει το νοίκι να μη φθάνει για την ψυχαγωγία και την επαφή, αυτό που τους αναγκάζει να ζουν μέσα σε συνθήκες μοναξιάς και κατάθλιψης και να βλέπουν τους φίλους τους και τους παλιούς συμμαθητές τους με το σταγονόμετρο. Δεν είναι άσχετα όλα αυτά μ' αυτό το καθεστώς που έχετε κάνει.

Και θέλουμε χώρο ελπίδας και στήριξης στη νεολαία. Και την καλούμε να στηρίξει, να καταλάβει. Καλούμε όλους τους πολίτες να αντιδράσουν και χαιρετίζουμε τις αντιδράσεις. Εμείς χαιρετίζουμε την αντίδραση που έγινε στον πλειστηριασμό εκείνο, όπου ήταν πολλές οργανώσεις. Ήταν το ΔΗ.Κ.Κ.Ι., η νεολαία του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και κατήγγησαν τον πλειστηριασμό και εξόφλησε το δάνειό του. Χαιρετίζουμε τις κινητοποιήσεις, για την ακρίβεια

που βλέπουμε και τις συσπειρώσεις που είδαμε και στις παρελάσεις, για την ακρίβεια. Χαιρετίζουμε όλα αυτά τα θέματα και πιστεύουμε ότι πρέπει ο κόσμος να αντιδράσει.

Καλούμε όμως πρώτα απ' όλα, όλους τους πολίτες σ' αυτήν τη στιγμή σταυροδρόμι του κόσμου, της Ευρώπης, της Ελλάδας, να σκεφθούν, να στοχαστούν, αν μπορούμε να συνεχίσουμε με τον ίδιο τρόπο ξεπουλώντας τη δημόσια περιουσία, αναγορεύοντας σε θεό το κέρδος, μπαίνοντας η κερδοσκοπία ακόμη και στο ιερό και στην αγία τράπεζα, όπως βλέπουμε στη Μονή Τοπλού και στο Βατοπαίδιο. Θα κάνουμε μια στροφή, η οποία θα πει ότι πρώτα απ' όλα είναι οι ανάγκες της κοινωνίας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, η σημερινή μας συνεδρίαση μεταδίδεται απ' ευθείας από τον τηλεοπτικό σταθμό της Βουλής καθώς και από την ΕΤ1. Επίσης σας ενημερώνω ότι οι συνεδριάσεις αυτές των προ ημερησίας διατάξεως συζητήσεων στη Βουλή και στο μέλλον θα επαναλαμβάνονται και το απόγευμα από τον ραδιοτηλεοπτικό σταθμό της Βουλής μετά τις 18.00'.

Καλώ να έρθει στο Βήμα ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατσαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Διερωτώμαι κύριε Πρόεδρε της Βουλής πώς μπορούμε να διδάξουμε τάξη και νόμο στους πολίτες σ' αυτήν την συγκυρία, όταν εμείς οι ίδιοι παρανομούμε εδώ μέσα στην Αίθουσα. Μιλάμε δέκα και δεκαπέντε λεπτά παραπάνω απ' ό,τι λέει ο Κανονισμός της Βουλής. Καλό θα είναι, να μοιράσετε έναν Κανονισμό με τα νέα χρονικά όρια στους συντάκτες των ομιλιών των κυρίων πολιτικών Αρχηγών, για να τις προσαρμόσουν στα νέα όρια, γιατί έχουν μείνει ακόμη στα παλιά όρια.

Εν πάση περιπτώσει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μπορώ να σας απαντήσω, κύριε Πρόεδρε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Όταν συζητούν οι πολιτικοί αρχηγοί -και νομίζω ότι αυτό το συμφωνήσαμε από την αρχή- η αυστηρή τήρηση του ωραρίου -δεν επιθυμώ να αντιδικήσω μαζί σας- και για τόσο σημαντικά θέματα, δεν είναι προς θάνατον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Ή υπάρχουν κανόνες ή δεν υπάρχουν κανόνες. Ή κανόνες ή όχι κανόνες. Εάν υπάρχουν κανόνες, θα σεβόμαστε τους κανόνες. Διαφορετικά θα πούμε ότι ο χρόνος εκτός ημερησίας είναι λευκή επιταγή και μιλάει ο καθένας όσο θέλει. Να σεβόμαστε τους κανόνες. Δε νομίζω να αρνείται κανείς τον κανόνα αυτόν τουλάχιστον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Υπάρχει μία λελογισμένη περαιτέρω επιμήκυνση του χρόνου, που νομίζω ότι αυτό συντελεί στην πληρέστερη ενημέρωση και των μελών του Κοινοβουλίου, αλλά και του ελληνικού λαού. Και δεν είναι από τα θέματα εκείνα, για τα οποία θα έπρεπε η αυστηρότητα, όταν συμπληρώνονται τα είκοσι λεπτά, να πέφτει ο κανόνας. Και ελπίζω ότι θα υπάρξει κατανόηση από όλους, για περισσότερη προσαρμογή στις απαιτήσεις του Κανονισμού.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Μπορείτε να συνεχίσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Το «λακωνίζει εντί φιλοσοφείν», κύριε Πρόεδρε, είστε από τη Θεσσαλία, εσείς θα το ξέρετε καλά, εγώ είμαι από τα βόρεια της Λακωνίας και το γνωρίζω παιδιόθεν. Και επειδή προέρχομαι από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σας λέω ότι δεν υπάρχει ποτέ καμμία ομιλία πάνω από τρία λεπτά, ποτέ και κανενός. Εν πάση περιπτώσει, έχουμε χάσει ενάμισι λεπτά με την παρέμβασή σας. Δεν θα κάνω ούτε αυτού καν χρήση.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απευθυνθώ στον αξιότιμο Πρωθυπουργό και στον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας. Όταν υπάρχει ένα θέμα ευρύτερο, ένα θέμα που απασχολεί το σύνολο των πολιτών, που δεν είναι αναγκαστικά νεοδημοκράτες μόνο ή ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή αριστεροί ή του Λαϊκού Συναγερμού, δεν σημαίνει ότι όλους εμάς τους άλλους πρέπει να μας απαξιώνετε. Μας απαξίωσε εχθρός ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, μας

απαξιώσατε εσείς, λέγοντάς μας δημαγωγούς και λαϊκιστές. Όχι. Έχουμε τον ίδιο πόνο, την ίδια αγωνία, τουλάχιστον, που έχετε και εσείς. Εγώ θα έλεγα ότι μια άλλη περπατησιά, μια άλλη αντίληψη, θα μπορούσε να βοηθήσει. Ελάτε να βρεθούμε να τα πούμε και να δούμε ποια είναι η καλύτερη λύση. Δεν είναι κακό. Εάν δεν γίνει τώρα μία σύγκληση των πολιτικών Αρχηγών και να καθίσουμε κάτω να δούμε ποια είναι η καλύτερη μέθοδος, ο καλύτερος τρόπος να βγούμε από την κρίση, τότε θα γίνει αυτή η σύγκληση; Είναι τεράστιο θέμα. Να δούμε γιατί φτάσαμε εδώ, γιατί έφτασε εδώ η παγκόσμια οικονομία, ποια είναι τα πραγματικά περιστατικά. Δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει.

Φτάσαμε εδώ απ' ενός μεν γιατί οι τράπεζες, όλες οι τράπεζες, με προεξάρχουσες τις αμερικάνικες, έδωσαν πολλά δάνεια, ενώ ταυτοχρόνως ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, κύριε Πρωθυπουργέ, προκειμένου να ελέγξει το θέμα της παγκόσμιας τρομοκρατίας, έβαλε αυστηρούς κανόνες, τους οποίους επέβαλε και στην Ευρώπη. Για να μπορέσει κάποιος να καταθέσει λεφτά, χρειάζονται συγκεκριμένα μέτρα, δεν υπάρχει ελευθερία στην διακίνηση κεφαλαίων. Έτσι, λοιπόν, οι τράπεζες στερήθηκαν λεφτά και ποσά, τα οποία δεν υπελόγιζαν. Αυτή είναι η όλη πραγματικότητα. Και αν σήμερα έρχεστε εδώ να βρείτε μία λύση για το δικό μας τραπεζικό σύστημα, είναι γιατί την ίδια μέθοδο ακολούθησαν οι δικές μας τράπεζες: 150% είναι η σχέση των δανείων σε σχέση με τις καταθέσεις της τράπεζας «ALPHA BANK», 140% είναι της «EUROBANK», 125% είναι της «ΠΕΙΡΑΙΩΣ». Αυτό είναι το πρόβλημα.

Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν λεφτά; Υπάρχουν λεφτά, κύριε Πρωθυπουργέ. Πηγαίνετε μαζί με τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και έναν εισαγγελέα τυχαία σε πενήντα θυρίδες. Μην κάνετε έλεγχο, ανοίξτε όμως να δείτε τι έχουν μέσα. Μέχρι πριν από δεκαπέντε, είκοσι χρόνια, βάζαμε καμμία λίρα που μας είχε πέσει ή κανένα χρυσάφικο. Τώρα είναι γεμάτη με λεφτά, γεμάτη με χαρτονομίσματα των 500 ευρώ, όλες οι θυρίδες. Και αυτά είναι ανενεργά κεφάλαια. Εάν, λοιπόν, βρούμε τον τρόπο, αυτά να βγουν από τις θυρίδες και να μπουν στην αγορά, σώσαμε τον τόπο. Αυτό είναι το ζητούμενο.

Εδώ, λοιπόν, ερχόμαστε από μία άλλη οπτική πλευρά. Πρέπει να βρούμε τον τρόπο να κινήσουμε την αγορά και όχι πως θα δώσουμε αυτά τα 28.000.000.000 ευρώ, που βεβαίως σε σχέση μ' όλες τις οικονομίες, κύριε Υπουργέ, είναι περισσότερα από κάθε άλλη χώρα σε σχέση με το Α.Ε.Π.. Έχουμε, λοιπόν, ακριβώς το εξής φαινόμενο: Ένας υπερχρεωμένος, καταχρεωμένος, να δανείζει κάποιον ο οποίος παρουσιάζει πολλά κέρδη. Ένα κράτος υπερχρεωμένο, όπως το δικό μας που χρωστάμε 252.000.000.000 ευρώ, χρωστάμε πάρα πολλά λεφτά, έρχεται να δανείσει 28.000.000.000 ευρώ, περίπου 12% έως 13% του παραπάνω χρέους, αυτούς οι οποίοι δήλωσαν πέρυσι 7.000.000.000 ευρώ κέρδη.

Περί αυτού πρόκειται. Εμείς οι χρεωμένοι, να πάμε να χρεωθούμε για να δανείσουμε αυτούς που μας είπαν χθες –μια εξ αυτών- «κερδίσαμε 600.000.000.000 το τρίμηνο». Αυτά είναι σχήματα οξύμωρα και αντιφατικά. Είναι μια πραγματικότητα την οποία πρέπει να δούμε. Πρέπει, λοιπόν, να βρούμε τις λύσεις, πώς να κινηθεί η αγορά. Αυτό είναι το ζητούμενο.

Οι προθέσεις σας σαφώς είναι αγνές. Δεν πιστεύω ότι δεν έχετε αγνές προθέσεις, ούτε είμαι από αυτούς που πιστεύουν ότι είσαστε ανίκανοι, όπως έχει ακουστεί από πολλά παράθυρα. Όχι, δεν είσατε ανίκανοι. Σε ορισμένες όμως περιπτώσεις κρίσεων έχετε μια ανεπάρκεια. Περί αυτού πρόκειται.

Είσατε καλοί στη μπουνάτσα, αλλά όταν έρχεται η καταιγίδα, τα πράγματα αγριεύουν. Όταν έχουμε, λοιπόν, μια καταιγίδα και είμαστε όλοι μέσα σε μια βάρκα και, πράγματι, ο καπετάνιος δεν είναι ισχυρός σ' αυτήν την καταιγίδα, δεν αρχίζουμε εμείς να κάνουμε κόλπα μέσα στο καράβι, με απεργίες, με διαδηλώσεις και βαβούρα γιατί θα βουλιάξει το καράβι. Έχουμε καταιγίδα, δεν είναι καλό το σκαρί, δεν τα καταφέρνει ο καπετάνιος, αρχίζουμε και εμείς τη βαβούρα στο κατάστρωμα, πηγαίνουμε εις το βυθό. Άρα, λοιπόν, θέλουμε συγκεκριμένες προτάσεις, πώς θα σώσουμε την κατάσταση.

Άκουσα στις αγνές προθέσεις σας ότι θα βάλουμε έναν επόπτη μέσα στις τράπεζες κ.λπ.. Άρα πηγαίνουμε σ' έναν και-

νούργιο βασικό μέτοχο. Θα πάει η τράπεζα αύριο το πρωί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και θα κερδίσει. Η πλειοψηφία είναι το κλειδί.

Θέλεις λεφτά, κύριε Λάτση; Θέλεις λεφτά, κύριε Σάλλα; Θέλεις λεφτά, κύριε Κωστόπουλε; Ωραία, να σου δώσω. Μισοίμισοι στο διοικητικό συμβούλιο και ο πρόεδρος κοινής εμπιστοσύνης. Έτσι γίνεται δουλειά. Τότε μπορείς να έχεις έλεγχο, με το να βάλεις έναν στο διοικητικό συμβούλιο και θα πείτε αυτός ο ένας θα ελέγχει το παιχνίδι ή θα εκπέσει στα Ευρωπαϊκά δικαστήρια. Επομένως, λοιπόν, κοροϊδευόμαστε.

Εγώ δεν είμαι από εκείνους που λένε να μη δώσουμε τίποτα. Να δώσουμε και να πάρουμε. Θα σου δώσω, τώρα που είσαι στα ζόρια, αλλά θα μου δώσεις. Θα μου δώσεις, να αγοράσει το κράτος. Να αγοράσει το κράτος τραπεζικές μετοχές τώρα που είναι φτηνά.

Είναι κοντά στην πρόταση μας η σκέψη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Ελάτε, όποιος έχει ανάγκη, όχι, συλλήβδην, όλοι. Να δούμε ποιος έχει ανάγκη, να δούμε ποιος δεν πήγε καλά. Να ξέρει και ο ελληνικός λαός πως εκεί που εμπιστεύθηκε τα λεφτά του δεν πήγε τόσο καλά. Δεν τα πήγε καλά, επένδυσε με ρίσκο σε τοξικά. Να ξέρουμε και πόσο υπεύθυνος είναι για να ξαναεπενδύσει σ' αυτόν ο ελληνικός λαός, όχι να τους καλύψουμε. Αυτό θέλουν, να κρυφτούν.

Βγήκε και σας την είπε ο κ. Βγενόπουλος. Γιατί δεν αφήνετε τους κανόνες της αγοράς; Έπεσε η τάδε τράπεζα; Να μπω να την αγοράσω εγώ, λέει εκείνος. Και εγώ λέω, αν μπορούμε μέσα εμείς σαν πολιτεία, να πάρουμε κάτι. Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός όπως και ο κύριος Υπουργός Οικονομίας «δεν είναι μετρητά». Μα είναι 28.000.000.000. Έχουν ονομασία, είναι κεφάλαια, είναι εγγύηση.

Αυτά, λοιπόν, τα λεφτά, να τα δώσουμε ή να εγγυηθούμε στο άλλο ποσό αφού πάρουμε εγγύηση. Όταν πας σε οποιαδήποτε τράπεζα, αν πας στην «ΠΕΙΡΑΙΩΣ», στην «ALPHA BANK», στη «EUROBANK» και ζητήσεις 100.000 ευρώ, σου ζητούν εγγύηση, δεν σου τα δίνουν έτσι. Υπάρχει καμμία τράπεζα που δίνει χωρίς εγγύηση; Σου παίρνουν εγγύηση το σπίτι.

Εμείς, λοιπόν, που θα εγγυηθούμε για αυτές τις τράπεζες, προκειμένου να βρουν «παρά» από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα, τι θα πάρουμε; Ποια εγγύηση θα πάρουμε; Δεν πρέπει να πάρουμε και εμείς μια εμπράγματη εγγύηση; Έλα να σου δώσω να σωθείς για να μη φαιρίσεις, να μη τρέχουν οι καταθέτες, να μην την πατήσουν ακόμη περισσότερο οι μέτοχοι, οι οποίοι πιάστηκαν κορόιδα, γιατί εμείς δεν ήμασταν σε θέση να τους πούμε μερικές αλήθειες.

Γιατί το Χρηματιστήριο, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι στα φυσιικά του όρια. Από εδώ και πάνω είναι η «φούσκα». Η «φούσκα» έσκασε και το ξέρουμε όλοι και δεν το ομολογούμε, γιατί δεν πρέπει να το ομολογήσουμε και οι προηγούμενοι που μιλούσαν για επτά χιλιάδες τον δείκτη –με ποια οικονομία;- και τώρα. Τα πραγματικά όρια του χρηματιστηρίου είναι αυτά που έχει σήμερα.

Θυμάμαι τότε μια μετοχή, η οποία χειραγωγείτο πολύ από την πολιτεία επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είχε φτάσει 100.000 δραχμές και πλέον. Ήταν η «ΚΛΩΝΑΤΕΞ». Τώρα έχει φαιρίσει. Πείτε μου σας παρακαλώ, ποιος κορόιδευε ποιον; Δεν είναι μια μεγάλη αλήθεια; Δεν έχουμε τη δύναμη να δούμε κατάματα ότι υπάρχει πρόβλημα;

Να δώσετε λεφτά, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά πρέπει να μπει ένας έλεγχος. Πρώτα- πρώτα, τα ψιλά γράμματα θα καταργηθούν και θα υπάρξει ένα πλαίσιο από την πολιτεία, που θα είναι ίδιο για όλες τις τράπεζες.

Αναφέρομαι στα «ψιλά γράμματα», τα οποία δεν μπορεί να τα διαβάσει η μητέρα του καθενός. Για να μπορέσεις να πάρεις δάνειο, πρέπει να έχεις διδακτορικό μεγάλου πανεπιστημίου. Με μάστερ δεν μπορείς να πάρεις δάνειο, γιατί δεν καταλαβαίνεις από πού θα στη φέρουν. Άρα, λοιπόν, καταργούνται τα «ψιλά γράμματα».

Καταργήστε τα «πέναλτι», κύριε Πρωθυπουργέ. Έχει πάρει ο κ. Παυλιδής ένα δάνειο. Βρίσκει από κάπου λεφτά, από μια κληρονομιά. Θέλει να εξοφλήσει το δάνειο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δύο έχω πάρει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό -

δοξου Συναγερμού): Ωραία. Κληρονομήσατε τον παππού σας. Να μπορεί, λοιπόν, να το εξοφλήσει. Σήμερα δεν μπορεί να το εξοφλήσει. Θα το εξοφλήσει με «πέναλτι», το καταλαβαίνετε; Λέει: «Ρε παιδιά, βρήκα λεφτά. Δεν θέλω άλλο το δάνειο. Να το εξοφλήσω». Και του απαντούν: «Όχι. Με πέναλτι». Αυτά, λοιπόν, πρέπει να τα αφαιρέσουμε.

Θέλετε λεφτά στην αγορά, κύριε Πρωθυπουργέ. Δεν είναι όλοι οι πολίτες ενεργοί. Είναι οι έμποροι, ο επιχειρηματίας, ο βιοτέχνης, ο βιομήχανος. Αυτοί είναι ενεργοί πολίτες. Η νοικοκυρά δεν είναι ενεργός πολίτης. Όχι πως δεν είναι χρήσιμη εις την παραγωγή. Για όνομα του Θεού! Μην παρεξηγηθεί αυτό που λέω. Όμως ο ενεργός πολίτης αυτήν τη στιγμή είναι εγκλωβισμένος στον «ΤΕΙΠΕΣΙΑ». Του έφυγε ένα γραμμάτιο, του έφυγε μία επιταγή. Και σ' αυτή την κρίση δεν θα φύγουν γραμμάτια και επιταγές; Την ίδια στιγμή, κύριε Πρωθυπουργέ, που θα μπει στον «ΤΕΙΠΕΣΙΑ» γίνεται ανενεργός πολίτης. Δεν μπορεί να πάρει δάνειο, δεν μπορεί να πάρει μπλοκ επιταγών. Κολλάει η αγορά. Αν θέλουμε λοιπόν –και το λέω άλλη μία φορά– να ξεκολλήσουμε την αγορά αυτό θα γίνει εάν πούμε ότι τελειώνει ο «ΤΕΙΠΕΣΙΑΣ».

Και δεν καταλαβαίνω γιατί στο καλό είναι προσωπικό δεδομένο η θρησκεία του καθενός και δεν είναι προσωπικό δεδομένο ότι δεν μπόρεσε να πληρώσει κάποια στιγμή ένα γραμμάτιο και τον βγάζουμε στη φόρα. Όλες οι τράπεζες της Ελλάδος, όλοι οι υπάλληλοι έχουν πρόσβαση στον κ. Παπαδόπουλο, στον κύριο Δημητρόπουλο, στον κύριο Αναστασόπουλο ότι δεν μπόρεσε να πληρώσει ένα γραμμάτιο. Αυτά τα προσωπικά δεδομένα δεν τα προστατεύουμε; Ας αναλάβει η τράπεζα άλλο τρόπο καλού χειρισμού των δανείων.

Άλλη πρόταση, κύριε Πρωθυπουργέ. Όλες οι συναλλαγματικές που ξεκίνησαν από τις 25 Αυγούστου, ημερομηνία της κρίσεως, μέχρι και σήμερα, όλες οι συναλλαγματικές –επαναλαμβάνω– μετατίθενται για έξι μήνες. Δώστε τους αναπνοή. Δεν φταίει ο άλλος για την κρίση, δεν φταίει ο άλλος που κόλλησε η τράπεζα, δεν φταίει ο άλλος ο οποίος υπολόγιζε ότι θα πάει να πάρει 2.000 ευρώ προεξόφληση, δεν φταίει που του έφυγε το γραμμάτιο. Δώστε, λοιπόν, έξι μήνες παράταση στις συναλλαγματικές. Αποπινικοποιήστε την επιταγή, που είναι ο μεγάλος μπελάς και στέλνει κόσμο στα δικαστήρια άδικα!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΑΣ**.)

Τι είναι η επιταγή; Είναι μία πιο βαριά συναλλαγματική. Περί αυτού πρόκειται. Δεν είναι άμα τη εμφανίσει, όπως είναι το χρήμα. Η επιταγή έχει γίνει βαρύτερη συναλλαγματική. Αποπινικοποιήστε την. Δώστε, λοιπόν, ευκαιρία να γυρίσει η αγορά. Αυτό ζητάμε.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι είμαστε σε μια περίοδο τραυματική. Είναι μια περίοδος ασθένειας. Όταν κάποιος είναι ασθενής στο σπίτι, δεν ενδιαφέρεται για τα θέματα της τρέχουσας κοινωνικής του ζωής. Ενδιαφέρεται πώς θα του πέσει ο πυρετός, ενδιαφέρεται πώς θα σταθεί στα πόδια του, ενδιαφέρεται πώς θα σηκωθεί. Αυτό τον ενδιαφέρει. Μπορούμε να αντιληφθούμε, λοιπόν, ότι τώρα έχουμε καταπλακωθεί από μια «ίωση» και χρειάζεται να βρούμε τρόπους για να σηκωθούμε; Αυτό είναι η πρότασή.

Έρχομαι και σας λέω το εξής, κύριε Πρωθυπουργέ. Υπάρχουν χρήματα. Τόλμη δεν υπάρχει. Αφήστε να κυλήσει το «μαύρο» χρήμα. Τα κεφάλαια της παραοικονομίας. Κατηγήστε για τρία χρόνια το «πόθεν έσχες» και τα κριτήρια. Τι εννοώ; Ο λογιστής κρατάει και τρία βιβλία παραπάνω, εκτός από τη μεγάλη επιχείρηση, δεν κόβει αποδείξεις. Είναι ανενεργά τα κεφάλαια αυτά. Δεν μπορεί να τα βάλει σε τράπεζα, δεν μπορεί να τα δικαιολογήσει, δεν μπορεί να αγοράσει σπίτι. Ο καθηγητής κάνει δύο μαθήματα παραπάνω, παίρνει ας πούμε δύο κατοστάκια παραπάνω. Δεν μπορεί να τα δικαιολογήσει. Δεν είναι ηθικόν, κύριε Πρωθυπουργέ. Το ξέρω κι εγώ. Προκειμένου όμως να γιατρέψω τον «ασθενή», που είναι η οικονομία μου, θέλω το «μαύρο» χρήμα να μπει στην αγορά, να φύγει από τα σεντούκια. Γιατί τόσο καιρό που υπάρχει το «πόθεν έσχες», τόσο καιρό που υπάρχουν τα αντικειμενικά κριτήρια έπαψε να υπάρχει η παραγορά; Σταμάτησε να υπάρχει; Σταμάτησε να κάνει ένα μάθημα ο καθηγητής, να κρατάει δύο βιβλία ο λογι-

στής; Δεν σταμάτησε.

Επομένως, λοιπόν, εγώ τι θέλω; Να κερδίζω απ' αυτό το 19%. Εάν τον αφήσω να βγάλει το χρήμα έξω, είτε ο λογιστής είτε ο καθηγητής ή ο οποιοσδήποτε, όπως τα βρίσκει, εγώ σαν κράτος θα παίρνω τα δεκαεννιάρια από τον Φ.Π.Α. κάθε φορά που θα πάει να αγοράσει ένα πουκάμισο ή μία γραβάτα. Θα παίρνω το καπιτί. Τώρα είναι εξαφανισμένα λεφτά από μένα, από την πολιτεία. Δεν μπορώ να τα ελέγξω. Τι σας ενδιαφέρει να πάρει ένα σπίτι; Αφήστε τον να πάρει το σπίτι. Με το που θα πάρει το σπίτι θα πάρετε το 19%. Θα ξαναπάρτε 19% για το ψυγείο που θα βάλει μέσα, θα πάρετε 19% για τα χαλιά που θα βάλει μέσα, θα πάρετε 19% από τις κουρτίνες που θα βάλει μέσα.

Όσο όμως εσείς του έχετε βάλει τους περιορισμούς, αυτός τα κρύβει σε ένα σεντούκι ή τα βγάζει στην Ελβετία με τις γνωστές μεθόδους. Και γι' αυτό είμαστε το ευρωπαϊκό κράτος με τις μεγαλύτερες καταθέσεις στην Ελβετία! Φέρτε τα λεφτά πίσω!

Κύριε Υπουργέ, κάντε κάτι, το οποίο έκανε και ο Παλιόκρασσάς το 1990-1991. Είχε πει: «Δηλώστε πόσα έχετε στην πάντα, δεν φορολογείστε, δεν σας κάνει κανείς έλεγχο.» Και να βγει αύριο το πρωί ο οποιοσδήποτε και να πει «ναί, εγώ έχω 1.000.000 ευρώ». Να του πείτε «δεν σε ενοχλώ», μόνο που θα το εμφανίσεις, εγώ, η πολιτεία, κέρδισα, δεν με ενδιαφέρει πώς το απέκτησες. Αν είναι ποινικό, θα το βρει η δικαιοσύνη, αλλά τα κρυμμένα λεφτά θα βγουν στην επιφάνεια!

Αυτό είναι το θέμα, πώς θα αγοράσει ο άλλος ο πολίτης, πώς θα μαζεύω εγώ δεκαεννιάρια, κύριε Υπουργέ, και από τα δεκαεννιάρια να μπορώ να χρηματοδοτήσω το σύστημα που είπατε. Αν, λοιπόν, δεν μπουν δεκαεννιάρια, τα οποία στη συνέχεια να μπαίνουν κάθε ώρα, κάθε στιγμή στην τσέπη του κράτους, τότε δεν πρόκειται το κράτος να μπορέσει να διεκπεραιώσει τις υποχρεώσεις, τις οποίες έχει αναλάβει.

Ας το καταλάβουμε. Αυτή είναι μία πολιτική ουσίας και όχι μία πολιτική δήθεν υψηλής στάθμης, να απευθυνθώ –λόγου χάριν– στον Μαρξ να μας σώσει σήμερα εδώ που είμαστε. Είναι πράγματα, τα οποία δεν αντέχονται και πρέπει να αναλάβετε συν τοις πράγμασι τις ευθύνες όλοι σας.

Πριν από τριάντα χρόνια ένας Κωνσταντίνος Καραμανλής, κύριε Αλογοσκούφη, αποφάσισε να κρατικοποιήσει όλο το τραπεζικό σύστημα σε μία νύχτα. Δεν του άρεσε ο Ανδρεάδης, «πλακώθηκε» ο Ανδρεάδης και πήγε και μάζεψε όλες τις τράπεζες. Αφού, λοιπόν, το δημόσιο μάζεψε τις τράπεζες, άρχισε μετά ένας ανταγωνισμός και συναγωνισμός μεταξύ Ν.Δ. και ΠΑ.ΣΟ.Κ. ποιος θα πουλήσει στις τράπεζες.

Ε, λοιπόν, κάποιος από τους δύο έκανε λάθος! Ή εκείνος που μάζεψε τις τράπεζες στο κράτος ή ο άλλος που τις έδωσε στους ιδιώτες! Δεν μπορεί να έχουν και οι δύο δίκιο!

Έχασε ο ελληνικός λαός, έχασε η ελληνική πολιτεία. Κάποιος φταίει. Και όταν λέμε ότι αυτό έγινε μέσα σε διάστημα τριάντα ετών, τα τριάντα έτη είναι μία σταγόνα εις το χρόνο ενός κράτους. Να αποφασίσουμε, λοιπόν, τι θέλουμε.

Άκουσα πριν από πέντε-έξι χρόνια σε ένα συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας να λέει ο Κώστας Καραμανλής, απευθυνόμενος στο Γιώργο Σουφλιά, «Γιώργο, καλώς ήρθες σπίτι σου».

Κύριε Υπουργέ της Οικονομίας, αυτό που πρέπει εσείς να πείτε τώρα είναι «Mr Keynes, welcome home», γιατί περί αυτού πρόκειται. Θα γυρίσουμε στον Κέινς και νομίζω ότι ουδείς μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό. Όταν αποφασίσαμε να λύσουμε τα λουριά με την παγκοσμιοποίηση, όταν πήγαμε σε έναν άκρατο νεοφιλελευθερισμό, δεν υπήρχε άλλο σύστημα.

Νεοφιλελευθερισμό εφαρμόζαν όλοι. Δεν ήταν λιγότερο νεοφιλελεύθερος ο Μπλερ ως σοσιαλιστής ο Θαπατέρο της Ισπανίας. Δεν ήταν λιγότερο νεοφιλελεύθεροι απ' ό,τι ήταν –από την άλλη πλευρά– ο Μπους. Νεοφιλελεύθεροι «ταγμένοι» ήταν όλοι! Τι άλλαξε, δηλαδή, μεταξύ του κ. Σρέντερ και της κ. Μέρκελ; Τι άλλαξε; Το ίδιο πράγμα ήταν: νεοφιλελευθερισμός!

Δεν μπορεί, λοιπόν! Αυτός ο νεοφιλελευθερισμός σε συνδυασμό με την παγκοσμιοποίηση μας έφερε σ' αυτήν την κατάσταση. Θέλουμε δεν θέλουμε, θα επανέλθουμε πάλι στα κράτη-έθνη, δηλαδή ο καθένας να φράξει το χωράφι του. Αν δεν φράξεις το χωράφι, μπαίνει η κατσίκά του διπλανού και σου παίρνει τα σπαρτά. Φράξτε τα χωράφια!

Και μια και είπα για κατσίκες, κύριε Υπουργέ, δίνουμε δυο-σι φορές –ίσως δεν το ξέρουν οι κυρίες και οι κύριοι συνάδελφοι– σε εισαγωγές κρέατος και γάλακτος απ’ ό,τι δίνουμε για πετρέλαιο. Δυσίμισι φορές επάνω! Και καλά, για το πετρέλαιο, φοβόμαστε τους Τούρκους και δεν σκάβουμε στο Αιγαίο. Αλλά εμείς να μην έχουμε κατσίκες και αγελάδες; Δηλαδή, έτσι και κλείσει τα σύνορα η Ολλανδία, θα πεθάνουν τα παιδιά μας! Δεν θα έχουμε γάλα για τα παιδιά μας!

Λέω πολύ απλά: Έχεις πεντακόσιες χιλιάδες αγρότες. Μην τους φορολογείς καθόλου,...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

...με μία προϋπόθεση: μια κατσικά και μια αγελάδα ο καθένας! Μια κατσικά και μια αγελάδα! Αν μπορέσω να έχω πεντακόσιες χιλιάδες κατσίκες και πεντακόσιες χιλιάδες γελάδια, δεν πρόκειται να κάνω εισαγωγή κρέατος και γάλακτος. Είναι απλά τα πράγματα να λύσουμε τα θέματα!

Και μετά έχουμε μία υποχρέωση. Δεν είμαστε εδώ μόνο για άγρα ψήφων, όπως ακούστηκε. Είμαστε να μπορούμε να διαπαιδαγωγούμε και το λαό, να πούμε μερικές αλήθειες.

Δεν έγινε μια καταναλωτική χειραγώγηση, κυρίες και κύριοι. Προχθές με ακούστε το αυτό, μας ενδιαφέρει όλους, έγιναν τα εγκαίνια με διαφορά μιας εβδομάδας, κύριε Υπουργέ, δύο μεγάλων πολυκαταστημάτων ηλεκτρονικών ειδών στη Λεωφόρο Συγγρού. Η ουρά στο ένα ήταν τριακόσια πενήντα μέτρα και άλλα τόσα την επόμενη εβδομάδα στο άλλο. Τριακόσια πενήντα μέτρα ήταν η ουρά, το είδατε. Όσοι κατεβαίνατε στη Λεωφόρο Συγγρού δεν μπορούσατε να περάσετε. Το 80% τι πήγε να αγοράσει; Πλάσμα τηλεοράσεις. Δηλαδή, τι θα παθαίναμε χωρίς τις πλάσμα τηλεοράσεις; Με αυτές που έχουμε δεν βλέπουμε;

Δεν διαπαιδαγωγήσαμε το λαό και να του πούμε: «Κοίταξε, βάλε προτεραιότητα στις ανάγκες σου, βρε παιδί μου. Πρώτα θα δεις αν έχεις γάλα για το παιδί σου, πρώτα θα πας να του πάρεις τα σχολικά να πάρει στο σχολείο και μετά θα πάρεις πλάσμα». Δεν διαπαιδαγωγήσαμε.

Δεν ξέρουμε τι μας συμβαίνει με τα χρήματα, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε ότι σας φεύγουν κάθε μέρα από την τσέπη σας 25.000.000 ευρώ; Είκοσι πέντε εκατομμύρια ευρώ είναι τα χρήματα τα οποία φεύγουν από τους μετανάστες, οικονομικούς μετανάστες, λαθρομετανάστες, τον ιδρώτα τους εν πάση περιπτώσει, που τον πάνε στην πατρίδα τους. Έξω την ημέρα 25.000.000 ευρώ. Είναι 6.000.000.000 ευρώ το χρόνο. Φεύγουν από το ταμείο.

Σας φεύγουν, κύριε Υπουργέ, από τα μεγάλα καταστήματα «CARREFOUR», «LIDLE», «IKEA», «PRAKTIKER» κ.λπ.. Πενήντα εκατομμύρια είναι οι εισπράξεις, εκ των οποίων τα μισά πάνε έξω, τα άλλα μισά ανακυκλώνονται εδώ στις ελληνικές βιοτεχνίες. Όταν, λοιπόν, έχεις το χρόνο 12.000.000.000 να σου φεύγουν από το παντελόνι, πρέπει να δεις από πού θα τα αναπληρώσεις. Από πού θα τα αναπληρώσεις; Από έναν πάσχοντα τουρισμό, από μία ανύπαρκτη βιομηχανία;

Επομένως, πρέπει να αναλάβετε ευθύνες και πρέπει να κάνουμε και συμβολικές κινήσεις όλοι μας. Εγώ καλώ όλα τα κόμματα και πρώτη την Κυβέρνηση. Δεν μπορεί να μιλάμε στον ελληνικό λαό και να λέμε: «Σφίξου» και εμείς να διάγουμε βίον προκλητικών. Δεν μιλάω τώρα, βέβαια, για τις βίλες των Υπουργών που πολλαπλασιάζονται. Εάν το πω αυτό και το επικαλεστώ, πολλοί θα ανατριχιάσουν και πολλοί θα κάνουν λόγο για λαϊκισμό.

Πάω σ’ ένα πράγμα. Παίρνουμε χρήματα. Είμαστε έτοιμοι να πούμε: Αυτήν τη χρονιά, ο λαός έχει ανάγκη, το Ταμείο Φτώχειας έχει μόνο 100.000.000 ευρώ. Τόσα που παίρνουμε εμείς τα κόμματα, ας πούμε ότι για μια χρονιά, τα κόμματα δεν θα πάρουν επιδότηση. Είσατε έτοιμοι;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Πείτε το, λοιπόν, μέσα στην Αίθουσα ότι είσατε έτοιμοι να μην πάρουν λεφτά τα κόμματα. Εγώ είμαι το μικρότερο κόμμα και παίρνω 4.000.000. Εσείς παίρνετε περίπου 30.000.000, 25.000.000 περίπου το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Να πούμε: Δεν θέλουμε χρήματα για μια χρονιά. Έχουμε κάνει ταμείο από την προηγούμενη. Θα τα βγάλουμε». Δεν ακούω καμιά απάντηση από κανένα

κόμμα, όμως.

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, σας εξουσιοδοτώ από το Βήμα της Βουλής –γράφεται στα Πρακτικά– θα σας στείλω και επιστολή. Επειδή δεν δέχονται τα υπόλοιπα Κόμματα και επειδή εγώ δεν θα μπορέσω να μπω στον εκλογικό ανταγωνισμό, κάνω μία προσφορά στο κράτος. Το 50% της επιδότησης για το ΛΑ.Ο.Σ. για τον επόμενο χρόνο, τα 2.000.000 ευρώ να πάνε στο Ταμείο Φτώχειας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούφρας): Έχετε και απώλεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα τρία άτομα από το Πνευματικό Κέντρο Χολαργού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ’ όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι σαφές από τις ομιλίες όλων των πολιτικών Αρχηγών, του Πρωθυπουργού, αλλά και όλων των υπολοίπων, ότι η διεθνής οικονομία διέρχεται μία περίοδο πολύ μεγάλης αναστάτωσης, μια περίοδο κρίσης. Μιας κρίσης που επηρεάζει σήμερα όλες τις χώρες του κόσμου, σε μεγαλύτερο ή σε μικρότερο βαθμό. Αυτή η κρίση είναι χωρίς προηγούμενο στη μεταπολεμική περίοδο, διότι ποτέ άλλοτε στις τελευταίες δεκαετίες δεν βρεθήκαμε αντιμέτωποι με φαινόμενα, όπως η κατάρρευση μεγάλων τραπεζών στην καρδιά του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος και ποτέ άλλοτε στο παρελθόν, τα φαινόμενα αυτά δεν συνέπεσαν με την έξαρση του διεθνούς πληθωρισμού, όπως είδαμε τον τελευταίο χρόνο με τις μεγάλες αυξήσεις των τιμών του πετρελαίου, των τροφίμων και των άλλων πρώτων υλών.

Αυτό που ήταν το ορόσημο, νομίζω, για την κρίση, πολύ πρόσφατα, ήταν η χρεοκοπία του οίκου Lehman Brothers, στις αρχές του Οκτωβρίου. Αυτό το ορόσημο σηματοδότησε τις διαστάσεις της κρίσης που βιώνουμε και τη μετέτρεψε σε κάτι διαφορετικό, απ’ ό,τι φαινόταν πριν από μερικούς μήνες.

Στη συνέχεια, είχαμε προβλήματα, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, στο χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με πολλές τράπεζες να κινδυνεύουν και βέβαια, όλα αυτά οδήγησαν σε πλήρη αποδιοργάνωση των διεθνών χρηματοπιστωτικών αγορών.

Άκουσα πολλές κατηγορίες για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, αλλά το γεγονός είναι ότι το χρηματοπιστωτικό σύστημα είναι το κυκλοφοριακό σύστημα της οικονομίας και εάν αυτό πάθει έμφραγμα, παθαίνει έμφραγμα ολόκληρη η παγκόσμια οικονομία.

Γι’ αυτό και μετά τη διαπίστωση αυτής της απειλής, η Ευρωπαϊκή Ένωση κινητοποιήθηκε άμεσα. Να σας θυμίσω ότι το Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών της Ευρωζώνης και το Συμβούλιο ΕΚΟΦΙΝ, στις 6 και 7 Οκτωβρίου, πήρε τις πρώτες αποφάσεις. Η Σύνοδος Κορυφής της Ευρωζώνης ακολούθησε μετά από λιγότερο από μία εβδομάδα, στις 12 Οκτωβρίου και στη συνέχεια η Σύνοδος Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις 15 και 16 Οκτωβρίου, που έδωσαν κατευθύνσεις και το πλαίσιο για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Και σ’ αυτές τις συζητήσεις η Ελλάδα ήταν ενεργός και με τον υποφαινόμενο, κυρίως ήταν ενεργός με τον Πρωθυπουργό στις δύο Συνόδους Κορυφής της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρώτος στόχος για όλους μας είναι η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, γιατί όπως είπαμε, είναι το κυκλοφοριακό σύστημα στην οικονομία –χωρίς χρηματοπιστωτικό σύστημα δεν μπορεί να λειτουργήσει η οικονομία, θα γυρίσουμε σ’ άλλες εποχές– με μέτρα, βεβαίως, που περιλαμβάνουν και την προστασία των καταθέσεων και τη διασφάλιση της κεφαλαιακής βάσης και της ρευστότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Η ελληνική Κυβέρνηση κινήθηκε αποφασιστικά από την πρώτη στιγμή. Την ώρα που η ανησυχία από το διεθνές περιβάλλον δημιουργούσε εδώ στην Ελλάδα ένα μικροπανικό στους καταθέτες και αυξανόμενους προβληματισμούς, με σύνεση και σοβαρότητα πήραμε τα απαραίτητα μέτρα. Έγκαιρα και αποφασιστικά, πριν ακόμα αντιδράσουν οι εταίροι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεσμευθήκαμε για την ασφάλεια των καταθέσεων σε όλες τις ελληνικές τράπεζες, ώστε να μην εξελιχθεί σε μεγάλο πρόβλημα αυτός ο μικροπανικός που είχε δημιουργηθεί.

Στο ΕΚΟΦΙΝ στις 7 Οκτωβρίου πρωτοστατήσαμε στην αύξηση του ελάχιστου νομικά εγγυημένου ποσού των καταθέσεων από τις 20.000 ευρώ στις 50.000 ευρώ και εμείς εδώ στην Ελλάδα –το δηλώσαμε και εκεί– αυξήσαμε το ποσό στις 100.000 ευρώ. Και βεβαίως, υπάρχει και ισχύει, όπως είπε και ο Πρωθυπουργός, η πολιτική μας δέσμευση για την εγγύηση του συνόλου των καταθέσεων.

Παράλληλα, προωθήσαμε εδώ στη Βουλή, μια σειρά από μέτρα για την προστασία των δανειοληπτών, οι οποίοι αντιμετωπίζουν σ' αυτές τις συνθήκες πρόσθετα βάρη και δυσκολίες για την εξυπηρέτηση των δανείων τους.

Με το νόμο που ψηφίσαμε στη Βουλή εξασφαλίζεται η απαγόρευση του πλειστηριασμού ακινήτων σε αξίες χαμηλότερες των αντικειμενικών. Επεκτείνεται η απαγόρευση κατάσχεσης των μισθών και συντάξεων για χρέη στις τράπεζες και στα ποσά που κατατίθενται άμεσα σε τραπεζικούς λογαριασμούς. Αυξάνεται το όριο έως το οποίο απαγορεύεται η κατάσχεση για μισθούς και συντάξεις για χρέη προς το δημόσιο στα 1.000 ευρώ. Και βεβαίως, ενισχύεται η προστασία των δανειοληπτών στις περιπτώσεις πλειστηριασμού της μοναδικής τους κατοικίας.

Ήδη, από την περασμένη εβδομάδα ισχύουν οι διατάξεις του σχεδίου νόμου που καταθέσαμε στη Βουλή για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας. Με αυτό το σχέδιο νόμο το οποίο θα συζητήσουμε την επόμενη εβδομάδα στην αρμόδια επιτροπή, στόχος μας είναι να θωρακίσουμε την ελληνική οικονομία από τις επιπτώσεις της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Η εφαρμογή του σχεδίου αυτού προβλέπει ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας με το ποσό των 28.000.000.000 ευρώ. Δεν είναι ποσά που αφορούν στις τράπεζες. Είναι ποσά που αφορούν στην οικονομία. Διότι μέσα απ' αυτό το σχέδιο, στους επόμενους μήνες θα στηριχθεί η χρηματοδότηση της ανάπτυξης, η αύξηση της απασχόλησης, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τα στεγαστικά δάνεια, σ' αυτήν την πολύ δύσκολη διεθνή συγκυρία που βιώνουμε.

Ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε με λεπτομέρειες στο σχέδιο αυτό. Στόχος είναι να μετριαστούν, κατά το δυνατόν, οι επιπτώσεις από τη διεθνή κρίση στους πολίτες και ειδικά σ' αυτούς που είναι λιγότερο προστατευμένοι.

Στόχος μας είναι να ωφεληθούν οι απλοί πολίτες και όχι οι τράπεζες, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που χρειάζονται δάνεια, οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις που έχουν ανάγκη από πιστώσεις, οι άνεργοι ή οι εργαζόμενοι που θα κινδυνεύουν να βρεθούν στην ανεργία σε περίπτωση που δεν υπάρχει επαρκής χρηματοδότηση της οικονομίας, τα νέα ζευγάρια που έχουν δανειστεί ή που θέλουν να δανειστούν για να αποκτήσουν το πρώτο τους σπίτι.

Αυτοί είναι οι στόχοι που έχουμε θέσει με το σχέδιο. Και το σχέδιο αυτό θα εφαρμοσθεί. Και θα εφαρμοσθεί με αυστηρή εποπτεία από το κράτος, όπως ακριβώς περιλαμβάνουν οι διατάξεις του και με τις επιπλέον διασφαλίσεις που ανακοινώσαμε χθες. Διότι η Κυβέρνηση προχωρεί με οργανωμένο σχέδιο για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων αυτής της πρωτοφανούς χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Είναι ένα σχέδιο που διασφαλίζει τα συμφέροντα των Ελλήνων πολιτών, την ανάπτυξη της οικονομίας, τη χρηματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και τη χρηματοδότηση των νοικοκυριών, κυρίως για τις στεγαστικές τους ανάγκες αλλά και για τις υπόλοιπες ανάγκες. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να διασφαλίσουμε αυτά που κερδίσαμε τα προηγούμενα χρόνια, ότι θα συνεχιστεί ο δυναμισμός που επιδεικνύει η ελληνική οικονο-

μία και ότι δεν θα υποφέρει η ελληνική οικονομία από την πιστωτική ασφυξία που αντιμετωπίζουν σήμερα άλλες οικονομίες.

Ήδη υπάρχουν κάποιες θετικές ενδείξεις ότι τα μέτρα που αποφασίσαμε φέρνουν αποτελέσματα. Τα επιτόκια στη διατραπεζική αγορά άρχισαν σιγά-σιγά να μειώνονται. Μετά από ένα μεγάλο διάστημα ανόδου έχει αρχίσει και επικρατεί ηρεμία και μεταξύ των καταθετών, οι οποίοι είχαν επιδείξει ανησυχητικά σημεία.

Ωστόσο δεν πρέπει να βαυκαλιζόμαστε. Η διαδικασία ομαλοποίησης του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος θα έχει διάρκεια, δεν θα γίνει από τη μια μέρα στην άλλη και δεν θα γυρίσουμε εκεί που ήμασταν. Και στο μεταξύ θα πρέπει να προετοιμαστούμε για όλους τους ενδεχόμενους κινδύνους, διότι οι αρνητικές διεθνείς οικονομικές εξελίξεις απαιτούν από μας συνεχή επαγρύπνηση και εγρήγορση. Οι αβεβαιότητες που δημιουργούνται, η έλλειψη ρευστότητας, ο κλονισμός των χρηματιστηριακών αξιών, η επιδραση της κρίσης σε πολλές αναπτυσσόμενες οικονομίες, ακόμα και σε ευρωπαϊκές οικονομίες, είναι παράγοντες που ασφαλώς θα γίνουν αισθητοί και στην ελληνική οικονομία.

Κατ' αρχάς, δημιουργούνται επιπλέον κίνδυνοι από την αύξηση των περιθωρίων των επιτοκίων, αλλά και από την επιβράδυνση της διεθνούς οικονομίας. Επιπρεάζονται αρνητικά όλοι οι εξωστρεφείς τομείς της ελληνικής οικονομίας, αυτοί που βασίζονται στο διεθνές εμπόριο και στην ανάπτυξη της διεθνούς οικονομίας. Δύο απ' αυτούς τους τομείς είναι κρίσιμοι για τη χώρα μας και εννοούμε τη ναυτιλία και τον τουρισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα χρειαστώ και εγώ λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Μάλιστα, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αυτοί οι παράγοντες ασφαλώς επηρεάζουν την κατανάλωση, τις επενδύσεις το ρυθμό ανάπτυξης. Ωστόσο, δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε –και είναι σημαντικό αυτό– ότι μέχρι σήμερα οι επιπτώσεις στην οικονομία μας είναι πολύ μικρότερες από ό,τι σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πώς θα διασφαλίσουμε ότι θα συνεχίσουμε να πηγαίνουμε καλύτερα; Πρέπει να συνεχίσουμε να πορευόμαστε με σύνεση, σοβαρότητα και αποφασιστικότητα. Όπου χρειάζεται, πρέπει να επιδείξουμε ευελιξία. Με τις μεταρρυθμίσεις των τελευταίων ετών η ελληνική οικονομία έχει αυξημένες αντιστάσεις απέναντι στην κρίση και με τις πρωτοβουλίες που πήραμε το τελευταίο διάστημα θωρακίζουμε ακόμα περισσότερο την οικονομία μας.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο ελληνικός λαός περιμένει υπευθυνότητα απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου. Μάλιστα, όταν η ένταση της κρίσης άρχισε να γίνεται εμφανής, θυμάμαι ότι ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε δηλώσει στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα ότι πρόκειται να στηρίξει την Κυβέρνηση, προκειμένου να ξεπεραστούν ευκολότερα οι επιπτώσεις της κρίσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ωστόσο, φαίνεται ότι δεν άντεξε. Αυτό έδειξε η σημερινή του ομιλία στη Βουλή. Πριν αλέκτωρα φωνήσαι, επέστρεψε στην καταστροφολογία, την άρνηση, το λαϊκισμό και την κενολογία.

Είναι δύσκολος ο δρόμος της σύνεσης και της ευθύνης και φαίνεται ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν μπορεί να τον αντέξει.

Να θυμίσω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Πρόεδρος του στην αρχή αρνήθηκαν ότι υπήρχε κρίση. Διασκόλεύτεκαν να κατανοήσουν και την εκδήλωση της κρίσης, αλλά και τις συνέπειές της. Όταν πια η κρίση ήταν πασιφανής και κανείς δεν μπορούσε να υποκρίνεται ότι δεν την αντιλαμβάνεται, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επέλεξε το δρόμο του λαϊκισμού, της ανέξοδης παροχολογίας, της πολιτικής ανευθυνότητας, της κενολογίας, στην οποία επιδόθηκε και σήμερα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Αυτοί οι πολιτικοί ακροβατισμοί υποδηλώνουν ξεκάθαρα την πολιτική φτώχεια της Αντιπολίτευσης. Δεν έχετε σχέδιο και δεν έχετε προτάσεις, κάτι που φάνηκε ξεκάθαρα σήμερα. Δεν έχετε

συναίσθηση του περιβάλλοντος στο οποίο βρισκόμαστε. Εξαντλείστε στη στείρα άρνηση, στην καταστροφολογία, στην κενολογία και στο λαϊκισμό. Είστε συνεπείς μόνο στην ασυνεπεία σας.

Την εποχή που η διεθνής οικονομία ήταν σε πλήρη ανάπτυξη, εσείς φορτώσατε τη χώρα με χρέη και ελλείμματα, χρέη που τώρα επιβαρύνουν διπλά τους Έλληνες, που αποτελούν ακόμη και σήμερα την αχίλλειο πτέρνα της οικονομίας –γιατί το δημόσιο χρέος αποτελεί σήμερα την αχίλλειο πτέρνα της οικονομίας. Αυτό μας άφησε ως παρακαταθήκη το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ωστόσο, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραμένει αμετανόητο. Αντί να ζητάει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, ζητάει και τα ρέστα.

Ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιχείρησε να εμφανίσει σήμερα τη διεθνή κρίση ως απότοκο ιδεολογικών επιλογών γύρω από την αγορά και το κράτος. Απλούστευσε την κρίση για να τη φέρει στα μέτρα του. Απέδειξε για μία ακόμα φορά ότι δεν έχει συναίσθηση της πραγματικότητας. Μίλησε για το Σύμφωνο Σταθερότητας. Ποιος διαπραγματεύθηκε το αρχικό άκαμπτο Σύμφωνο Σταθερότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν το διαπραγματεύθηκαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Ποιος διαπραγματεύθηκε την ευελιξία του Συμφώνου Σταθερότητας το 2005; Δεν το διαπραγματευθήκαμε εμείς, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Αν μπορέσαμε να ξεφύγουμε από τις επιπτώσεις των τεραστίων ελλειμμάτων και χρεών που μας άφησε πίσω της η κυβέρνηση του χθες, το κάναμε γιατί ακριβώς διαπραγματευθήκαμε την ευελιξία του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Έτσι μπορέσαμε και προχωρήσαμε στην ήπια δημοσιονομική προσαρμογή, χωρίς να έχουμε αρνητικές επιπτώσεις για την οικονομία.

Μίλησε για ομόλογα και μάλιστα, δομημένα. Ξεχνά ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημιούργησαν την εξάρτηση της ελληνικής οικονομίας από τα ομόλογα; Γιατί εξαρτάται σήμερα το ελληνικό δημόσιο από τα ομόλογα; Επειδή ακριβώς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανέβασε το δημόσιο χρέος από σχεδόν 20% του Α.Ε.Π. που ήταν το '81 σε πάνω από 100% για όλα τα χρόνια που διακυβέρνησε. Το πενταπλασίασε σε σχέση με τα εισοδήματά μας. Αυτό το χρέος επιβαρύνει σήμερα τον ελληνικό λαό με πάνω από 10.000.000.000 το χρόνο μόνο για τόκους. Και όταν αυξάνονται τα επιτόκια ή όταν υπάρχει χρηματοπιστωτική κρίση, αυτό γίνεται ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα για την ελληνική οικονομία.

Παραπλάνησε, όμως, και τη Βουλή ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης λέγοντας ότι δομημένα ομόλογα εξέδωσε δήθεν πρώτη η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Το μεγαλύτερο δομημένο ομόλογο που έχει εκδοθεί ποτέ, εκδόθηκε στις αρχές της δεκαετίας από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να κρύψουν το δημόσιο χρέος στα πλαίσια της δημιουργικής λογιστικής. Και ακόμα και σήμερα πληρώνουμε για να το εξημερώσουμε. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μίλησε για θεοποίηση της αγοράς ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ποιος θεοποίησε το Χρηματιστήριο; Ποιος παρέσυρε στις αρχές της δεκαετίας τον ελληνικό λαό να επενδύσει το υστέρημά του στο Χρηματιστήριο και να χάσει τα λεφτά του; Ξεχνάτε ποιος θεοποίησε την αγορά; Ποιος έλεγε ότι το Χρηματιστήριο είναι ο «καθρέπτης» της οικονομίας; Βεβαίως, δεν αντέχουν σε σοβαρή συζήτηση αυτά τα επιχειρήματα.

Και σήμερα, αν επρόκειτο να εφαρμοστούν οι δήθεν προτάσεις σας, η ελληνική οικονομία θα έμπαινε στο δρόμο της υποβάθμισης και της χρεοκοπίας, όπως η Ισλανδία και άλλες οικονομίες που σήμερα έχουν τεράστια προβλήματα. Διότι ακόμα κουβαλάμε το τεράστιο δημόσιο χρέος που μας κληροδοτήσατε και ακόμα εξαρτόμαστε από το πώς θα αξιολογούν την πιστοληπτική δυνατότητα της χώρας οι αγορές. Και πρέπει να κινηθούμε πολύ προσεκτικά και στα θέματα του προϋπολογισμού και στα θέματα της ανάπτυξης της οικονομίας.

Ο δικός μας δρόμος είναι διαφορετικός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εμείς επιμένουμε με σοβαρότητα και υπευθυνότητα σε μία πολιτική που είναι για τα τωρινά και τα μελλοντικά συμφέροντα της χώρας. Επιμένουμε στην προσπάθεια να προστατέψουμε τα συμφέροντα του Έλληνα πολίτη και του Έλληνα φορολογούμενου. Δεν θα διακινδυνεύσουμε όσα πετύχαμε

για την ελληνική οικονομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η ελληνική οικονομία έχει πράγματι πετύχει πολλά από το 2004 και μετά. Γι' αυτό και αντέχει περισσότερο στις συνθήκες της διεθνούς κρίσης απ' όσο άλλες οικονομίες της Ευρωζώνης.

Ωστόσο, δεν εφησυχάζουμε. Και με το σχέδιο για την ενίσχυση της ρευστότητας της ελληνικής οικονομίας και με τον προϋπολογισμό του 2009 επιδιώκουμε τη διατήρηση της ανάπτυξης, την ενίσχυση της απασχόλησης και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Θα χρησιμοποιήσουμε όλα τα όρια της ευελιξίας που έχουμε στη διάθεσή μας. Όμως, δεν είναι πολλά και μεγάλα αυτά τα όρια λόγω της κακής κληρονομιάς του παρελθόντος.

Οι κρίσιμες περιπτώσεις τις οποίες βιώνουμε και οι προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας, απαιτούν απ' όλους μας εγρήγορση, αποφασιστικότητα και σκληρή δουλειά. Απαιτούν ευελιξία και σοβαρότητα στην αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κρίσης. Η Κυβέρνηση λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ενίσχυση της ανάπτυξης και για την αντιμετώπιση των προβλημάτων όσων θίγονται περισσότερο από την κρίση.

Και με το σχέδιο για την ενίσχυση της ρευστότητας και με τον προϋπολογισμό, γίνεται το καλύτερο δυνατό σ' αυτήν την κρίσιμη φάση. Δεν πρόκειται να υποκύψουμε στις σειρήνες του λαϊκισμού. Δεν πρόκειται να παρακολουθήσουμε την Αντιπολίτευση στον ολισθηρό δρόμο που για μια ακόμη φορά παίρνει.

Σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία ο τόπος δεν χρειάζεται ούτε διχαστικά κηρύγματα ούτε λαϊκισμούς ούτε απλουστεύσεις ούτε προσωπικές στρατηγικές. Θα συνεχίσουμε με συνέπεια να αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα της οικονομίας, τα πραγματικά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, χωρίς ανεύθυνους πειραματισμούς που, αν εφαρμοστούν, όχι μόνο δεν θα λύσουν προβλήματα, αλλά θα δημιουργήσουν πολλά περισσότερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής.

Ορίστε, κύριε Πρωθυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε μπροστά σε μία, όπως είπαμε, μεγάλη και σοβαρή κρίση. Είναι φυσικό να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις. Όμως, θέλω να τονίσω εξ αρχής στη δευτερολογία μου ότι θα κριθούμε όλοι από το μέτρο ευθύνης και σοβαρότητας που θα επιδείξουμε στο διάστημα που θα ακολουθήσει.

Έρχομαι τώρα σε κάποιες απαντήσεις, σε κάποιες διευκρινίσεις που θεωρώ απαραίτητο να δοθούν.

Άκουσα σήμερα ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει τις λύσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης. Έως πρόσφατα έλεγε ότι δεν υπάρχει καν κρίση! Στις αρχές του χρόνου, ζητώντας προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση για την οικονομία, έλεγε ότι η επίκληση της διεθνούς συγκυρίας «δεν είναι τίποτε άλλο παρά άλλοθι» της Κυβέρνησης!

Στη συνέχεια, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ισχυριζόταν ότι «η κρίση δεν είναι οικονομική, αλλά πολιτική».

Το Σεπτέμβριο ισχυριζόταν ότι η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί τη διεθνή κρίση «για να αποφύγει τις ευθύνες της». Μια μέρα αργότερα πέρασε στο άλλο άκρο, για να πει ότι «η Κυβέρνηση δεν είδε» τάχα «την κρίση να έρχεται».

Στις αρχές Οκτωβρίου, δηλαδή πριν από λίγες εβδομάδες, ισχυριζόταν πως «η κρίση στην Ελλάδα είναι ελληνικής προέλευσης». Τόση σοβαρότητα!

Και ερωτώ: Ελληνικής προέλευσης ήταν η εκτόξευση της διεθνούς τιμής του πετρελαίου από τα 26 δολάρια στα 150, σχεδόν, δολάρια; Ελληνικής προέλευσης ήταν ο υπερδιπλασιασμός του πληθωρισμού στην Ευρωζώνη;

Ισχυρίζεται ακόμη ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ ότι «η κρίση οφείλεται σε πολιτικές που έχουν ως εκφραστή τους στην Ελλάδα

τη Νέα Δημοκρατία». Και ερωτώ: Στην Αγγλία ποιον εκφραστή έχουν; Στην Ισπανία ποιον εκφραστή έχουν; Στην Ουγγαρία ποιον εκφραστή έχουν;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Υπήρξαν –ναι ή όχι;– μεγαλύτερα προβλήματα στις χώρες αυτές; Εξαγγέλθηκαν –ναι ή όχι;– πολλαπλασίως περισσότερα από τις χώρες αυτές για τη στήριξη των τραπεζικών τους συστημάτων;

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λυπηρό να μην υπάρχει, ούτε σε δύσκολες ώρες, στοιχειώδης υπευθυνότητα. Είναι λυπηρό να υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που επιχειρούν να παραπλανήσουν τον πολίτη, ειδικά σ' αυτή τη συγκυρία.

Η αντιμετώπιση της διεθνούς οικονομικής κρίσης δεν γίνεται ούτε με δογματισμούς ούτε με επιστροφή στο παρελθόν_ δεν γίνεται ούτε με ακραίες κρατικίστικες αντιλήψεις ούτε με ακραίες νεοφιλελεύθερες εμμονές. Οι νέοι κίνδυνοι απαιτούν νέες ιδέες. Απαιτούν ρεαλισμό. Απαιτούν βαθιά επίγνωση της διεθνούς πραγματικότητας. Απαιτούν υπεύθυνη εκτίμηση των κινδύνων και των ενδεχόμενων κινδύνων. Όμως, από κόμματα και πολιτικούς αρχηγούς που δεν διαθέτουν συγκεκριμένες απόψεις για την αντιμετώπιση της κρίσης τι μπορεί άραγε να περιμένει κανείς;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Έρχομαι τώρα στις υποσχέσεις που μοιράζονται αφειδώς και εύκολα_ πακέτα που αλλάζουν ανάλογα με την επικαιρότητα_ μέτρα που τροποποιούνται, αυξάνονται, ανακαλούνται, αλλά βέβαια ποτέ –μα ποτέ– δεν κοστολογούνται!

Πρώτ' απ' όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει κανείς που να θέλει περισσότερο από την Κυβέρνηση –από την εκάστοτε κυβέρνηση– την εφαρμογή μέτρων στήριξης των οικονομικά ασθενέστερων.

Δεν υπάρχει κανένας που να θέλει περισσότερο την επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης. Δεν υπάρχει κανένας που να θέλει περισσότερο την ασφαλέστερη έξοδο από τις επιπτώσεις της διεθνούς κρίσης. Τίποτα, όμως, δεν γίνεται και δεν μπορεί να γίνει με ευχές και λόγια κενά περιεχομένου.

Οι υποσχέσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για παροχές, που με μέτριους υπολογισμούς ξεπερνούν τα 5 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο, δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Και αυτό το καταλαβαίνουν οι πάντες, ακόμη και τα μικρά παιδιά. Είναι εμπαιγμός, που δεν εξαπατά κανέναν, γιατί οι πολίτες στη χώρα αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν εμπαίζονται, πατούν γερά στην πραγματικότητα, από την οποία, βεβαίως, φαίνεται ότι έχετε αποκοπεί τελείως εσείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά το σχέδιο για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, αναφέρθηκα αναλυτικά_ να κάνω κάποιες σύντομες σημειώσεις.

Ακούω την Αντιπολίτευση να ισχυρίζεται ότι, δήθεν, «χαρίζονται 28 δισεκατομμύρια στις τράπεζες»! Ακούω τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να ισχυρίζεται ότι «η Κυβέρνηση στηρίζει τις τράπεζες με λεφτά του λαού»! Και την ίδια στιγμή προσθέτει ότι «βεβαίως, πρέπει να στηριχθεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα»! Πλήρης σύγχυση, πλήρης αδυναμία για συγκεκριμένη θέση. Απόδειξη απόλυτης πολιτικής ανεπάρκειας μπροστά σε κρίσιμες περιστάσεις, αλλά και απόπειρα διαστρέβλωσης.

Επαναλαμβάνω λοιπόν και τονίζω: Οι ισχυρισμοί ότι χαρίζονται δισεκατομμύρια στις τράπεζες είναι ψευδείς, είναι ανυπόστατοι. Δεν χαρίζεται τίποτα και σε κανέναν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Εξηγούμαι: Πρώτον, ένα ποσό 5 δισεκατομμυρίων ευρώ αφορά την ενίσχυση της κεφαλαιακής βάσης οιοδήποτε χρηματοπιστωτικού ιδρύματος χρειαστεί κάτι τέτοιο. Αυτό θα γίνει με την αγορά προνομιούχων μετοχών από το Δημόσιο. Το ετήσιο όφελος 10% που θα αποφέρουν στο Δημόσιο οι μετοχές αυτές, θα είναι μεγαλύτερο από το κόστος που θα έχει το Δημόσιο. Το Δημόσιο δηλαδή όχι απλώς δεν ζημιώνεται, αλλά κερδίζει. Επιπλέον, μπορεί αργότερα να πωλήσει τις μετοχές αυτές σε υψηλότερες τιμές και να έχει και πρόσθετο όφελος.

Διευκρινίζω, ακόμη μία φορά, ότι η συμμετοχή του Δημοσίου

στο κεφάλαιο των πιστωτικών ιδρυμάτων σημαίνει ταυτόχρονα το διορισμό εκπροσώπου του στα διοικητικά συμβούλια τους, με δικαίωμα βέτο σε σημαντικά, σε καίρια ζητήματα. Με απλά λόγια, τέρμα οι ανεξέλεγκτες αμοιβές, τέρμα τα μπόνους!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Διευκρινίζω, άλλη μία φορά, ότι η συμμετοχή του Δημοσίου στο κεφάλαιο των πιστωτικών ιδρυμάτων είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη συμμετοχή τους στα άλλα δύο τμήματα, στα άλλα δύο σκέλη του σχεδίου.

Δεύτερον, τα περισσότερα απ' όσα προβλέπει το σχέδιο (15 δισεκατομμύρια ευρώ) αφορούν εγγυήσεις δανείων. Και οι εγγυήσεις αυτές θα δοθούν με πλήρη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, αλλά και με σημαντική προμήθεια. Είναι σαφές ότι για τις εγγυήσεις αυτές δεν εκταμιεύεται ούτε ένα ευρώ από τον Προϋπολογισμό.

Τρίτον, ένα ποσό 8 δισεκατομμυρίων ευρώ αφορά την έκδοση και διάθεση ομολόγων για την ενίσχυση της διατραπεζικής ρευστότητας. Τα ομόλογα αυτά θα δοθούν στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα έναντι προμήθειας και εξασφαλίσεων. Δεν θα έχουμε δηλαδή, ούτε σ' αυτή την περίπτωση, εκταμίευση οιοδήποτε ποσού από τον Προϋπολογισμό. Το Δημόσιο τελικά δεν θα χάσει, αλλά θα έχει οικονομικό όφελος.

Επαναλαμβάνω λοιπόν: Η λύση αυτή είναι αναγκαία, αλλά και αναπόφευκτη. Αποβλέπει στην εξασφάλιση αυξημένης προστασίας στους δανειολήπτες και τους καταθέτες, αλλά και στη συγκράτηση των επιτοκίων. Αποβλέπει επίσης στη διασφάλιση τραπεζικών πιστώσεων σε πολίτες και σε επιχειρήσεις που έχουν ανάγκη. Επαναλαμβάνω ότι το σχέδιο που προωθούμε προβλέπει ρητά ότι η πρόσθετη χρηματοδότηση που θα αποκτήσουν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα με τίτλους του Δημοσίου (μέχρι 8 δις ευρώ) θα διοχετευθεί, με ανταγωνιστικούς όρους, σε δάνεια προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καθώς και σε στεγαστικά δάνεια. Θαρρώ ότι είναι απόλυτα σαφές αυτό που λέω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Επιπλέον –και είναι μεγάλης σημασίας–, με την επιτυχή εφαρμογή του σχεδίου, το Δημόσιο θα εισπράττει από τα πιστωτικά ιδρύματα ποσό έως και 500 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, τα οποία θα διατίθενται για έργα ανάπτυξης και κοινωνικές παρεμβάσεις. Είναι ένα σημαντικό, και αυτό, οικονομικό και κοινωνικό όφελος.

Και βεβαίως, όλα αυτά, το τονίζω πάλι, υπό τη θεσμοθετημένη, συνεχή και αυστηρή εποπτεία του ελληνικού Δημοσίου.

Κατ'αλήγη: Το ελληνικό σχέδιο εντάσσεται σε μια συντονισμένη ευρωπαϊκή πολιτική, που στόχο έχει να στηριχθεί η χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας, να στηριχθεί η ανάπτυξη και η απασχόληση, να στηριχθεί η χρηματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, να στηριχθούν τα νέα ζευγάρια που χρειάζονται στεγαστικά δάνεια. Αυτή είναι η αλήθεια.

Και ρωτώ οποιονδήποτε επιμένει να δημοσκοπεί και να λαϊκίζει: Αρνούμενοι τη λύση αυτή, τι απαντούν στους καταθέτες, που θέλουν να αισθάνονται σιγουριά; Τι απαντούν στο ενδεχόμενο να φύγουν καταθέσεις από τη χώρα; Τι απαντούν στο ενδεχόμενο να αυξηθούν τα επιτόκια, εξαιτίας της έλλειψης διατραπεζικής εμπιστοσύνης;

Ένα μόνο θέλω να προσθέσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Κάποια στιγμή επιχειρήθηκε να αξιοποιηθούν ιδεολογικά τα μέτρα αυτά, για να υποστηριχθούν ιδεολογήματα επιστροφής στον κρατισμό. Κάποια άλλη στιγμή θεωρήθηκε ότι είναι ευκαιρία διαστρέβλωσης και δημαγωγίας. Κάποιοι βρήκαν πιο εύκολο τον ισχυρισμό ότι βρίσκονται πόροι για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, και όχι για τους οικονομικά ασθενέστερους.

Δεν ισχύει ούτε το ένα ούτε το άλλο. Το είπα και το ξαναλέω. Δεν χαρίζεται τίποτα σε κανέναν. Με τέτοιους όμως ισχυρισμούς αποκαλύπτεται η ανευθυνότητα που επικρατεί σε ορισμένους. Αποκαλύπτεται ότι κάποιοι δεν αντιλαμβάνονται καν τι γίνεται στον κόσμο. Αποκαλύπτεται πολύ απλά ότι κάποιοι συμπεριφέρονται επικίνδυνα και δεν δικαιούνται την εμπιστοσύνη κανενός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα τη σημερινή συζήτηση, για να δούμε όλοι μαζί τις διαστάσεις της παγκόσμιας κρίσης

και τις πολιτικές που απαιτούνται. Η κρίση είναι μεγάλη. Η διάρκειά της, η έντασή της είναι απρόβλεπτη. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτό ελπίζω να το συνειδητοποιούμε όλοι. Η πρόκληση για όλους μας ανεξαιρέτως είναι ξεκάθαρη, είναι πασιφανής. Είναι η στρατηγική απέναντι στην επερχόμενη διεθνή ύφεση. Είναι η στήριξη της πραγματικής οικονομίας, της ανάπτυξης, της απασχόλησης. Είναι οι πολιτικές δράσεις που αφορούν άμεσα τους πολίτες, τις ανησυχίες τους, τις προσδοκίες τους.

Σ' αυτή την πρόκληση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει, πιστεύω, να ανταποκριθούμε όλοι. Και από τη συμπεριφορά μας, τη στάση μας θα μετρηθούμε. Πιστεύω, και το πιστεύω βαθιά, ότι ειδικά σ' αυτή τη συγκυρία πρέπει να αρθρούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων, με τις επιμέρους βεβαίως απόψεις του καθενός, αλλά αφήνοντας, έστω προσωρινά, στην άκρη τις συνήθειες εντάσεις και υπερβολές της δημόσιας ζωής μας.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Κυβέρνηση κάνουμε απόλυτα σαφές το ότι πρωταρχικός μας στόχος είναι να ελαχιστοποιήσουμε, κάνοντας ό,τι είναι ανθρωπίνως δυνατό, τις συνέπειες αυτής της κρίσης για τους Έλληνες πολίτες. Μπροστά στο μέγεθος της πρόκλησης, μοναδικό μας μέλημα είναι ο τόπος, και αδιάφορο το οποιοδήποτε πολιτικό ή κομματικό κόστος.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γιώργος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ πάρα πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθίστε στα έδρανά σας.

Μπορείτε να αρχίσετε, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κύριοι της Κυβέρνησης, περίμενα από τη δευτερολογία σας μήπως και ακούσουμε επιτέλους να λέτε κάποιες αλήθειες, κάποια αυτοκριτική για τα λάθη σας. Μιλήσατε για το τι θέλετε, σαν να μην έχετε καμμία ευθύνη για το τι πράττετε, τι κάνετε και τι κάνετε. Κρινόμαστε, ναι, κύριε Πρωθυπουργέ, κρινόμαστε καθημερινά. Κρινόμαστε όχι από τα μεγάλα λόγια, κρινόμαστε από την πράξη και το έργο μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και η Κυβέρνηση αποδείχθηκε ανίκανη να ξεπεράσει τον κακό της εαυτό, αυτόν που βλέπουμε τα τελευταία πέντε χρόνια.

Το πρώτο μεγάλο ψέμα. Από τη στιγμή που παρουσιάσαμε στη Θεσσαλονίκη τις προτάσεις μας για μέτρα στήριξης του λαϊκού εισοδήματος, για την ανόρθωση του κοινωνικού κράτους που απαξιωνετε εσείς, για ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο που αξιοποιεί νέες τεχνολογίες στην «πράσινη ανάπτυξη», για ένα ευνομούμενο –επιτέλους– κράτος, η Κυβέρνηση μάς κατηγορήσε για λαϊκισμό και δημαγωγία. Έλεγαν: «το πακέτο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι πανάκριβο», «πού θα βρείτε τα λεφτά», «δεν είσατε υπεύθυνοι!» Απαντήσαμε και απαντάμε ότι η πολιτική είναι ζήτημα προτεραιοτήτων, όπως εσείς είχατε προτεραιότητα και χαρίσατε 4,5 δισεκατομμύρια στους μετόχους των μεγάλων επιχειρήσεων και στις τράπεζες. Αυτή ήταν υπεύθυνη πολιτική; Όπως εσείς είχατε προτεραιότητα και ευνοήσατε τους μεγαλοδιοκτές και τους μεγαλομετόχους. Αυτή ήταν η υπεύθυνη πολιτική; Όπως βρέθηκαν τα 28.000.000.000 ευρώ για τους τραπεζίτες -9,3 τρισεκατομμύρια δραχμές- για να θυμίσουμε σε δραχμές πόσο είναι αυτό το ποσό -το 11% περίπου του Α.Ε.Π. της χώρας, τα οποία δεν εγγυάστε και πώς θα διατεθούν. Αυτή είναι η υπεύθυνη πολιτική;

Κύριε Πρωθυπουργέ, δηλώσατε κατ' επανάληψη ότι το τραπεζικό μας σύστημα είναι υγιές και σταθερό, ότι δεν αντιμετωπίζει προβλήματα, ανάλογα με αυτά άλλων χωρών. Σήμερα, έρχεστε και δίνετε 28.000.000.000 ευρώ, για να στηρίξετε τους τραπεζίτες και όχι την πραγματική οικονομία, όπως ψευδώς ισχυρίζεστε. Έρχεστε με μια «συμφωνία κυρίων» όπως ονομάστηκε, έτσι τη βαφτίσατε -και εμείς τη λέμε «συμφωνία σιωπής» -και λέτε σε όλες τις τράπεζες, με ή χωρίς προβλήματα, να συμ-

μετέχουν σε ένα πρόγραμμα σωτηρίας. Καταθέτετε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο και μετά, κάνει ο Πρωθυπουργός ερμηνευτικές δηλώσεις επί του νομοσχεδίου, μήπως και κατευνάσετε την κοινή γνώμη, που έχει εξοργιστεί από την αδιαφάνεια και τις ρυθμίσεις σας. Σε όλες τις χώρες του κόσμου, ενισχύονται μόνο οι τράπεζες που αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα ρευστότητας. Εσείς, προτιμήσατε να διαβουλευτείτε παρασκηνακά με τους τραπεζίτες για το μοίρασμα των 28.000.000.000, των χρημάτων του Έλληνα πολίτη, του Έλληνα φορολογούμενου, κατά το δοκούν, κατά την αυθαίρετη επιλογή των Υπουργών σας. Αυτές είναι τριτοκοσμικές πρακτικές!

Πείτε μας: Υπάρχουν σήμερα τράπεζες που έχουν πρόβλημα; Που αντιμετωπίζουν πρόβλημα κεφαλαιακής επάρκειας; Που αντιμετωπίζουν πρόβλημα με την έκθεσή τους στις αγορές της νοτιοανατολικής Ευρώπης των Βαλκανίων με αυξημένες επισφάλειες; Όχι όλα «να κρύβονται κάτω από το χαλί», αλλά να βάλουν και οι μεγαλομέτοχοι το χέρι στην τσέπη τους, για την επίλυση της οποιασδήποτε κρίσης και προβλήματος, που μπορεί να έχει η κάθε τράπεζα.

Λευκή επιταγή στις τράπεζες. Σ' αυτές, που συσώρευσαν τεράστια υπερκέρδη τα τελευταία χρόνια, εκμεταλλευόμενες και τους δανειολήπτες και τους καταθέτες. Αποτελεί τεράστια κοινωνική πρόκληση, έγκλημα σε βάρος του κοινωνικού συνόλου. Εμείς, το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, λέμε «όχι στη λευκή επιταγή στις ελληνικές τράπεζες», που τακτοποιεί συμφέροντα και πιθανές δικές σας εξαρτήσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το δεύτερο μεγάλο ψέμα. Επιχειρείται από την Κυβέρνηση μια δεύτερη εξαπάτηση του ελληνικού λαού. Να κρύψετε όλα τα προβλήματά σας, των τελευταίων πέντε ετών, κάτω από το χαλί της διεθνούς κρίσης. Είναι και αυτό έγκλημα, διότι αν δεν αντιμετωπίσουμε τις εγγενείς αδυναμίες μας -που έχουν οξυνθεί, ή έχουν δημιουργηθεί από τις πολιτικές σας- δεν θα αντιμετωπίσουμε τη νέα κρίση που έρχεται απ' έξω.

Η πραγματικότητα σας διαψεύδει, κύριοι της Κυβέρνησης. Τα στοιχεία είναι συντριπτικά. Επί ημερών σας, και πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας έχασε είκοσι θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη. Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, οι επιδόσεις της Ελλάδας στους δείκτες της διαφθοράς επιδεινώνονται συνεχώς, από το 2004 και μετά.

Επί ημερών σας, πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, η χώρα μας είχε την τέταρτη ακριβότερη βενζίνη στην Ευρώπη, προ φόρων, με περίπου διπλάσια αύξηση από το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, η Ελλάδα είχε το τρίτο πιο ακριβό καλάθι τροφίμων στην Ευρώπη. Επί ημερών σας, και πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, η Αθήνα σκορφάλωσε σαράντα ολόκληρες θέσεις στον πίνακα των πιο ακριβών πόλεων του κόσμου. Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, η Ελλάδα κατέκτησε το υψηλότερο ρεκόρ στο έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών. Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, η Ελλάδα, από πέμπτη χώρα σε ρυθμό ανάπτυξης το 2004, έγινε η δέκατη τέταρτη της Ευρώπης. Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, το 2007, πήγατε το έλλειμμα στο 3,5%, στα πρόθυρα της επιτήρησης, τη χρονιά που η Κυβέρνηση προπαγάνδιζε τη δήθεν δημοσιονομική εξυγίανση.

Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, ήδη από τον Ιούνιο του 2008, η απαισιοδοξία στα νοικοκυριά στην Ελλάδα για το μέλλον έφθασε στο επίπεδο ρεκόρ, στο επίπεδο του 1990. Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, καταχρεώθηκαν τα ελληνικά νοικοκυριά για να τα βγάλουν πέρα, με τις δικές σας οικονομικές πολιτικές. Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, βάλατε νέους φόρους, όπως το Ε.Τ.ΑΚ., τα νέα τέλη κυκλοφορίας, την κατάργηση του αφορολόγητου. Κοροϊδεύοντας τον κόσμο, επιβάλλατε το νέο χαράτσι και μέσω της συνιδιοκτησίας.

Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, οι πολίτες είχαν δανειστεί 60.000.000.000 ευρώ περισσότερα από το 2003, για να μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα με τις πολιτικές σας, με αποτέλεσμα να αισθάνονται σήμερα ανοχώρωτοι. Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, το δημόσιο χρέος ξεπέρασε την ετήσια εκτίμηση των 250.000.000.000 ευρώ για το 2008. Και πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, η διαφορά των επιτοκίων μεταξύ των ελληνικών και γερμανικών ομολόγων, που θεωρείται μία βάση, έφθασε στα προ Ο.Ν.Ε. επίπεδα, βεβαίως, για να εκτοξευτεί τώρα με την κρίση,

πριν από λίγο δηλαδή, σε δυσθεώρητα ύψη, στις 166 μονάδες βάση.

Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, τα έσοδα υστερούσαν και οι πρωτογενείς δαπάνες ξεπερνούσαν τις προβλέψεις του προϋπολογισμού. Η κατάσταση είναι σήμερα χειρότερη. Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, ο Υπουργός Οικονομίας δήλωσε ότι «πιάσαμε πάτο στα έσοδα» και παραμένει ακόμη στη θέση του, για να μας βρει τη λύση για τη σημερινή κρίση. Πολύ πριν από τη διεθνή κρίση, είχαν καταρρεύσει οι τιμές των αγροτικών προϊόντων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν μπορούσατε να διαχειριστείτε μία οικονομία σε ομαλές συνθήκες, θα μπορούσατε να διαχειριστείτε την οικονομία σε συνθήκες κρίσης;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και για του λόγου το αληθές, θα καταθέσω τα στοιχεία στα Πρακτικά. Είναι τα επίσημα, δικά σας στοιχεία και στοιχεία διεθνών οργανισμών. Είστε εσείς οι ίδιοι που ομολογείτε την κατηφόρα, στην οποία οδηγήσατε τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Παπανδρέου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας φθάνουν αυτά, κύριοι της Συμπολίτευσης, κύριοι της Κυβέρνησης; Να συνεχίσω για το πώς κάνατε την Ελλάδα ανοχύρωτη χώρα, για να τελειώνουμε μια για πάντα, με την προσπάθεια να κρύψετε τις δικές σας ευθύνες και τα πραγματικά προβλήματα «κάτω από το χαλί» της διεθνούς κρίσης;

Μιλάτε για ευθύνη. Ευθύνη δεν είχατε για το σχέδιο –κεντρικά οργανωμένο– για τα ομόλογα; Ευθύνη δεν είχατε για τους «κουμπάρους» και τα καρτέλ; Ευθύνη δεν είχατε –και έχετε– για το θέμα του Βατοπεδίου, την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, την εκποίηση του Ο.Τ.Ε.; Σχέδιο για την ελληνική οικονομία, όμως, δεν είχατε και δεν έχετε. Ευθύνη έχετε, που παραμένετε εγκλωβισμένοι στις πολιτικές σας, οι οποίες έχουν αποτύχει.

Ναι, και το κράτος και η αγορά. Αλλά προς όφελος ποίου; Εσείς, θέλετε και το κράτος και την αγορά, αλλά προς όφελος κάποιων ισχυρών και «ημέτερων». Εμείς θέλουμε το κράτος και την αγορά, υπηρέτες του πολίτη, υπηρέτες του ελληνικού λαού. Αυτή είναι η ιδεολογική μας διαφορά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Μιλήσατε για ευθύνη. Ποιας κυβέρνησης; Μιας κυβέρνησης που ευτελίζει τη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος, με πρακτικές καλπονοθείας; Που επεμβαίνει ασύστολα στη Δικαιοσύνη; Μιας κυβέρνησης, μιας Πλειοψηφίας, που αποχωρεί από τη Βουλή, διότι δεν αντέχει μία δημόσια αντιπαράθεση και συζήτηση;

Επιτέλους! Φτάνει πια! Φτάνει πια! Φτάνει πια! Ως εδώ και μη παρέκει!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είναι ώρα για σοβαρότητα, συνέπεια, διαφάνεια, αποφασιστικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Έτσι διαμορφώσαμε τις δικές μας θέσεις, το σχέδιο που χρειάζεται η χώρα. Που θα ανοίξει νέο δρόμο για ανάπτυξη, δίκαιη αναδιανομή, στήριξη μεσαίων και χαμηλότερων εισοδημάτων, ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και της περιφέρειας, φέρνοντας ελπίδα και αισιοδοξία στον τόπο.

Η αποχωρούσα Κυβέρνηση αδυνατεί να οδηγήσει τη χώρα αξιόπιστα μέσα από τη δίνη της κρίσης. Είναι ώρα για αλλαγή πορείας. Είναι ώρα για προοδευτικές, δημοκρατικές λύσεις, στο δρόμο που δείχνει το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα.

Σας ευχαριστώ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωνηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, σαραντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο συνο-

δοί- καθηγητές από το 1ο Γυμνάσιο Δάφνης.

Καλωσορίζουμε τα παιδιά στη Βουλή και τους ευχόμαστε καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Αν κατάλαβα καλά, η διαφωνία ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αν πρέπει να ενισχυθούν οι τράπεζες ή οι βιομήχανοι ή οι επενδυτές.

Και βάζω το εξής ερώτημα: Οι τράπεζες είχαν κερδοφορία. Πώς προέκυψε θέμα έλλειψης ρευστότητας; Όλο ήταν πλασματικό κεφάλαιο; Υπάρχει διαφορά μεταξύ πραγματικού και πλασματικού. Όλο ήταν πλασματικό κεφάλαιο; Αδύνατον. Γιατί, λοιπόν, χρειάζεται να δώσει τα 28.000.000.000 η Κυβέρνηση;

Ρωτώ όμως και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Γιατί οι επενδυτές έχουν ανάγκη από στήριξη, να πάρουν αυτοί τα 28.000.000.000; Ποιοι είναι οι επενδυτές;

Κατ' αρχήν, όλη τη δεκαετία του '90 και μέχρι σήμερα έχουμε συνεχή προσφορά –να το πω– φοροελαφρύνσεων, απαλλαγών από ελέγχους, προνομίων στους επιχειρηματίες, οι οποίοι μάλιστα είχαν και ένα άλλο προνόμιο: Τις επενδύσεις στα Βαλκάνια. Η κερδοφορία είναι μεγάλη. Πώς απότομα, έχουν ανάγκη, αντί να πάνε στις τράπεζες, να πάνε σε αυτούς;

Από τη στιγμή, λοιπόν, που συγκαλύπτετε τις πραγματικές αιτίες της κρίσης και κυρίως από την προσπάθεια –που υποστηρίζετε– να επωφεληθούν από την κρίση οι επιχειρηματίες και να συγκεντρωθεί σε ακόμα λιγότερα χέρια το κεφάλαιο, δεν μπορεί να φέρετε και προτάσεις φιλολαϊκές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Και θέλω να πω και το εξής πράγμα. Βεβαίως και νιώθουμε μεγάλη ευθύνη και ανησυχία. Κύριε Καραμανλή, εμείς, μέχρι και ένταση των πολεμικών συγκρούσεων φοβόμαστε. Διότι η κρίση, εφόσον λέτε ότι θα παραταθεί και θα οδηγήσει και σε ανακατατάξεις, δεν θα βγει μόνο με τον οικονομικό πόλεμο. Ακριβώς, λοιπόν, νιώθουμε πολύ μεγάλη ευθύνη και γι' αυτό λέμε οργάνωση, αντεπίθεση του λαού και να μη δεχθούν τίποτε από αυτά που λέγονται εδώ μέσα. Ρευστότητα, έλλειψη πρόβλεψης, οι επιχειρηματίες θέλουν βοήθεια.

Δικαιούμαστε και εμείς, λοιπόν, να πούμε, βλέποντας την κερδοφορία ή αν έστω δεχτούμε ότι αυτοί που είχαν κέρδη δεν ήξεραν πως να τα κρατήσουν –που δεν είναι έτσι– ότι δεν μπορεί σήμερα να υπάρχει κατώτατος μισθός, κάτω από 1400 ευρώ. Γιατί δηλαδή να υπάρχει; Αν πάρουμε υπ' όψιν τις εξελίξεις, είναι μία άμυνα ο μισθός. Επιδόματα φτώχειας και συσσώτια δεν μπορούμε να δεχθούμε. Παίρνετε την ακραία περίπτωση, έναν ελάχιστο αριθμό. Πόσους θα βγάλατε σε όλη την Ελλάδα πάμπτωχους; Είκοσι χιλιάδες, τριάντα, πενήντα; Μα είναι εκατομμύρια που βλέπουν το βιοτικό τους επίπεδο να μειώνεται και την αγοραστική τους ικανότητα να είναι κάτω από τα επίπεδα των αρχών της δεκαετίας του '80. Με συγχωρείτε, δεν ξέρω ο καθένας που βρίσκεται, αλλά η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων που παίρνουν 700, 800, 1000 και 1200 ευρώ δεν έχουν τηλεόραση πλάσμα. Μα, είναι ντροπή να λέγονται τέτοια πράγματα.

Υπάρχει στρεβλή κατανάλωση; Υπάρχει. Αυτός που θα πάρει μία τηλεόραση πλάσμα, θα πεινάει δύο χρόνια. Φταίει αυτός; Για να μην πω ότι τώρα αρχίζει η συζήτηση να δίνονται κίνητρα για την αγορά αυτοκινήτου. Ό,τι δίνεται, δηλαδή, αυτήν τη στιγμή είναι, για να ξανακινηθεί η αγορά. Με ποια έννοια; Να δανειστεί ο εργαζόμενος και να ξαναβρεθεί «με τη θηλιά στο λαιμό». Κατώτατη σύνταξη, λοιπόν, 1.120 ευρώ. Τι θα πει: «θα βοηθήσουμε τους χαμηλοσυνταξιούχους;». Εμείς δεν δεχόμαστε αυξήσεις από 1,2 ευρώ την ημέρα μέχρι 3,2 ευρώ που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., 3 ευρώ την ημέρα. Αυτά είναι γελοία πράγματα. Όχι γιατί θέλουμε να αγοράσουμε τηλεόραση πλάσμα.

Εν πάση περιπτώσει, όποιος πιστεύει αυτά, μάλλον είναι πολύ μακριά από το πώς ζει η μεγάλη πλειοψηφία των λαϊκών στρωμάτων. Τι θέλουν οι άνθρωποι; Σταθερή δουλειά, σταθερό

μισθό, δημόσια υγεία και παιδεία 100%, αφορολόγητο όριο 15.000 για το άτομο, 30.000 για την οικογένεια, κατάργηση του Φ.Π.Α. στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, στα καύσιμα θέρμανσης και κίνησης και για τα αγροτικά νοικοκυριά.

Και τέλος, ποιοι είναι αυτοί οι μικρομεσαίοι; Μικροί και μεσαίοι. Άλλο ο μικρός και άλλο ο μεσαίος. Ο μεσαίος είναι καλύτερα από το μικρό. Τι τα ανακατεύετε όλα αυτά; Το λέω και για την Κυβέρνηση. Υπέρ –λέει- των μικρομεσαίων. Δεν λέει τίποτα, ποιοι είναι οι μικροί; Μικρός είναι αυτός, όπου απασχολείται ο ίδιος, έχει το μαγαζί του, ή το πολύ-πολύ, άντε, να έχει έναν-δύο εργαζόμενους. Εξαρτάται και από το τζίρο. Υπάρχουν επιχειρήσεις που έχουν δύο εργαζόμενους και έχουν μεγαλύτερο τζίρο από άλλους που έχουν τρεις εργαζόμενους.

Πώς θα δώσετε βοήθεια σε αυτόν το μικρό, όταν έχει τα μεγαθήρια δίπλα εμπορικά και άλλα που τον καταπίνουν; Μη λέτε τώρα μεγάλα λόγια. Θα δώσει η τράπεζα στον γαλακτοπώλη της γειτονιάς και στο μανάβη της γειτονιάς ή και στο λαϊκατζή; Όχι θα δώσει. Μεσαία επιχείρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι με εκατό και διακόσιους εργαζόμενους. Άντε στην Ελλάδα να δώσουν σε ορισμένους νέους καινούργιους επιχειρηματίες, οι οποίοι ωφελήθηκαν από τα κοινοτικά ποσά, τρωκτικά και διάφορα. Ποιος ξέρει πως τα έβγαλαν; Και όλα αυτά στο όνομα των εργαζομένων και οι μισθοί των εργαζομένων δεν θα αυξάνονται, θα πέφτουν.

Προγράμματα λαϊκής στέγης. Ο Πρωθυπουργός, λέει συνέχεια για τους δανειολήπτες. Κατ' αρχάς, υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι δεν μπορούν ούτε να δανειστούν. Διότι για να πάρεις σήμερα ένα σπίτι, πρέπει να έχεις και κάτι «στην πάντα». Με συγχωρείτε, πώς θα δανειστείς; Αν πάρεις 100.000 ευρώ, πρέπει να δίνεις 1.100 ευρώ το μήνα. Αν πάρεις παραπάνω, θέλεις 1.500 ευρώ το μήνα. Όταν ο άλλος έχει μισθό 1.000 ευρώ, μπορεί να δίνει 1.000 ευρώ για δάνειο 100.000 ευρώ; Άντε, να δανειστεί 40.000 ευρώ. Άρα, πρέπει να έχει κι άλλες 60.000 ευρώ «στην πάντα». Πόσες οικογένειες έχουν 60.000 ευρώ στην πάντα; Και αν είχαν πριν πέντε ή δέκα χρόνια, αυτά μειώνονται.

Επομένως, εμείς μιλάμε για προγράμματα λαϊκής στέγης. Σας έβαλα το θέμα των εξελίξεων του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, που έχει πάψει να είναι λαϊκής κατοικίας, που είχε όμως το πλεονέκτημα ότι είχε επιχορηγούμενο επιτόκιο και τώρα πάει να καταργηθεί. Η Ε.Τ.Ε. έκοψε τη συμφωνία. Θα την κόψουν και οι άλλες τράπεζες. Πού θα πάει, λοιπόν; Θα υπάρχει εργατική κατοικία, έστω αυτή για την οποία δίνεις 300 ευρώ το μήνα, αντί 600; Έχει μεγάλη διαφορά.

Όλα τα μέτρα που παίρνει η Κυβέρνηση έχουν σχέση με τις τράπεζες. Εμείς όμως το βάζουμε από την εξής πλευρά. Λέει η Κυβέρνηση τώρα: Θα πάρω και κέρδος. Δεν ξέρω, κύριε Αλογοσκούφη, εγώ δεν είμαι οικονομολόγος. Μιλάω από αυτά που ξέρω. Δηλαδή, πού το ξέρετε; Πρόβλεψη κάνετε, όπως κάνεις πρόβλεψη όταν βάζεις τα λεφτά σου στο Χρηματιστήριο. Οι τράπεζες δεν θα συνεχίζουν να δουλεύουν με κερδοσκοπικές επενδύσεις, με βραχυχρόνιες επενδύσεις; Θα σταματήσουν; Μα, αυτό κάνει η τράπεζα. Η τράπεζα δεν είναι βιομήχανος. Εδώ και οι βιομήχανοι θέλουν σε ένα χρόνο να γυρίσει πίσω το χρήμα. Τα πιστωτικά αυτά προϊόντα – παράγωγα θα πάνουν να τα έχουν; Κι αφού είμαστε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και υπάρχει ανισόμετρη ανάπτυξη, παγκοσμιοποίηση όπως τη λέτε εσείς αταξικά, ενώ είναι η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία με ανισόμετρη ανάπτυξη, με αλληλοεξαρτώμενες σχέσεις, πώς είστε σίγουρος ότι θα πάρете πίσω τα λεφτά και θα πάρете και 10% αύξηση; Ρίσκο είναι και αυτό, δηλαδή στο ίδιο παιχνίδι.

Τώρα, να σας πω κάτι; Αυτά τα δομημένα και αδόμητα, τα «τοξικά» και «μη τοξικά» είναι εφευρέσεις. Όλα αυτά τα «χαρτιά» είναι πρόβλεψη είσπραξης χρημάτων. Και σε συνθήκες κρίσης που λέτε ότι θα είναι παρατεταμένη και σε συνθήκες όπου η Ελλάδα είναι σε ένα μεσαίο επίπεδο μέσα σε όλη αυτή την πυραμίδα, πώς θα εξασφαλιστεί;

Και εντάξει, τα πήρατε πίσω. Πού θα τα πάτε αυτά τα λεφτά στο κάτω – κάτω; Να σας το πω κι αλλιώς είτε είστε εσείς είτε το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Θα πάνε σε έργα κοινωνικά; Θα γεμίσει ο κόσμος δωρεάν παιδικούς σταθμούς; Πού θα πάνε; Σε οδικούς άξονες, που είναι χρήσιμοι, αλλά πληρώνουμε διόδια. Θα πάνε σε έργα που πάλι έχουν ανάγκη οι επιχειρηματίες. Αυτό θα είναι το κρι-

τήριο.

Εγώ σας λέω ότι βγάζετε τρεις φορές παραπάνω λεφτά. Πού θα μοιραστούν αυτά; Θα τα βάλετε στα ασφαλιστικά ταμεία; Θα καλύψετε τα κενά στα ασφαλιστικά ταμεία όπου υπολογίζεται ότι 5.000.000.000 έχουν χάσει από το Χρηματιστήριο;

Κι άκουσα τον κ. Αλογοσκούφη προσωπικά, να λέει ότι έτσι είναι και ότι χάνουν βραχυπρόθεσμα, αλλά μακροπρόθεσμα μπορεί να κερδίσουν. Πώς το εξασφαλίζετε εσείς αυτό; Με συγχωρείτε, δηλαδή. Πού ξέρουμε πόσο θα κρατήσει η κρίση; Και η κρίση δεν είναι ενιαία ούτε φεύγει ενιαία. Ξεσπά σε διαφορετικές χώρες. Εσείς πώς λέτε ότι θα κερδίσουν; Όλα αυτά είναι –ξαναλέμε- πρόβλεψη.

Επομένως, εμείς διεκδικούμε. Κι αν είχαμε εκεί τις απαιτήσεις, πρέπει να τις ανεβάσουν οι εργαζόμενοι. Δεν είναι ζήτημα να υπερθεματίζω σε αιτήματα ή να κάνω μαξιμαλισμό. Δεν γίνεται. Αν δεν καταργηθεί ο φόρος στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, δεν μπορεί να μιλήσουμε για μείωση της ακρίβειας. Δεν υπάρχει δηλαδή τέτοια περίπτωση. Και άλλα μέτρα βεβαίως προτείνουμε. Δεν έχω το χρόνο να τα πω. Άλλωστε, οι εργαζόμενοι δεν περιμένουν από αυτό το Βήμα να τα πούμε. Πλατιά, μέσα στον κόσμο σήμερα κάνουμε συγκεντρώσεις και τα αναφέρουμε πάρα πολύ συγκεκριμένα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Επομένως, «στο διά ταύτα» για εμάς, καμιά εμπιστοσύνη ούτε -για να κάνω έναν σχηματικό διαχωρισμό- στη φιλελεύθερη ούτε στη σοσιαλδημοκρατική διαχείριση. Δοκιμασμένη εντελώς. Αυτές οι πολιτικές είναι καλές για να τις βάλει ο λαός στο μουσείο ή να ηγναίνει σε ένα είδος Μοναστηριού να τις μελετάει. Δεν είναι πολιτικές που μπορεί να τις χρησιμοποιήσει σαν σύγχρονα εργαλεία σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα το λόγο, πριν πάρει το λόγο ο κ. Αλαβάνος, γιατί δεν του απάντησα σε ένα ερώτημα που είχε θέσει. Πράγματι, για το θέμα που θέσατε, δόθηκε σήμερα διευκρίνιση από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, της οποίας η ουσία είναι ότι στη φετινή εφαρμογή του νόμου, για την οποία δεν είχαμε τα στοιχεία για την πρώτη κατοικία και είχαμε ζητήσει από τους φορολογούμενους ότι θα μπορεί να απαλλαγεί η μεγαλύτερης αξίας κατοικία τους, υπάρχουν κάποιοι συνιδιοκτήτες, που λαμβάνουν κάποια εκκαθαριστικά, στα οποία δεν έχουν ληφθεί υπ' όψιν τα ποσοστά συνιδιοκτησίας. Θα μπορούν αυτοί οι φορολογούμενοι με υπεύθυνη δήλωση στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. να ζητούν να μην καταβάλουν το φόρο που αναλογεί στο ποσοστό συνιδιοκτησίας, που δεν είχε εξαιρεθεί από το Ε.Τ.Α.Κ.. Για κάποιους συνιδιοκτήτες δεν μπορούσαμε να υπολογίσουμε τα ποσοστά αυτά, αλλά κανένας δεν θα επιβαρυνθεί. Αυτό είναι βέβαιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. κ. Αλέκος Αλαβάνος, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αν η δήλωση του κυρίου Υπουργού Οικονομικών στην παρέμβαση που έγινε από το ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. γι' αυτό το θέμα των συνιδιοκτητών σημαίνει ότι πρακτικά όλοι απαλλάσσονται στην πρώτη κατοικία από τη συμμετοχή τους στο Ε.Τ.Α.Κ., χαίρομαι διότι η παρέμβασή μας αυτή σε αυτή τη συζήτηση οδήγησε σε ένα αποτέλεσμα το οποίο θα είναι θετικό για πολλούς πολίτες.

Λυπάμαι όμως για το όλο επίπεδο της συζήτησης και λυπάμαι γιατί νομίζω ότι εγγράφηκε σε μια δικομματική λογική αντιπαράθεσης, που θα έπρεπε να πάρει υπ' όψιν ένα καινούργιο πλαίσιο το οποίο αμφισβητεί τα πάντα. Για τη Νέα Δημοκρατία για όλα φταίει η διεθνής κρίση, σαν η διεθνής κρίση να είναι ένας μετεωρίτης, να μην έχει σχέση με πολιτικές επιλογές, με φιλοσοφίες, με αντιλήψεις που έρχονται και στην Ελλάδα. Και μάλιστα, μου έκανε εντύπωση αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός ότι την κρίση μερικοί ούτε την είδαν ούτε την κατάλαβαν. Εγώ θα

ζητούσα από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, από τον Πρωθυπουργό να ρίξει μια ματιά στις τοποθετήσεις του Γιάννη του Δραγαζάνη, του Παναγιώτη Λαφαζάνη προ δεκαετίας εγώ θα σας έλεγα, ούτε καν όταν ήσασταν Κυβέρνηση ώστε να ενοχληθείτε και να δείτε ότι, αν μπορεί να τις ψέξει κανείς, είναι γιατί είναι μετριοπαθείς. Και λυπάμαι που ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είναι η δύναμη εκείνη που επιβεβαιώνεται, γιατί δεν θέλαμε να επιβεβαιωθούμε με αυτόν τον τρόπο και πιστεύουμε ότι μπορούσαμε να προλάβουμε. Και θέλω να πω ότι και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση για τα πάντα φταίει η Νέα Δημοκρατία. Φυσικά έχει τεράστιες ευθύνες η Νέα Δημοκρατία, αλλά ακριβώς γιατί ακολουθεί μία πολιτική που ο πυρήνας της φιλοσοφίας της ακολουθήθηκε και από την κυβέρνηση Σημίτη.

Εγώ θα καταθέσω, κύριε Παπανδρέου, και καλά κάνετε και καταθέτετε στοιχεία και εγώ είμαι υπέρ αυτής της άποψης, θα καταθέσω εδώ τη λίστα των ιδιωτικοποιήσεων στις τράπεζες, δηλαδή του αυτοευνουχισμού του δημόσιου τομέα, του δημόσιου χώρου, για παρέμβαση σε αυτό το πεδίο, το χρηματοπιστωτικό σύστημα, που εκδηλώθηκε ολόκληρη η παθολογία της σημερινής κρίσης και συνεχίζεται να εκδηλώνεται.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εγώ θα ήθελα να τονίσω ιδιαίτερα ξανά το θέμα της νέας γενιάς. Ξέρετε, βλέπουμε πάρα πολλές εικόνες οι οποίες συσσωρεύονται.

Βλέπουμε σε χώρες, όπως η Αίγυπτος, να τρώνε σκύλους και γάτες! Βλέπουμε σε χώρες, όπως η Ιταλία, να ανοίγουν οι εκκλησίες η μια μετά την άλλη και να κάνουν οι κοινωνικές οργανώσεις μαζικά συσσίτια. Βλέπουμε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής κατασκηνώσεις.

Βλέπουμε το Πακιστάν, μια δύναμη η οποία πλήττεται από τρομερές εσωτερικές αναταραχές και αστάθεια, μια πυρηνική δύναμη να είναι στα όρια της χρεοκοπίας και είναι θέμα ημερών πότε θα ζητήσει την παρέμβαση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Βλέπουμε μια φοβερή κρίση σ' όλο τον περιβάλλοντα χώρο, με συνεχή καινούρια φαινόμενα. Αυτός είναι ο κόσμος που θα ζήσει η γενιά των νέων ανθρώπων;

Σκεφθείτε την κρίση του 1929. Σκεφθείτε αυτούς που γεννήθηκαν λίγο πριν ή λίγο μετά το 1930. Τι ήταν οι δυο δεκαετίες που πέρασαν, η δεκαετία του '30, η άνοδος των φασισμών, οι μεγάλοι πόλεμοι, ο επανεξοπλισμός της Γερμανίας, οι μεγάλες αντιθέσεις ανάμεσα στις δυνάμεις.

Δεν σας λέω ότι η ιστορία θα επαναληφθεί ακριβώς έτσι. Δημιουργείται όμως ένα εντελώς αρνητικό πλαίσιο και γι' αυτό έχει μια μεγάλη σημασία για μας, για την πολιτική ηγεσία της χώρας, να εξασφαλίσει την ισχυρότερη άμυνα και τις καλύτερες κατευθύνσεις για την παρέμβασή της. Και αυτό σημαίνει και το γενικό πλαίσιο και ειδικά μέτρα για τους νέους.

Εγώ θα ήθελα να ξαναφέρω εδώ το θέμα -και απευθύνομαι πάλι στην αντιπολίτευση- για κοινή προσπάθεια για ένα έκτακτο πρόγραμμα δημιουργίας θέσεων εργασίας, που μίνιμουμ θα έπρεπε να ήταν οι πενήντα χιλιάδες, πριν αρχίσει να εξαπλώνεται αυτό το φαινόμενο και θα έχει κοινωνικές και πολιτικές επιπτώσεις.

Στο δρόμο οι περισσότεροι οι οποίοι συζητάνε μαζί μου, με τους Βουλευτές του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. αυτό που λένε είναι η ανεργία και το θέμα των δανείων. Έκτακτο πρόγραμμα, ειδικά στις πιο ευάλωτες και πιο ευαίσθητες κατηγορίες που είναι οι νέοι. Σήμερα έχουν οι εφημερίδες στοιχεία ότι έχουμε περιοχές που υπάρχει 60% διαρροή από το εννιάχρονο υποχρεωτικό σχολείο, μόνο και μόνο για να εργαστούν.

Το δεύτερο έχει σχέση και με τους νέους και με τους υπόλοιπους και έχει σχέση με τον πυρήνα της κρίσης. Η κρίση είπαμε ήταν ένα παιχνίδι πόκας που έκαναν όλες οι μεγάλες τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρείες, funds στη βάση των στεγαστικών δανείων στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Δηλαδή η αφετηρία της κρίσης είναι ότι στον καπιταλισμό σήμερα ένα τεράστιο κομμάτι της κοινωνίας ζει με δανεικά και καταναλώνει μελλοντικό εισόδημα. Και αν δεν δώσουμε απά-

ντηση σ' αυτό το ζήτημα, τότε ουσιαστικά έχουμε και αναπτύσσουμε το «αυγό του φιδιού» μέσα στην αγκαλιά μας.

Στην Ελλάδα ειδικά, λόγω των ιδιαιτεροτήτων σε σχέση με τη στέγη, αυτό το πρόβλημα εκδηλώνεται κυρίως μέσα από την ανάπτυξη του δανεισμού και με στεγαστικά και με καταναλωτικά, αλλά και με άλλα δάνεια. Και η αντιστοιχία με τα στεγαστικά δάνεια των Ηνωμένων Πολιτειών περισσότερο βρίσκεται στη χρήση των πιστωτικών καρτών.

Μ' αυτήν την έννοια δεν μπορούμε να αγνοούμε αυτό το ζήτημα. Πρέπει να δούμε όλες τις μορφές δανεισμού, να είναι ανοικτές όλες οι κανονικές ροές δανεισμού που χρειάζονται για τη μικρή επιχείρηση, τον αγρότη κ.λπ. και να στηριχθεί με μια σειρά μέτρα που έχουμε προτείνει, όπως πρέπει να δούμε ειδικά το θέμα των πιστωτικών καρτών.

Κύριε Υπουργέ, δεν μπορώ να καταλάβω -και δεν μπορούμε να το δεχθούμε και το θεωρούμε αδιανόητο και απαράδεκτο και θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξουν άμεσες παρεμβάσεις σ' αυτό- να επιτρέπεται να υπάρχει στις πιστωτικές κάρτες επιτόκιο που φθάνει το 22%, δηλαδή ένα τοκογλυφικό επιτόκιο, όταν τα τραπεζικά επιτόκια έχουν ένα όριο του 10%. Επομένως, άμεση απαγόρευση τραπεζικής επιτοκιακής χρέωσης, που θα υπερβαίνει μάλλον το εξωτραπεζικό επιτόκιο που έχει ένα όριο το 10%.

Πιστεύουμε -και αυτό είναι που παίρνει κανείς απ' όλες τις διενθείς αναλύσεις σήμερα- ότι με τον τρόπο που περνάει η πιστωτική κρίση στη σφαίρα της πραγματικής οικονομίας, όπως λέμε, θέλει έντονες παρεμβάσεις για την ανάπτυξη της ζήτησης. Όσο έχουμε δανεισμένους πολίτες, όσο έχουμε απολυμένους πολίτες, όσο έχουμε άνεργους νέους, όσο έχουμε φοβισμένους πολίτες, όσο έχουμε πολίτες που υποβαθμίζουν συνεχώς τα πρότυπα της κατανάλωσης -και αυτά τα δείγματα τα βλέπουμε κι εδώ- η κρίση αυτή θα αυξάνεται.

Μ' αυτήν την έννοια χρειάζονται άμεσες παρεμβάσεις για δουλειές. Και δεν μπορώ να καταλάβω γιατί αποσύρατε την τροπολογία σας για την κλωστοϋφαντουργία, που αφορά σε πάρα πολλές επιχειρήσεις, ανάμεσα στις οποίες και στους χίλιους διακόσιους του «Λαναρά», όπου το κράτος θα μπορούσε άνετα να πάρει το ποσοστό που κατέχει ο ιδιοκτήτης, που είναι υπεύθυνος και πρέπει να δώσει λόγο για την χρεοκοπία της επιχείρησης, και να υπάρξει ένα γενικό πλαίσιο ώστε μια επιχείρηση, η οποία δεν έχει ρεύμα αλλά έχει παραγγελίες, να μπορέσει να λειτουργεί.

Αντίστοιχες δράσεις θέλουν στη «SIEMENS», στην «ALTEC», που την ώρα που συνεδριάζουμε είναι μαζεμένοι έξω από το Υπουργείο Κοινωνικής και Κοινωνικής Προστασίας κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

Τελειώνω σ' ένα-δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύουμε ότι χρειάζεται μια αναγέννηση του κοινωνικού κράτους. Και ξαναλέμε. Μόνο με θέσεις τομής μπορείς να αντιμετωπίσεις την κρίση. Και επαναλαμβάνουμε την πρότασή μας. Τα μισά λεφτά στους εξοπλισμούς, τα μισά λεφτά αμέσως στους εξοπλισμούς, και απελευθέρωση πόρων, για να στηρίξουν το κοινωνικό κράτος.

Τέλος, πριν καταλήξω θα ήθελα να πω για τις τράπεζες. Ξέρετε, αυτό που ακούω και αυτό που καταλαβαίνω από τα δύο μεγάλα κόμματα αφορά τις διαφορές τους, ποιος δίνει καλύτερες εγγυήσεις και δεσμεύσεις των τραπεζών. Είναι ότι έχουμε κρίση του καπιταλισμού -«ζήτη ο καπιταλισμός»- και ότι έχουμε μια κρίση που οφείλεται στις τράπεζες. Οι τράπεζες είναι εκείνες που θα εξασφαλίσουν όλα αυτά τα έκτακτα κονδύλια, τα οποία θα επιβαρύνουν και το δημόσιο χρέος και το δημόσιο προϋπολογισμό, ο οποίος δεν υπάρχει κ.λπ.. Και εντυπωσιάζει, παρά το γεγονός αυτό, η ασυδοσία των τραπεζών. Δείτε το χθεσινό κύριο άρθρο της «New York Times» η οποία διαπιστώνει ότι, παρά τα κριτήρια και τους ελέγχους που έκανε και το ίδιο Αμερικανικό Κογκρέσο, η μεγάλη πλειονότητα των 250.000.000.000, που ήδη έχει δοθεί ως πρώτη δόση από τα 700.000.000.000 του Σχεδίου Πόλσον, κατευθύνεται στην εξαγορά άλλων επιχειρήσεων κι όχι στην εξασφάλιση της γραμμής δανεισμού που χρειάζεται για να μπορέσει να συνέλθει η οικονομία.

Ή βλέπουμε τι έγινε στη Γερμανία, όπου τα περιβόητα hedge funds σε μια τεράστια κρίση, τα οποία εγκαταλείπουν μέσα σε δευτερόλεπτα το Χρηματιστήριο της Αθήνας, κατάφεραν με τα «παιχνίδια τους» -πληρώνοντας το βέβαια ακριβά στη συγκεκριμένη περίπτωση- να κάνουν τη «Volkswagen» τη μεγαλύτερη επιχείρηση του κόσμου δημιουργώντας της μια εντελώς πλασματική αξία, χάρη σ' αυτό το «παιχνίδι» του short selling και των διάφορων τεχνικών, του να δανείζεσαι μετοχές, να τις πουλάς για να τις αγοράσεις πιο χαμηλά μέσα σε σύντομο διάστημα, χάρη σ' αυτό το «καζίνο» που υπάρχει στον καπιταλισμό της ανεξέλεγκτης αγοράς.

Και το βλέπουμε ακόμη και στην Ελλάδα. Άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό να μας λέει για ελέγχους. Τώρα μας δουλεύετε, κύριε Πρωθυπουργέ; Βλέπουμε να υπάρχει τέτοια αύξηση του κόστους του χρήματος και αύξηση των επιτοκίων και, παρά τις όποιες παρεμβάσεις, την ίδια στιγμή οι τράπεζες –είναι έτσι, κύριε Αλογοσκούφη ή όχι;- ανεβάζουν τα περιθώρια κέρδους τους, με συνέπεια τα επιτόκια και το κόστος δανεισμού του χρήματος να αυξάνονται γιατί πρέπει να αυξηθεί και η κερδοφορία των τραπεζών που δεν τους φθάνουν τα 28.000.000.000 που τους δίνει.

Βέβαια αυτό είναι ένα γενικό φαινόμενο. Στη Βρετανία έχουν ανέβει 7%, συν 7% μέσα σε λίγες μέρες τα επιτόκια των τραπεζών προς τους μικρομεσαίους. Μ' αυτή την έννοια εμείς επαναφέρουμε την πρότασή μας. Εθνικός πυρήνας μέσα στο τραπεζικό σύστημα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, καταλαβαίνω ότι ο καθένας θέλει να εξωραΐσει την πολιτική του, αλλά έτσι που μας εμφανίσατε τα 28.000.000.000 ευρώ θα σας πρότεινα κάθε μήνα να δίνετε 28.000.000.000.

Διότι μας εμφανίζετε ότι θα κερδίζει το κράτος, ότι θα έχει 10% έσοδα, ένα σπουδαίο επιτόκιο σήμερα. Μιλάτε, επίσης, για εγγυήσεις, αλλά δεν θα φύγει φράγκο για εγγυήσεις, δεν θα φύγει ευρώ για εγγυήσεις σε κανέναν. Επομένως, δεν είναι τα 28.000.000.000. Γιατί δεν το κάνετε μηνιαίως αυτό, να είμαστε τόσο ευτυχημένοι όσο μας παρουσιάζετε;

Ξαναλέμε, είναι κατεπείγον για μας το θέμα της Εθνικής Τράπεζας, η ανάκτηση του δημόσιου ελέγχου στην Εθνική Τράπεζα μαζί με την Αγροτική και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, τη διακοπή της πορείας ιδιωτικοποίησής τους και ό,τι έγινε με την «Εθνική Ασφαλιστική», που ήταν νίκη του κινήματος και των εργαζομένων, να γίνει και με την «Αγροτική Ασφαλιστική».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε σ' ένα μεγάλο σταυροδρόμι. Πρέπει να ανταποκριθούμε με υπευθυνότητα. Κάθε πρόταση και κάθε κίνηση είναι καλή. Άκουσα την πρόταση από μέρους του ΛΑ.Ο.Σ.. Εγώ πιστεύω ότι η συμβολή, έστω και σε συμβολικό επίπεδο, πάντα έχει ένα θετικό ρόλο. Θυμάμαι τη διοχέτευση ενός μεγάλου μέρους, αν δεν κάνω λάθος, της κομματικής ενίσχυσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στους πυρόπληκτους της Ηλείας, θυμάμαι ακόμα πιο πριν τη διοχέτευση όχι κομματικών χρημάτων, αλλά όλων των ποσών τα οποία είχαμε πάρει αναδρομικά, ως Βουλευτές ατομικά, από τη μεριά του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. προς τις κοινότητες των εξαρτημένων και προς τους απεξαρτημένους. Όλα αυτά είναι θετικά. Και η φιλανθρωπία παίζει το ρόλο της.

Όμως, το βασικό είναι να δούμε πώς θα μπορέσουμε όχι απλώς να αμφισβητήσουμε, αλλά να συγκρουστούμε με τις δυνάμεις εκείνες οι οποίες έχουν δυναστεύσει τη χώρα -και σήμερα, οι τράπεζες είναι η κεντρική τους έκφραση- και να μπορέσουμε την καθημερινή ζωή του κάθε πολίτη ο οποίος είναι υπερδανεισμένος και με αβέβαιο μέλλον και κυρίως, να εξασφαλίσουμε έναν ορίζοντα για τη νεολαία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν

στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 1^ο Γυμνάσιο Δάφνης (η δεύτερη ομάδα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ τώρα στο Βήμα τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

Ορίστε, κύριε Καρατζαφέρη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Στην Αρχαία Ολυμπία, μπαίνει ένας γέροντας μέσα, κύριε Αλαβάνο και δεν σηκώνεται κανείς. Περνάει από τους Σπαρτιάτες και πετάνονται όλοι όρθιοι. Και βεβαίως, αυτομάτως, όλες οι κερκίδες ξέσπασαν σε χειροκρότημα. Και είπε ο γέροντας: «Όλοι ξέρουν το σωστό. Οι Σπαρτιάτες, όμως, σηκώθηκαν»...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

...όπερ σημαίνει: Ελάτε να γίνουμε δύο. Δύο εγώ, τρία εσείς, θα αναγκάσουμε και τους μεγάλους να ακολουθήσουν. Συμβολικό. Είναι μία συμβολική πράξη, να δείξουμε ότι δεν ζούμε σε γυάλινους πύργους, ότι συμμετέχουμε και εμείς σ' αυτόν το λαϊκό πόνο. Αυτό είναι, δεν είναι τίποτα άλλο. Σιγά τώρα και αν κολλήσω λιγότερες αφίσες με τη μούρη μου εγώ στις Ευρωκλογές! Δεν αλλάζει τίποτα. Εδώ, επί της ουσίας, μπορούμε να δείξουμε ότι όλοι συμμετέχουμε σε αυτήν την αγωνία;

Κύριε Πρωθυπουργέ, από την ώρα που ξεκίνησε η διαδικασία μέχρι τώρα, έχουν δοθεί από τις τράπεζες 65.000.000 ευρώ σε δάνεια. Αυτό είναι από έκθεση. Κάθε ώρα του οκταώρου, 8.312.000 ευρώ, κάθε λεπτό 138.000 ευρώ, κάθε δευτερόλεπτο 2.300 ευρώ. Κάθε δευτερόλεπτο 2.300, 2.300, 2.300, 2.300. Δίδονται δάνεια, κάθε δευτερόλεπτο 2.300 ευρώ. Και εμείς, λοιπόν, ερχόμαστε εδώ να βοηθήσουμε αυτούς που δίνουν αλόγιστα τα δάνεια.

Πότε άλλοτε, κύριε Πρωθυπουργέ –σ' αυτήν τη χώρα ζείτε και εσείς, σε αυτήν τη χώρα ζούμε και εμείς- είχαμε εορτοδάνεια, διακοποδάνεια, μαθητοδάνεια;

Φτάσαμε να πηγαίνει η γυναίκα στο χασάπη και να παίρνει κρέας με πιστωτική κάρτα. Εκεί έχει φτάσει η κατάσταση. Τα πάντα με πιστωτική κάρτα! Κι εκεί είναι το μεγάλο κλέψιμο, η μεγάλη απάτη, κύριε Υπουργέ Οικονομίας και Οικονομικών. Μεγάλη απάτη! Ξέρετε πόσο φτάνει η πιστωτική κάρτα; Περίπου το 20%. Μιλάμε για τοκογλυφία μεγαλύτερη του Γούκου και δεν παρεμβαίνει κάποιος. Δεν παρεμβαίνει κανείς! Κανείς δεν ενδιαφέρεται. Είναι 1,5% στην κατάθεση, 20% στην κάρτα. Αυτό δεν είναι κλέψιμο και λεηλασία;

Θέλω ξεκάθαρα, κύριε Πρωθυπουργέ, να τοποθετηθείτε, γιατί δεν ερχόμαστε εδώ να αντιδράσουμε και να φωνάξουμε. Εδώ είναι να βοηθήσουμε και να συμβάλουμε. Από αυτά τα λεφτά, τα 28.000.000.000, που θα πάνε προς τις τράπεζες –είτε ως «καυτός» μετρητό είτε ως ομόλογα είτε ως εγγύηση- πείτε μου ποιος «τρύπες» θα κλείσουν.

Μήπως, λοιπόν, θα κληθεί ο ελληνικός λαός να κλείσει τις τρύπες που άνοιξε ο κ. Λάτσης, ο κ. Σάλλας και οι άλλοι στα Βαλκάνια, όταν έπαιρναν το μεγάλο ρίσκο; Θα πάει να πληρώσει ο ελληνικός λαός το μεγάλο deal του κ. Αράπογλου με την τουρκική τράπεζα;

Πείτε μου, κύριε Υπουργέ, πόσο κάτω είναι σήμερα η «FINANSBANK», πόσο κάτω είναι η τουρκική τράπεζα, πόσα λεφτά έχει χάσει ο Έλληνας φορολογούμενος πολίτης, ο μέτοχος της Εθνικής Τράπεζας; Πείτε μας πόσα έχει χάσει! Δεν τα λέμε αυτά. Δηλαδή, θα πάμε να δώσουμε λεφτά, για να κλείσουμε «τρύπες» στην Τουρκία, στη Ρουμανία, στη Βουλγαρία. Αυτό είναι. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μπορείτε να εγγυηθείτε ότι δεν θα γίνει; Δεν γίνεται! Και να θέλετε να το εγγυηθείτε, δεν μπορείτε να το κάνετε!

Άρα, λοιπόν, ερχόμαστε εδώ, μπαίνουμε σε μια διαδικασία που δεν ξέρουμε πού θα μας βγάλει, γιατί σε λιγότερο από ένα χρόνο θα κληθείτε πάλι να ξαναδώσετε λεφτά, γιατί θα πείτε: «αμάν, χάνουμε τα πρώτα, κάτσε να περιφρουρήσουμε τα πρώτα» και θα δώσετε και δεύτερα, χωρίς αποτέλεσμα.

Άκουσα για το «θάνατο» του καπιταλισμού. Δεν ξέρω αν είναι ο θάνατος, αλλά ότι είναι ένα καίριο πλήγμα, είναι. Ότι βρίσκεται σε κώμα, βρίσκεται. Και, αν θέλετε, να του κάνω και «πατη-

τή», να πάει μέσα, κύριε Αλαβάνο. Συμφωνούμε απόλυτα σ' αυτό.

Όμως, πρέπει να δούμε ότι έχει πεθάνει και ο υπαρκτός σοσιαλισμός. Πέθανε! Και αν σήμερα εμείς, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βρισκόμαστε σε μια αγωνία, είναι διότι βρίσκονται προ του κινδύνου οι χώρες του πρώην Ανατολικού μπλοκ. Πρώτα έσπευσαν στην Ουγγαρία, τώρα σπεύδουν στη Βοσνία, στη Ρουμανία, τη Βουλγαρία, τη Λιθουανία και την Εσθονία. Εκεί σπεύδουν!

Αυτό σημαίνει ότι δεν είχαν μπει οι ανάλογες υποδομές από το «μακαρίτη» υπαρκτό σοσιαλισμό. Άρα, λοιπόν, έχουμε από τη μια μεριά έναν υπαρκτό σοσιαλισμό που έχει πεθάνει –και μεταθανάτιως ακόμη ταλαιπωρεί– και, από την άλλη, έχουμε έναν καπιταλισμό, ο οποίος αν και έπαιζε μονόθερμα, έβαλε αυτογκόλ και αυτοκτονεί. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΑΜΑΝΗΣ: «Ήταν στραβό το κλήμα» -του καπιταλισμού- «το έφαγε και ο γάιδαρος»!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό -δοξου Συναγερμού): Και καλούμεθα να πούμε στον κόσμο πώς θα πορευθεί.

Η δική μας πρόταση είναι ο πατριωτικός παρεμβατισμός. Θα κινητοποιήσουμε τον κάθε πολίτη να αναλαμβάνει ευθύνες, ο ίδιος ο πολίτης απέναντι σ' αυτά, τα οποία συμβαίνουν.

Θα σας πω ένα παράδειγμα. Όλο το καλοκαίρι, σ' όλα τα δημόσια γραφεία, όλα τα air condition αναμμένα, με όλα τα παράθυρα ανοιχτά. Δεν είπε κάποιος «κλείσε, ρε παιδί μου, το παράθυρο, air condition αναμμένο και παράθυρο ανοιχτό δεν γίνεται». Αυτό είναι ένα κόστος, το πληρώνει ο καθένας. Χρειάζεται, λοιπόν, να περάσουμε αυτόν τον πατριωτικό παρεμβατισμό στους Έλληνες.

Κύριε Πρωθυπουργέ, όταν πέρυσι στην πρώτη ομιλία μου είχα μιλήσει για ελαστικοποίηση του Μάαστριχτ, κάποιος από τα υπουργικά έδρανα κάγχασαν. Σου λέει: «τι είναι αυτά που μας λέει για ελαστικοποίηση του Μάαστριχτ»;

Χαίρομαι που έστω και με ένα χρόνο καθυστέρηση με ακούσατε. Δεν υπάρχει τρόπος να βγούμε από την ύφεση και την κρίση, αν δεν ελαστικοποιηθεί το Μάαστριχτ. Να το ξεκαθαρίσουμε. Είμαστε σε κρίση. Μας περιμένει ή αίμα ή μελάνι. Και επειδή το μελάνι μάς το αφάιρεσαν στην Ο.Ν.Ε. και έκλεισαν το κτηριάκι του Χολαργού, το Νομισματοκοπείο, και επειδή δεν έχουμε εμείς τα μελάνια, πρέπει να αναλάβουμε σοβαρές αποφάσεις.

Θα πάτε να τους πείτε ξεκάθαρα ότι εμείς, ζώντας στην περιφέρεια της Ευρώπης, δεν μπορούμε να παρακολουθήσουμε το Μάαστριχτ. Προκειμένου να φύγει η χώρα, τότε ας φύγει το Μάαστριχτ! Ας το καταλάβουμε, κύριε Πρωθυπουργέ.

Αφήστε δε που είναι σχήματα οξύμωρα και αντιφατικά. Υπηρέτησα τέσσερα χρόνια –ήταν και η κ. Ξενογιαννακοπούλου στην Ευρώπη. Υπάρχουν σχήματα οξύμωρα και αντιφατικά. Έχουμε Μάαστριχτ από τη μια πλευρά και στρατηγική της Λισαβόνας από την άλλη –τελειώς αντικρουόμενα– και ταυτοχρόνως πρέπει να παρακολουθήσουμε και το Κιότο.

Και να μένουν έξω από το Κιότο η Αμερική, η Ρωσία και η Κίνα, οι οποίες μου κάνουν τη μεγάλη ζημιά. Όχι μόνο με μολύνουν, αλλά μπορούν –έξω από το Κιότο και μη υπακούοντας στους κανόνες– να έχουν πιο φθηνή παραγωγή και να με στριμώχνουν στη γωνία!

Ξέρετε ποιοι αποφασίζουν στην Ευρώπη; Νομίζετε ότι αποφασίζει ο κ. Μπράουν; Πιστεύετε ότι αποφασίζει ο κ. Σαρκοζί; Πιστεύετε ότι αποφασίζει η κ. Μέρκελ; Είναι κάπου εκατό μέχρι εκατόν πενήντα –δεν ξέρουμε πόσοι είναι, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν ξέρουμε πού εδράζονται, πού κάθονται– αυτοί που βγάζουν όλες αυτές τις νόρμες που μας έρχονται και ως «μαντρί» –γιατί και εκεί έχουν «μαντριά»– ψηφίζουν οι Λαϊκοί, ψηφίζουν οι Φιλελεύθεροι, ψηφίζουν οι Σοσιαλιστές και γίνεται νόμος. Δεν τους ξέρουμε, δεν ξέρουμε πώς αμείβονται, δεν ξέρουμε πού αναφέρονται; Και ας έρθει να με διαψεύσει κάποιος. Τα λέω για να καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός. Γιατί τους έχουμε θεοποιήσει. Ακούς «η Ευρώπη, οι Βρυξέλλες θα μας δώσουν». Δεν τους ξέρουμε ποιοι είναι. Είναι γιαπηδάκια, είναι «golden boys», τα οποία βρίσκουν ό,τι βρίσκουν, μας το σερβίρουν και βρισκόμαστε σήμερα στην κρίση, στο θάνατο. Αυτή είναι η πραγματικό-

τητα!

Κύριε Πρωθυπουργέ, έχει πέσει η κατανάλωση κατά 30% με 40%. Δύο πράγματα θα ήθελα να πω. Πρώτον, ότι ο κόσμος μπορεί και με 30% και με 40% λιγότερο να ζει, που σημαίνει ότι το 30% και το 40% παραπάνω ήταν όχι μια υπεύθυνη αγορά. Αλλά ταυτοχρόνως δεν έχει πέσει, κυρίες και κύριοι, το έσοδο του Ο.Π.Α.Π.. Τα ίδια κέρδη έχουν το «ΚΙΝΟ», το «ΕΞΤΡΑ» κ.λπ..

Καταργήστε τα, κύριε Υπουργέ. Σε αυτή την κρίση, καταργήστε τα. Καταργήστε τον τζόγο! Όταν βρισκόμαστε σε κρίση, καταργήστε τον τζόγο. Πάει ο άλλος και παίζει τα 5, τα 10, τα 20 ευρώ. Καταργήστε τον τζόγο. Αφήστε, αν θέλετε, τα δύο μεγάλα παιχνίδια του Ο.Π.Α.Π.. Υπάρχουν τριακόσια παιχνίδια ανά πάσα στιγμή. Και πάει ο άλλος και παίζει αυτό το «ΕΞΤΡΑ» το «ΚΙΝΟ» κ.λπ. Καταργήστε τα. Δώστε, λοιπόν, μια ευκαιρία στον ελληνικό λαό να αναπνεύσει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Κύριε Πρωθυπουργέ, επειδή ο χρόνος είναι αμείλικτος, θα πω ότι καταθέσαμε χθες μια τροπολογία –και θα ήθελα την προσοχή σας– για τις αγωγές στον Τύπο. Ξέρετε ότι τις τελευταίες ημέρες δόθηκε πάρα πολύ δημοσιότητα στο θέμα αυτό.

Εμείς κάνουμε μια πρόταση στην Κυβέρνηση. Ναι, να υπάρχει δικαίωμα αγωγής, αφού προηγουμένως έχει τελεσιδικήσει το ποινικό, να μπαίνει στη βάση των ερωτήσεων και των απαντήσεων ο οποιοσδήποτε και αν κερδίσει έστω και μια μέρα φυλάκιση, να πάει να διεκδικεί χρήματα. Τώρα αποφεύγει τη βάση των ερωτήσεων και κάνουν αγωγές τη μια πίσω από την άλλη. Προσφάτως, είδαμε και την αντίδραση του πρώην Υπουργού Επικρατείας στο θέμα αυτό.

Τολμήστε, λοιπόν, για να τα φέρουμε σ' ένα ισοζύγιο. Γιατί γίνονται διάφορα πράγματα και διάφορα κόλπα. Εντελώς συμπτωματικά, μόλις έφυγε ο κ. Ρουσόπουλος, σε είκοσιτέσσερις ώρες, η Εισαγγελία έβαλε στο στόχαστρο να κυνηγήσει έναν καναλάρχη, ο οποίος πρωτοστάτησε στις αποδείξεις του Βατοπεδίου.

Ο κόσμος, λοιπόν, τα βλέπει με επιφυλακτικότητα. Και την ίδια ώρα ένας άλλος εκδότης, ένας άλλος καναλάρχης βγάζει σήμερα στα έντυπά του, πόσα από τα Μέσα Ενημέρωσης χρωστάνε για πολλά χρόνια, κύριε Υπουργέ, πολλά χρήματα σε ασφαλιστικούς φορείς. Και δεν γίνεται τίποτα και δεν τους κυνηγάει το κράτος. Βάζουμε μέσα το φουκαρά υπάλληλο που δεν πλήρωσε το Ι.Κ.Α. για δύο μήνες ή που δεν πλήρωσε το Τ.Ε.Β.Ε. του και έχετε Μέσα Ενημέρωσης που αποκαλύπτεται σήμερα σας επαναλαμβάνω από δική σας εφημερίδα, από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», ότι πολλά χρωστάνε, για πολλά χρόνια, πολλά λεφτά και κανείς δεν τους ακουμπάει.

Και την ίδια ώρα το σχήμα το οξύμωρο και το αντιφατικό, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι ότι τους δίνετε εκατομμύρια ευρώ στις διαφημίσεις. Σε αυτούς που δεν είναι εντάξει απέναντι στην πολιτεία, σε αυτούς που δεν πληρώνουν το Ι.Κ.Α. και την εφορία, εσείς τους δίνετε λεφτά. Και αυτό βεβαίως το αντιλαμβάνεται ο καθένας. Γίνεται επειδή είστε σε μια δύσμοιρη θέση, τόσο όσο να ετοιμάζονται κάποιος να σας κανιβαλίσουν. Εσείς, λοιπόν, προσπαθείτε να ζήσετε και να επιβιώσετε πολιτικά με επικοινωνιακά τρικ.

Η παρούσα Βουλή, κύριε Καραμανλή, μπορεί να δώσει βιώσιμη Κυβέρνηση. Να το αντιληφθείτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, είχατε μια παραβίαση του χρόνου περίπου για δύο λεπτά. Αυτό για να δείτε ότι ορισμένες φορές, το Προεδρείο επιτρέπει στους Αρχηγούς των Κομμάτων –που το δικαιούνται άλλωστε– να γίνεται κάποια παραβίαση η οποία είναι κατανοητή για να ολοκληρωθούν και οι σκέψεις.

Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης -σης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τη δευτερολογία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και πρέπει να πω ευθέως ότι περίμενα περισσότερη υπευθυνότητα και περισσό-

τερη ειλικρίνεια.

Δεν είστε εσείς που, μόλις τον περασμένο Φεβρουάριο, δηλώνατε ότι δεν υπάρχει καμία κρίση; Ψέματα είναι αυτό; Είναι καταγεγραμμένο.

Δεν είστε εσείς που δεν βλέπατε την κρίση να έρχεται, δεν βλέπατε πόσο θα επηρέαζε και την Ευρώπη και εμάς;

Δεν είστε εσείς που ισχυριζόσασταν ότι η κρίση γίνεται αντικείμενο επίκλησης από την Κυβέρνηση ως άλλοθι για τις πολιτικές που θ' ακολουθήσει;

Η πραγματικότητα είναι ότι, δυστυχώς για σας, παρ' ότι έχουν περάσει δέκα ολόκληροι μήνες, μένετε στο ίδιο μοτίβο, στον ίδιο σκοπό, που σημαίνει ή ότι έχετε άγνοια ή ότι σκοπιάς διαστρέφετε την πραγματικότητα.

Πέραν τούτου, άκουσα χονδροειδείς ανακρίβειες και –το λέω ευθέως– αποκάλυπτα ψεύδη για τις επιδόσεις της οικονομίας, για τα Κοινωνικά Πλαίσια Στήριξης, για την ανταγωνιστικότητα. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες για το καθένα. Θα μείνω σ' ένα μόνο, γιατί βγάζει μάτι!

Μας μέμφεσθε ότι αυξάνουμε το έλλειμμα; Ε, δεν μιλάει κανένας για σκονίι στο σπίτι του κρεμασμένου!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Επί χρόνια, επί δεκαετίες, πήγατε τα ελλείμματα εκεί που τα πήγατε_ μας τα παραδώσατε 8%. Με τη διαχρονική συσσώρευση τεραστίων ελλειμμάτων, φορτώσατε την Ελλάδα και την ελληνική κοινωνία μ' ένα τεράστιο χρέος, που είναι μια βαριά, σιδερένια μπάλα στο λαιμό του τόπου, για πολλά χρόνια. Και μιλάτε εσείς για ελλείμματα; Μας μέμφεσθε γιατί έγινε και γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια, για να εξασφαλίσουμε ένα στοιχειώδες δημοσιονομικό νοικοκύρεμα, με όσο γίνεται λιγότερες συνέπειες και με τον ηπιότερο δυνατό τρόπο;

Ε, όχι, κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης! Υπάρχει ένα όριο, ακόμη και στις υπερβολές της πολιτικής και της κομματικής σκοπιμότητας. Εάν δεν σέβεστε εμάς, σεβαστείτε τουλάχιστον το μεγάλο κόμμα του οποίου είστε αρχηγός! Δεν μπορεί να λέτε τέτοιες ανακρίβειες!

Έρχομαι σε ένα καταληκτικό σχόλιο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρο ότι η οικονομία μας, όπως και όλων των άλλων χωρών, βρίσκεται στη δίνη μιας μεγάλης κρίσης. Αντιμετωπίζει έντονες πιέσεις από το διεθνές περιβάλλον.

Η αλήθεια είναι ότι επιδεικνύει ωστόσο –και ομολογήθηκε σήμερα, έστω από τα συμφραζόμενα– αντοχές πολύ ισχυρότερες από τις περισσότερες άλλες χώρες, αντοχές που –να μη γελιέται κανένας– οφείλονται στη μεταρρυθμιστική στρατηγική που ακολουθήσαμε τα περασμένα χρόνια. Πήραμε δύσκολες αποφάσεις, αποφάσεις που κατά περίπτωση είχαν μεγάλο πολιτικό κόστος.

Όμως, οι αποφάσεις αυτές –αποδεικνύεται σήμερα– ενίσχυσαν πολλαπλώς την πραγματική οικονομία, την επιχειρηματικότητα, την απασχόληση, τα πραγματικά εισοδήματα. Αυτή είναι η αλήθεια. Σήμερα μπορεί ο καθένας να αντιληφθεί σε ποια θέση θα βρισκόταν η οικονομία μας, αν είχαμε υποκύψει στις αντι-

δράσεις της Αντιπολίτευσης. Μπορεί ο καθένας να αντιληφθεί πόσο κρίσιμο είναι να έχουμε σταθερότητα σε τόσο κρίσιμους, σε τόσο ταραγμένους καιρούς.

Απαιτεί κόστος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διασφάλιση εμπιστοσύνης στην οικονομία. Απαιτεί κόστος η πολιτική της ευθύνης. Απαιτεί κόστος κάθε λύση που ταράζει το κατεστημένο των προνομιούχων, των βολεμένων.

Αποδείξαμε και αποδεικνύουμε ότι έχουμε τη δύναμη να τολμούμε τις αναγκαίες, τις δύσκολες αποφάσεις. Δεν βάλαμε ποτέ πάνω από το συμφέρον της κοινωνίας καμία άλλη επιδίωξη. Δεν υποκύψαμε ποτέ σε πιέσεις που δημιουργούν κινδύνους για την οικονομία. Και δεν πρόκειται να εγκλωβιστούμε ποτέ σε πρακτικές που απειλούν το κλίμα εμπιστοσύνης και την ασφάλεια των πολιτών. Δεν δεσμευόμαστε από τίποτα και από κανέναν, παρά μόνον από το συμφέρον των πολιτών.

Έχουμε μπροστά μας μια δύσκολη, πολύ δύσκολη περίοδο, γεμάτη από αβεβαιότητες, γεμάτη από ισχυρές πιέσεις από το διεθνές περιβάλλον. Κινούμαστε στον πυρήνα των ευρωπαϊκών αποφάσεων. Κινούμαστε με στόχο υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Κινούμαστε με την έγνοια στον πολίτη που έχει και τη μεγαλύτερη ανάγκη: τον χαμηλοσυνταξιούχο, τον χαμηλόμισθο, τον άνεργο, εκείνον που χρειάζεται τη συμπαράστασή μας.

Δεσμευόμαστε –και δεσμεύομαι προσωπικά– ότι θα εξαντλήσουμε κάθε περιθώριο, κάθε δυνατότητα για να τα κάνουμε τα πράγματα λίγο πιο εύκολα γι' αυτούς.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα και είκοσι ένας Βουλευτές του κόμματός της κατέθεσαν πρόταση νόμου: «Για την προστασία του λαϊκού εισοδήματος, την κατάργηση της έμμεσης φορολογίας στο πετρέλαιο θέρμανσης και στα είδη λαϊκής κατανάλωσης και την κατάργηση των διοδίων», η οποία παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κηρύσσεται περαιωμένη η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, η οποία διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων με θέμα: «Οι επιπτώσεις της παγκόσμιας χρηματοοικονομικής κρίσης και η πολιτική της Κυβέρνησης».

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.20' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 3 Νοεμβρίου 2008 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

